

โลกของฉัน

ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2560
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร

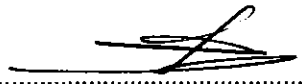
MY WORLD

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
Of the Requirements
For the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2017
Copyright 2017 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง “โลกของฉัน” ของนางสาวพลอย สุขนิยม
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบ
ทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีรัศม์ พรหมรัตน์)

.....รองประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

พฤษภาคม 2560

ชื่อเรื่อง

โลกของฉัน

ผู้วิจัย

นางสาวพลอย สุขนิยม

ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทวีร์ศรัณย์ พรหมรัตน์

กรรมการที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์

ประเภทสารนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาออกแบบทัศนศิลป์,

มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559

คำสำคัญ

ชีวิตประจำวัน , เย็บปักถักร้อย , บันทึกความทรงจำ

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมสื่อผสมศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “โลกของฉัน” นี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค เพื่อผู้สร้างสรรคเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรคศิลปะ ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรคที่ต้องการเติมเต็มความทรงจำความสุขในชีวิต โดยผลงานจะแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media) ลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม นามธรรมและคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดและความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรคงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปเอกสารภาคศิลปนิพนธ์โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนเอกสารและทางโครงสร้างศิลปะรวมถึงองค์ประกอบศิลปะ งานทัศนศิลป์ และรูปภาพสถานที่ รูปแบบงานศิลปะ มาวิเคราะห์ประมวลความรู้นำมาสู่ขั้นตอนการทำภาพร่าง (sketch) และ ขยายภาพผลงานขนาดจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงถึงความงามทางสุนทรียภาพผ่านเรื่องราวความประทับใจในสถานที่ที่ผู้สร้างสรรคประทับใจ เมื่อครั้งที่ได้ออกเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงตัวตนของผู้สร้างสรรค โดยผู้สร้างสรรคได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรียภาพซึ่งเป็นเรื่องหลักการทางศิลปะ และทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญคือ รูปทรง เส้น สี ลักษณะพื้นผิว และที่ว่าง เป็นต้น เนื้อหานั้นจะแสดงอารมณ์ถึงความสุข ความสดใส ความประทับใจในสถานที่ที่ผู้สร้างสรรคประทับใจ ซึ่งมีสีสันเป็นตัวถ่ายทอดความงามทางสุนทรียภาพได้อย่างชัดเจน ส่วนกลวิธีนั้นผู้สร้างสรรคนำการฝีมือเย็บปักถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่ ผู้สร้างสรรคถนัดนำมาประยุกต์ใช้เข้ากับงานจิตรกรรม จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่มีรูปแบบ อัตลักษณ์เฉพาะตนอย่างลงตัว

Title	My World
Autor	Ploy Sukniyom
Advisor	Assist.Prof. Dr.Thawirat Phromrat
Co-Advisor	Assist.Porf.Surachat Ketprasit
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University, 2016
Keywords	everyday life, embroidery, Memorial

ABSTRACT

The art thesis under the title "My World" which purpose of learning and understand the creative process of art that can respond to the thoughts and feelings of the people. Creativity is required to fill the memory of happiness in life which beauty of values even painig aesthetics on embroidery art. Formlism are combining between thought patterns and Meaningful. Instrumentalism are intergraion from of art of language as beauty and art is a language of thought, which leading into art creation as well as thesis from. Under the processes operation, started as research on relating document with objective and art structure as well as artistic elements, visual art, place image, picture art form. Moving to parts of analysis artists work and processing a data lead to draft creation, until final art work.

This thesis are focused on the aesthetic a beauty of arts which inspired by place where the creator has been released in various places. which show a key arts work such as shape, color, style, texture and space, etc. Therefore, this art work would focused as fully happy emotion as cheerfulness as impression. Strategy on creative art work, which applied own talent as a embroidery art with mixed media formats lead to limited art work perfectly.

ประกาศคุณูปการ

ศิลปินพันธุฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปอย่างเรียบร้อยด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการ
ปรึกษาได้อย่างดีเยี่ยม จากบุคคลผู้เปี่ยมไปด้วยความอนุเคราะห์ต่างๆ ดังนี้

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่พัชรี สุขนิยม คุณตาหยด สุขนิยม และคุณยายมลิ สุขนิยม
ครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ ผู้ซึ่งเป็นแรงพลังใจสำคัญในการศึกษา คอยสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งให้
คำปรึกษาและคอยดูแลงบประมาณให้เพียงพอต่อการทำศิลปินพันธุได้อย่างราบรื่นและยังเป็นกำลังใจให้
ผู้สร้างสรรค์อย่างดีที่สุดเสมอมา

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์-ดร.ทวีร์ศม์ พรหมรัตน์
ประธานที่ปรึกษาศิลปินพันธุ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ใน
การสร้างสรรคผลงานศิลปินพันธุ สอนใช้ชีวิต ทั้งยังอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย และ
ขอขอบพระคุณกรรมการศิลปินพันธุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ค่อยชี้แนะแนวทางและให้ความช่วยเหลือพร้อมคำปรึกษาศิลปินพันธุภาคเอกสาร
ชุดนี้ให้เป็นไปในทางที่ชัดเจนและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ สุจินต์ จินายน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นอย่างสูงยิ่ง ที่ได้
กรุณาให้ความอนุเคราะห์สถานที่ของมหาวิทยาลัยนเรศวรในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานและเอื้อเพื่อ
แหล่งการเรียนรู้ห้องสมุดให้ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสเข้าศึกษาข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ศิลปินพันธุในครั้งนี้

ขอขอบคุณนายภาคิน นันตะนะ ตลอดจนเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ในการทำงานจนสามารถลุล่วงตามความประสงค์

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปินพันธุฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอขอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณ
ทุกๆท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปินพันธุชุด "โลกของฉัน" นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา
ที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมสื่อผสมได้ต่อไป

พลอย สุขนิยม

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	1
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์.....	4
แผนการดำเนินงาน.....	5
งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6

2. เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	7
ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	7
จิตวิทยากับการดำเนินชีวิตประจำวัน.....	7
ความจำอัตชีวประวัติ.....	8
จินตนาการ.....	9
ข้อมูลด้านรูปแบบและกลวิธี.....	10
การศึกษาหลักการและองค์ประกอบศิลป์.....	10
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	10

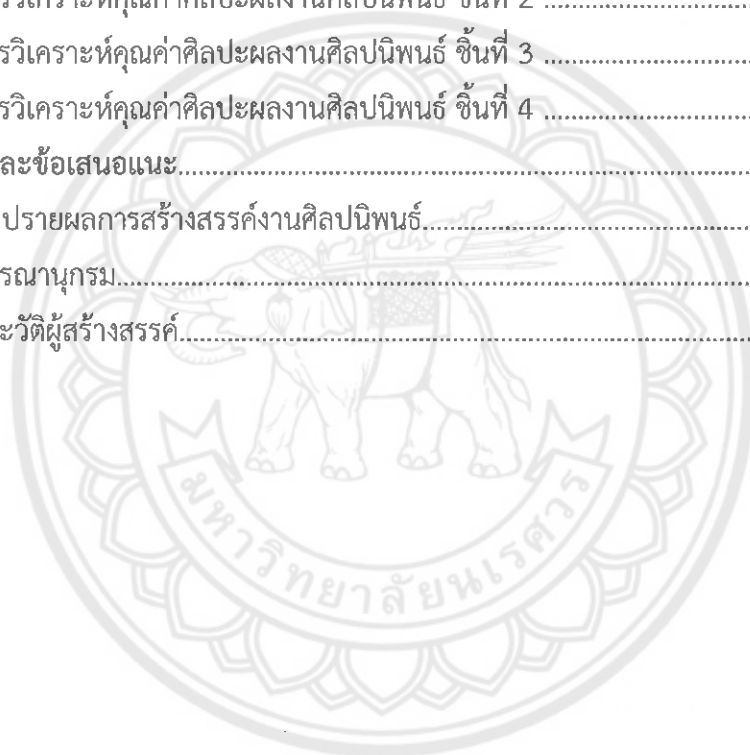
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน.....	14
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย.....	16
วิธีการสร้างสรรค์จิตรกรรม.....	17
การศึกษาทางด้านกลวิธีเย็บปักถักร้อย.....	17
การศึกษาวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย.....	17
สรุปใจความสำคัญของศิลปะนิพนธ์.....	18

3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	19
กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	20
ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าข้อมูล.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	25
การกำหนดรูปแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	27
ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์.....	66
4.การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์.....	67
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	68
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	76
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	84
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	92
5.บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	100
อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์.....	100
บรรณานุกรม.....	101
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	103

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ.....	10
2	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	11
3	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	12
4	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	13
5	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	13
6	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน.....	14
7	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน.....	15
8	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน.....	15
9	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปินไทย.....	16
10	ภาพการเฝ้ารูปแบบต่างๆ.....	17
11	ภาพตัวอย่างผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ.....	19
12	ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ.....	20
13	ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์.....	20
14	ภาพแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง.....	24
15	ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	26
16	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากแฟรมน้ำ จังหวัดกาญจนบุรี.....	27
17	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากสวนสมเด็จพระเจ้า จ.เชียงใหม่.....	28
18	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี.....	29
19	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี.....	30
20	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดเยาวราช กรุงเทพมหานคร.....	31
21	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดร่มหุบ แม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม.....	32
22	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดน้ำคลองลัดมะยม ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ.....	33
23	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากสถานที่ต่างๆ จังหวัดลำปาง.....	34
24	ภาพข้อมูลจากภาพความประทับใจจากพระปรางสามยอด จังหวัดลพบุรี.....	35
25	ภาพวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	36
26	ภาพผลงานศิลปินพณิชย์ชื่อ “โลกของฉัน หมายเลข 01”.....	37
27	ภาพผลงานศิลปินพณิชย์ชื่อ “โลกของฉัน หมายเลข 02”.....	38
28	ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1	40
29	ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 2	40
30	ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3	41

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
31	ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 4.....	41
32	ภาพเฟรมไม้สำหรับชิงผ้า.....	42
33	ภาพแบบร่างที่คัดลอกลงผ้า.....	42
34	ภาพแบบร่างที่คัดลอกลงผ้าจนเห็นชัดเจน.....	43
35	ภาพดำเนินการปักเสื้อของผู้หญิงตามสีที่กำหนดในแบบร่าง.....	43
36	ภาพดำเนินการปักผู้คนตามสีที่กำหนดในแบบร่าง.....	44
37	ภาพดำเนินการปักตีกอาคารตามสีที่กำหนดในแบบร่าง.....	44
38	ภาพดำเนินการปักใบหน้าและผมของผู้หญิงตามสีที่กำหนดในแบบร่าง.....	45
39	ภาพดำเนินการปักใต้อาคารตามสีที่กำหนดในแบบร่าง.....	45
40	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์.....	46
41	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 1	47
42	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 1	47
43	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2	48
44	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2	48
45	ภาพเฟรมไม้ขนาด 120x90เซนติเมตร	49
46	ภาพเฟรมไม้และผ้าcotton สำหรับทำการชิงเฟรม	49
47	ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์	50
48	ภาพแบบร่างที่เขียนลงบนผืนผ้า	50
49	ภาพผู้สร้างสรรค์กำลังทำการเย็บปักผลงาน	51
50	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์.....	52
51	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 1	53
52	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 1	53
53	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2	54
54	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2	54
55	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 3	55
56	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 3	55
57	ภาพเฟรมไม้ขนาด 115x80 เซนติเมตร	56
58	ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์	56
59	ภาพผู้สร้างสรรค์เย็บผ้าด้วยเครื่องจักรและภาพผ้าที่ถูกเย็บด้วยเครื่องจักร.....	57

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
60	ภาพผู้สร้างสรรค์เย็บส่วนต่างๆ.....	58
61	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์.....	59
62	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 1	60
63	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 1	60
64	ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2	61
65	ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2	61
66	ภาพเฟรมไม้ขนาด 100x75 เซนติเมตร.....	62
67	ภาพเฟรมไม้ที่ทำการซึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว.....	62
68	ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์.....	63
69	ภาพขณะกำลังปฏิบัติงานเย็บผ้าในจุดต่างๆ.....	64
70	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์.....	65
71	ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form) ของผู้สร้างสรรค์.....	67
72	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 1”	68
73	ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	69
74	ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม.....	70
75	ภาพแสดงผลงานศิลปปะนิพนธ์ได้นำหลักทัศนียภาพมาใช้งาน.....	71
76	ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์.....	72
77	ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ.....	73
78	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 1”	74
79	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 2”	76
80	ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	77
81	ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม.....	78
82	ภาพแสดงผลงานศิลปปะนิพนธ์ได้นำหลักทัศนียภาพ มาใช้งาน.....	79
83	ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์.....	80
84	ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ.....	81
85	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 2”	82
86	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 3”	84
87	ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น.....	85
88	ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม.....	86
89	ภาพแสดงผลงานศิลปปะนิพนธ์ได้นำหลักทัศนียภาพมาใช้งาน.....	87

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
90	ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์.....	88
91	ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ.....	89
92	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 3”.....	90
93	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 4”.....	92
94	ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น	93
95	ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม.....	94
96	ภาพแสดงผลงานศิลปปะนิพนธ์นำหลักความสมดุลทางการมองเห็นมาใช้ในงาน.....	95
97	ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์.....	96
98	ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ.....	97
99	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 4”.....	98

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งที่เรียกว่า "ความทรงจำ" นี้มีความพิเศษที่น่าสนใจคือ ข้อมูลนี้เก็บไว้ในสมองหรือที่ใดที่หนึ่งก็ตาม มนุษย์จะไม่มีอาการลืมเลือนของข้อมูลเลยแม้เวลาจะผ่านไปนานเพียงใด เมื่อมีการสื่อสารนำข้อมูลออกมาแสดง ภายนอกให้ผู้อื่นรับรู้ยิ่งบ่งบอกถึงความพิเศษมากยิ่งขึ้น นั่นหมายถึงเพียงแต่นึกชื่อของเหตุการณ์นั้นด้วย ข้อความสั้นๆ ข้อมูลที่เก็บไว้ทั้งหมดก็ถูกถ่ายทอดออกมาอย่างเป็นระเบียบไม่มีการทกล่นของข้อมูลแม้แต่น้อย ข้อมูลที่ถูกจัดแสดงออกมาเป็นบรรยากาศที่มีความรู้สึกถึงอารมณ์ภาพเคลื่อนไหว เปรียบได้ดั่งภาพยนตร์ที่มนุษย์เรียกกันทีเดียว คำถามจึงเกิดขึ้นในใจของผู้สอน ผู้วิจัยงานทางนักวิทยาศาสตร์อธิบายว่า

ถ้ามนุษย์สร้างการจดจำจากการเรียนรู้เหมือนการจดจำด้วยความทรงจำจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของสมองหรืออย่างน้อยก็ทำให้การบันทึกของสมองมีระเบียบมากยิ่งขึ้นหรือไม่ และถ้าเป็นอย่างที่คาดหวังไว้ มนุษย์จะสร้างรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลอย่างไรให้เหมาะต่อการเก็บเหมือนข้อมูลความทรงจำ ยิ่งคิดก็ยิ่งน่าพิศวงกับการเก็บข้อมูลแบบความทรงจำนี้ และพาให้คิดถึงคำพูดที่ว่าสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากเท่าใด ยิ่งเหมือนอยู่ไกลจากความเข้าใจของมนุษย์มากเท่านั้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดย ผศ.ดร.สมชาย ธนสินชยกุล. ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 65)

ความทรงจำมีคุณค่าเพราะอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง หากทุกอย่างไม่แปรเปลี่ยนทุกความสัมพันธ์ยังคงอยู่คงเดิม ความทรงจำไม่มีค่าอะไร เราไม่ต้องจดจำอะไรก็ได้ ในเมื่อพรุ่งนี้ก็จะดีดังเดิม ชีวิตคือการเดินทางเพื่อสะสมความทรงจำ ทุกวัน มีเรื่องราวให้จดใส่หน้ากระดาษเปล่าของชีวิต เพราะจดทุกเรื่องไม่ได้ เราจึงจดเฉพาะสิ่งสำคัญไว้ในใจ เมื่อย้อนกลับมาดูสมุดบันทึกเล่มนี้ ความทรงจำบางอย่างซีดจางไปตามกาลเวลา แต่ร่องรอยของมันก็ช่วยยืนยันกับเราว่าสิ่งสวยงามเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง (Wasawat Deemarn เข้าถึงเมื่อ18-11-2012 เข้าถึงได้จาก:<https://www.gotoknow.org/posts/509183>)

บันทึกประจำวันเป็นบันทึกตัวอักษรที่สามารถใช้ในการศึกษาความจำได้ จึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างมากในการศึกษาความจำอดีตชีวิตประจำวัน บันทึกประจำวันมีความแตกต่างจากบันทึกความจำเล็กน้อยตรงที่สามารถบันทึกความรู้สึกได้ ในขณะที่บันทึกความจำนั้นเป็นการจดบันทึกข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รวมถึงการจัดอันดับความรู้สึกเป็นตัวเลข. บันทึกประจำวันคือความจำเหตุการณ์ที่ได้บันทึกขึ้นจริงในชีวิตของแต่ละคนและถูกบันทึกไว้ในวันนั้นในรูปแบบตามความจริง จึงเป็นอุปกรณ์ทางความจำที่มีประโยชน์มาก แม้ว่ามันจะไม่ได้ช่วยให้จำเนื้อหาทางการเรียนได้แต่ก็เป็นสิ่งชี้แนะความจำที่มีพลังที่ช่วยให้สามารถค้นคืนเหตุการณ์จากชีวิตได้ โดยเฉพาะผู้ที่ให้คุณค่ากับอดีตชีวิตของตนเอง การบันทึกเหตุการณ์อะไร ที่ไหน กับใคร จะเป็นสิ่งชี้แนะความจำที่เข้มแข็งในการเข้าถึงความจำของเหตุการณ์นั้นได้โดยการตรวจสอบจากบันทึกประจำวัน นอกจากนี้ในยุคปัจจุบันยังสามารถบันทึกความทรงจำเป็นแบบออนไลน์โดยการสร้างบล็อกความจำ (memory blog) และในรูปแบบของภาพถ่ายได้อีกด้วย (รองศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ ไทยธานี, 2558. หน้า 126-127)

แต่ในปัจจุบันผู้คนนิยมบันทึกความทรงจำด้วยการถ่ายภาพมากกว่าการจดบันทึกเรื่องราวเหมือนดังเช่นคนในอดีต ภาพถ่ายก็เลยเปรียบเสมือนความทรงจำอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ทุกคนหวนนึกถึงเรื่องราว เหตุการณ์ และความประทับใจที่ผ่านมามากมายในชีวิต จากเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้สร้างสรรค์จึงได้รับแรงบันดาลใจของเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตัวข้าพเจ้าเอง ความประทับใจของสิ่งที่พบเห็น สภาพแวดล้อมรอบๆตัว

สถานที่ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต เรื่องราวมักถูกบันทึกลงในภาพถ่ายและสมุดบันทึกเสมอ มันเป็นความรู้สึกพิเศษและเป็นความทรงจำที่มีคุณค่า การนำภาพถ่ายในอดีตของผู้สร้างสรรค์มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน เพื่อกระตุ้นให้ทวนนึกถึงเหตุการณ์และความประทับใจที่อยู่ในภาพถ่ายนั้นๆ เกิดเป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมสื่อผสม ลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi-abstract) งานสร้างสรรค์ที่สะท้อนความคิดในเชิงบวกแสดงออกถึงความสดใส ผ่านทัศนะแนวความคิดที่ว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย (Instrumentalism) และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม (Formalism) ที่มีเอกลักษณ์และสุนทรีย์ภาพการสำแดงออกเฉพาะตน

2. จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ - ตอบสนองความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบงานจิตรกรรม
2. เพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึก ความสุข ความเบิกบาน ความสดใส สื่อสะท้อนถึงชีวิตประจำวันในสถานที่นั้นๆ ของผู้สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อประสม ชุด “โลกของฉัน”
3. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

3. ขอบเขตของงานวิจัย

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ศิลปนิพนธ์เรื่อง โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อประสมบนกระดาษ 2 มิติ โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะเป็นกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract)
2. เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อประสมที่กำหนดแนวคิด เนื้อหา มาจากการบันทึกในชีวิตประจำวัน ความคิดและจินตนาการของผู้สร้างสรรค์
3. เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อประสมที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว ใช้กลวิธีการสร้างสรรค์เย็บปักถักร้อย
4. จำนวนผลงาน 4 ภาพ (ขนาด 85x60-เซนติเมตร, ขนาด 130x90 เซนติเมตร, ขนาด 115x80 เซนติเมตร, ขนาด 100x75 เซนติเมตร)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ชีวิตประจำวัน (Daily Routines)	หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่เกิดจากการลงแรงไม่ว่าจะโดยทางกายหรือทางความคิด เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยทั้งหลายต่อการดำเนินชีวิต
บันทึกความทรงจำ (memoirs)	หมายถึง จดหรือถ่ายทำไว้ เพื่อช่วยความจำหรือเพื่อเป็นหลักฐาน
เย็บปักถักร้อย (embroider)	หมายถึง งานฝีมือที่ใช้เข็มและด้ายปักบนผ้า

5. เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของกลวิธีในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

หนังสือสุนทรียศาสตร์ ผู้แต่ง กำจร สุนพงษ์ศรี
หนังสือความจำของมนุษย์ ผู้แต่ง ประยูทธ ไทยธานี
หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชะลูด นิ่มเสมอ

2. ข้อมูลจากเว็บไซต์เพื่อการศึกษาอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของกลวิธีในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

Wasawat Deemarn เข้าถึงเมื่อ18-11-2012 เข้าถึงได้จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/509183>

3. ข้อมูลจากภาพถ่าย สิ่งของ และสถานที่จริง

6. วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์

6.1 กำหนดหัวข้อที่ตัวเองสนใจในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

6.2 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและภาพต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นข้อมูลจริง และจากหนังสือสิ่งพิมพ์ วารสาร รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต

6.3 จัดทำเขียนภาพร่าง (sketch) ผลงานศิลปะ เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรงและพัฒนาองค์ประกอบของศิลปะที่เหมาะสม

6.4 ทดลองกระบวนการกลวิธี (Technique) ในการสร้างสรรค์ภาพผลงาน เพื่อหาอัตลักษณ์รูปแบบเฉพาะให้แก่ตนเอง

6.5 นำภาพร่างและกลวิธีที่ได้ทดลอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำวิพากษ์วิจารณ์

6.6 นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาภาพร่าง (sketch) ผลงานศิลปะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.7 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เฟรมไม้ สะติงไม้ ไหมญี่ปุ่น เข็มปักฟู เข็มธรรมดา ผ้าสีต่างๆหรือผ้าลวดลายต่างๆ ดินสอ ปากกา ฯลฯ

6.8 ขยายภาพร่าง (sketch) ผลงานศิลปะลงบนเฟรมไม้หรือสะติงไม้ที่ซึ่งผ้าเรียบร้อยแล้ว เย็บและปักตามลวดลายที่ได้ออกแบบเอาไว้

6.9 นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้คณาจารย์ประเมินคุณค่า วิพากษ์วิจารณ์และให้คำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.10 ดำเนินการบันทึกกระบวนการ ขั้นตอน กลวิธี ปัญหา และอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพผลงานศิลปะต่อไป

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจกระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่นำไปสู่การบันทึกข้อมูลผลงานสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปแบบของเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของการทำงานทางทัศนศิลป์ในรูปแบบงานจิตรกรรมสีผสม
3. สามารถสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีผสม ด้วยกลวิธีการเย็บปัก สร้างสรรค์เป็นผลงานที่น่าสนใจ ให้ผู้อื่นได้พบเห็น

บทที่ 2

เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง “โลกของฉัน” (My World) ชุดนี้เป็นกระบวนการวิจัย ออกแบบสร้างสรรค์ผลงานด้านทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นกระบวนการแบบ (Style) ผลงานประเพณีจิตรกรรม (Painting) แม้ว่าในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ประกอบไปด้วยสองส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนแรก ตัวรูปธรรมของ ผลงานศิลปะกับเนื้อหา เรื่องราว และแนวความคิด คือ ส่วนหลัง เป็นส่วนนามธรรม นอกจากแยกแยะ ออกเป็นสองส่วนดังกล่าวแล้ว ยังกล่าวว่ ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ประกอบไปด้วย ตัวผลงานศิลปะ ประเพณีทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นรูปธรรมวัตถุที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีส่วนสำคัญประกอบรองลงมาคือ รายงาน เอกสารการสร้างสรรคผลงานศิลปะประเพณีทัศนศิลป์ ในส่วนนี้มีความสำคัญรองลงมาที่จริง แต่ก็เป็นส่วนที่ ขาดหายไปเสียได้อย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะบริบทของนักศึกษาศิลปะ ที่ต้องสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เป็นไปตาม กระบวนการศึกษาหาความรู้เพื่อการสร้างสรรคและพัฒนาต่อไป

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการเรียนรู้ การจัดระบบ ขั้นตอน การศึกษาค้นคว้าความรู้ความ เข้าใจต่างๆ ต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะ การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง “โลกของฉัน” (My World)

ผู้สร้างสรรคได้ดำเนินการศึกษา และค้นคว้าเอกสาร ข้อมูล ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่เป็นพื้นฐาน สำหรับนำมาเป็นแรงบันดาลใจ ความประทับใจในรูปแบบ เนื้อหา และสามารถใช้เป็นข้อมูลประยุกต์ ต่อ เนื้อหาเรื่องราว แนวความคิด นำไปสู่การพัฒนา ส่งเสริมและให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นี้ ได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

- 1.1 จิตวิทยากับการดำเนินชีวิตประจำวัน
- 1.2 ความจำอัตชีวประวัติ
- 1.3 จินตนาการ

2. ข้อมูลด้านรูปแบบและกลวิธีสร้างสรรค

- 2.1 อิทธิพลที่ได้จากลัทธิศิลปะ
- 2.2 อิทธิพลที่ได้จากผลงานศิลปิน
- 2.3 อิทธิพลที่ได้จากผลงานศิลปินไทย
- 2.4 วิธีการสร้างสรรคจิตรกรรมสื่อผสม
 - 2.4.1 การศึกษาทางด้านกลวิธีเย็บปักถักร้อย
 - 2.4.2 การศึกษาวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

1.1 จิตวิทยากับการดำเนินชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาข้อมูลของผู้สร้างสรรค ได้มีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันกับคำว่า การดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ รูปแบบของชีวิตประจำวัน แบบแผนของชีวิตประจำวัน ซึ่งได้มีผู้ให้ ความหมายและความสำคัญของจิตวิทยากับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังต่อไปนี้

จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน หมายถึง การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่ออธิบาย คาดการณ์ หรือควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อจะได้เข้าใจและสามารถนำชีวิตของเราให้ดำเนินไปได้อย่าง เฉลียวฉลาด และยังมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นที่อยู่ร่วมกับเราด้วย เพื่อชีวิตของเราจะมีความสุขและประสบความสำเร็จมากขึ้น

จิตวิทยาในชีวิตประจำวันมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ เช่น รู้ว่าอะไรเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มนุษย์เกิดความรู้สึกอย่างไรเมื่อไม่สามารถสนองตอบความต้องการของตนเองได้ และอะไรเป็นแรงผลักดันให้คนแสดงพฤติกรรมต่างกัน
2. ช่วยในการปรับตัวและแก้ปัญหาทางจิตใจของตนเอง เช่น รู้วิธีการรักษาสุขภาพจิตของตนเอง รู้วิธีเอาชนะปมด้อย วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และขจัดความวิตกกังวลต่าง ๆ ได้
3. ช่วยให้เกิดการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น—สามารถเข้าใจและรู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น—

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจิตวิทยามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เราจึงควรเรียนรู้ และนำหลักจิตวิทยามาใช้ เพื่อชีวิตของเราจะมีความสุขและประสบความสำเร็จมากขึ้น ในทางจิตวิทยาถือว่า ผู้ที่สามารถใช้จิตวิทยาในการดำเนินชีวิต ครมมีลักษณะดังนี้

1. สนใจและเข้าใจในความคิด ความรู้สึกของคนรอบข้าง
2. รับรู้และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้อื่นได้ดี
3. รู้ เข้าใจศักยภาพและส่งเสริมความรู้ความสามารถของผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง
4. มีความจริงใจต่อกัน เพราะความจริงใจเป็นรากฐานของความผูกพันที่ลึกซึ้ง

สรุปได้ว่าการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปแล้ว ความสุขเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นการมองชีวิต มองตัวเอง และมองผู้อื่น ดังนั้นความสุขจึงเกิดขึ้นได้กับคนทุกคนชั้นไม่ว่าผู้ดี มั่งมี หรือยากจน (Available from: http://www.clipmass.com/story/21800_22/11/53)

เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้เข้าใจถึงการดำเนินชีวิตประจำวันแล้ว ผู้สร้างสรรค์จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความจำอัตชีวประวัติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งและส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิต นอกจากให้ได้ว่าซึ่งความจำ เหตุการณ์ หรือเรื่องราวของตนเองแล้ว ยังเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เราดำเนินชีวิตต่อไปได้

1.2 ความจำอัตชีวประวัติ (autobiographical memory)

ความจำที่เฉพาะเกี่ยวกับตนเอง (ความจำเหตุการณ์) และความรู้เกี่ยวกับตนเอง (ความจำ ความหมาย) ความจำอัตชีวประวัติจึงเป็นการประสานข้อมูลระหว่างเหตุการณ์หรือเรื่องราวของตนเอง (เช่น ผู้เขียนเกิดที่พญาไท) เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถจำเหตุการณ์ในวัยเด็กของตนเองได้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองนี้จึง มีลักษณะเป็นความจริง อย่างไรก็ตาม ทั้งเหตุการณ์และความรู้นั้นล้วนเป็นเรื่องราวส่วนตัวของตนเอง

มนุษย์ใช้ช่วงชีวิตในการจัดระบบความจำอัตชีวประวัติ (ทั้งเรื่องราวเฉพาะและเรื่องราวทั่วไป) ช่วงชีวิตเป็นรูปแบบเฉพาะส่วนตัวที่จัดระบบความจำอัตชีวประวัติในอดีต ซึ่งเกี่ยวข้องกับช่วงเวลานั้นๆ เช่น ช่วงชีวิต “ตอนเป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในชนบท” “เมื่อเรียนมหาวิทยาลัย” หรือ “ก่อนที่จะแต่งงาน” ช่วงชีวิตเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะกระตุ้นความจำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลานั้นๆ เป็นต้นว่าช่วงชีวิต “ตอนเป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในชนบท” อาจทำให้เราระลึกถึงการไปชมงานแห่บั้งไฟกับยาย หรือการออกไปค่ายลูกเสือกับเพื่อนๆ

นอกจากนี้ มีความเป็นไปได้ที่แต่ละช่วงชีวิตนั้นจะทับซ้อนกัน เช่น ช่วงชีวิต “เมื่อเรียนมหาวิทยาลัย” อาจเกิดขึ้นพร้อมกับช่วงชีวิต “ก่อนที่จะแต่งงาน” อย่างไรก็ตาม แต่ละช่วงชีวิตก็จะเกี่ยวข้อง

กับเรื่องราวเฉพาะและเรื่องราวทั่วไปที่แตกต่างกัน และสำหรับบางคนแล้วช่วงชีวิตอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางเป้าหมาย รวมถึงความสำเร็จอีกด้วย

การบันทึกประจำวัน (diary study) เป็นส่วนหนึ่งของการวัดความจำอัตชีวประวัติ บันทึกประจำวันเป็นบันทึกตัวอักษรที่สามารถใช้ในการศึกษาความจำได้ จึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างมากในการศึกษาความจำอัตชีวประวัติ บันทึกประจำวันมีความแตกต่างจากบันทึกความจำเล็กน้อยตรงที่สามารถบันทึกความรู้สึกได้ ในขณะที่บันทึกความจำนั้นเป็นการบันทึกข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รวมถึงการจัดอันดับความรู้สึกเป็นตัวเลข

ข้อดีของบันทึกประจำวันคือความจำเหตุการณ์ที่ได้นั้นเกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของแต่ละคนและถูกบันทึกไว้นั้นในรูปแบบตามความจริง จึงเป็นอุปกรณ์ทางความจำที่มีประโยชน์มาก แม้ว่ามันจะไม่ได้ช่วยให้จำเนื้อหาในการเรียนได้แต่ก็เป็นสิ่งชี้แนะความจำที่มีพลังที่ช่วยให้สามารถค้นคืนเหตุการณ์จากชีวิตได้ โดยเฉพาะผู้ที่ให้คุณค่ากับความจำอัตชีวประวัติของตนเอง การบันทึกเหตุการณ์อะไร ที่ไหน กับใคร จะเป็นสิ่งชี้แนะความจำที่เข้มแข็งในการเข้าถึงความจำของเหตุการณ์นั้นได้โดยการตรวจสอบจากบันทึกประจำวัน นอกจากนี้ในยุคปัจจุบันยังสามารถบันทึกประจำวันเป็นแบบออนไลน์โดยการสร้างเป็นบล็อกความจำ (memory blog) ได้อีกด้วย (ประยูร ไทยธานี. 2558, หน้า117)

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความจำอัตชีวประวัติ จะเห็นได้ชัดว่า ความจำอัตชีวประวัตินั้นคือการจดจำเรื่องราวและเหตุการณ์ในแต่ละช่วงเวลาของตนเอง ผู้สร้างสรรค์จึงได้เลือกกลุ่มความทรงจำจากการไปสถานที่ต่างๆที่ทำให้เกิดความประทับใจ นำมาถ่ายทอดและสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ซึ่งความทรงจำเหล่านี้ทำให้เกิดการ “จินตนาการ” โดยมีความหมายสำคัญดังนี้

1.3 จินตนาการ (imagination)

เป็นบ่อเกิดสำคัญของสุนทรียภาพ และเป็นหัวใจของปรัชญาศิลปะ จินตนาการได้สร้างให้เกิดจินตภาพ (image) ซึ่งเป็นภาพแห่งความคิด เป็นมโนภาพ (concept) ที่มาจาก การได้ยิน ได้เห็น ได้รับรส ได้กลิ่น และได้สัมผัส มีผลต่อการรับรู้ของจิต และได้แสดงออกมาในรูปของจินตนาการชัดเจนหรือเลื่อนราง ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางศิลปะของแต่ละบุคคล

ในทางปรัชญาศิลปะ จินตนาการแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ จินตภาพทางสมอง (image mental) เกิดจากความฝันหรือความจำ มักจะมีลักษณะเป็นเชิงภาพมายา อาจเป็นจริงหรือคิดฝันก็ได้ และจินตภาพในความคิดสร้างสรรค์ (creative thought) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ นอกจากนี้ คำว่า image ยังมีความหมายถึงภาพลักษณ์ หมายถึง ลักษณะหรือท่าทีของบุคคล หรือขององค์กรที่ปรากฏแก่ตา หรือความรู้สึกนึกคิดของสาธารณชน เช่น ภาพลักษณ์ของนักการเมือง ส่วนอีกความหมายหนึ่งคือ จินตภาพหมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในจิตหรือข้อคิด หรือผลงานศิลปะที่เราประสาทสัมผัส และสร้างภาพในจิตหรือข้อคิดให้เกิดขึ้น หรือหากเป็นศิลปะแนวนามธรรมจินตภาพต้องเราประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทุกอย่าง หรืออาจนึกเห็นไปได้โดยอาศัยพุทธิปัญญา

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้เขียนอธิบายคำว่า จินตนาการ , นึกเห็นภาพไว้ในหนังสือศิลปะสงเคราะห์ว่า “...หมายถึงความนึกเห็นเป็นมโนภาพ แล้วสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามรูปที่มี” จินตนาการ เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า conceive และ conceivment

อัลเบิร์ต ไอสไตน์ นักวิทยาศาสตร์ของโลก ยังกล่าวอีกว่า จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ (กัจจกร สุนพงษ์ศรี. 2555, หน้า143)

ความรู้สึกส่วนตัวในการบิดเบือนทำให้ศิลปินสังคมนิยมมีความเชื่อในปรัชญาของความเป็นจริง และ ต่อต้านการ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเกินเลย สัจจะและความเที่ยงตรงคือปัจจัยสำคัญของผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นสังคมนิยม (ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B>)

ลัทธิโพสต์ อิมเพรสชันนิสต์ (Post Impressionism) เป็นลัทธิที่เป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแบบ สมัยใหม่ โดยรอเจอร์ ฟราย (Roger Fry) ศิลปินและนักวิจารณ์ศิลปะชาวอังกฤษ เพื่อบรรยายศิลปะที่ วัฒนาการขึ้น ในฝรั่งเศสหลังสมัยเอ็ดเวิร์ มาแน จิตรกรลัทธิประทับใจยุคหลังยังคงสร้างงานศิลปะลัทธิ ประทับใจ แต่ไม่ยอมรับความจำกัดของศิลปะลัทธิประทับใจ จิตรกรสมัยหลังจะเลือกใช้สีจัดเขียนสีทึบ ฝีแปรง ที่เด่นชัดและวาดภาพจากของจริงและมักจะเน้นรูปทรงเชิงเรขาคณิตเพื่อจะบิดเบือนจากการแสดงออก นอกจากนั้นการใช้สีก็จะเป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติและจะขึ้นอยู่กับสีที่จิตรกรต้องการจะใช้

ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษางานทัศนศิลป์ของศิลปินตะวันตก ในลัทธิสังคมนิยมที่แสดงกิจกรรมของคน ร่วมกับธรรมชาติในชีวิตประจำวันแสดงรูปทรง สี และบรรยากาศตามสภาพที่มองเห็น มุ่งเน้นถึงเรื่องราวใน ชีวิตประจำวันที่พบเห็นในสังคมโดยยกตัวอย่างศิลปินมา 2 ท่าน

ฌ็อง เดซีเร กุस्ताฟว์ กูร์แบ (Jean Désiré Gustave Courbet; 10 มิถุนายน ค.ศ. 1819 - 31 ธันวาคม ค.ศ. 1877) เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศสผู้นำของขบวนการสังคมนิยมของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นขบวนการที่เชื่อมระหว่างขบวนการโรแมนติก กูร์แบมีบทบาทสำคัญในจิตรกรรมฝรั่งเศสของ คริสต์ศตวรรษที่ 19 ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่ม และในฐานะศิลปินผู้เต็มใจที่จะแสดงความคิดทัศนคติเกี่ยวกับสังคม ในผลงานที่ทำศิลปินเป็นนักสังคมนิยม ที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นศิลปินสังคมนิยมผู้ยิ่งใหญ่คนแรกในคริสต์วรรษ ที่ 19 ผลงานจิตรกรรมของเขาแสดงเนื้อหาที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและการประชดสังคมน โดยเฉพาะชีวิตของ สามัญชน สร้างรูปทรงด้วยพู่กันที่แสดงพื้นผิวที่ซับซ้อน โดยแสดงปริมาตรอย่างหนักแน่น และให้บรรยากาศที่ สัมพันธ์กับเนื้อหาอย่างสวยงาม

ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ผลงาน ภาพเหมือนตนเองกับสุนัขดำ ค.ศ.1842 ศิลปิน Gustave Courbet เป็นศิลปินกลุ่มสังคมนิยม กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ (ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/jpg>)

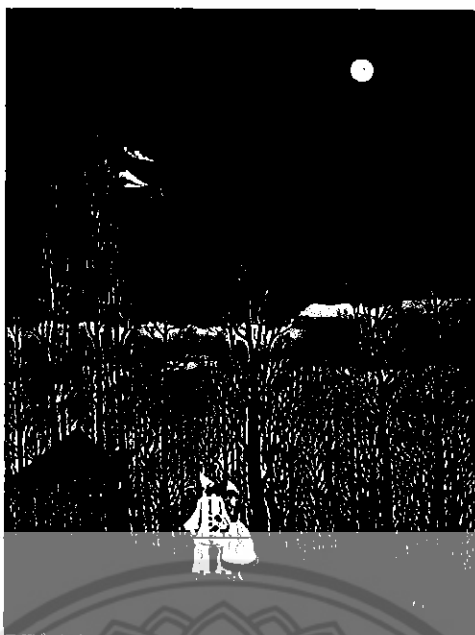

ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ
ผลงาน สวัสต์ดีเมอซีเยอูร์แบ ค.ศ. 1854
ศิลปิน Gustave Courbet เป็นศิลปินกลุ่มสำนึกนิยม
กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ
(ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki.jpg>)

อ็องรี ฌูว์เลียง เฟลิกซ์ รูโซ (Henri Julien Félix Rousseau) เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศสของสมัยอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผู้มีลักษณะการเขียนแบบศิลปะปะนาอีฟ (Naive art) และแบบบรรพกาลนิยม (Primitivism) รูโซเป็นที่รู้จักกันว่า “Le Douanier” (เจ้าหน้าที่ศุลกากร) ตามหน้าที่การทำงาน ระหว่างที่มีชีวิตอยู่รูโซก็ถูกเย้ยหยัน แต่ต่อมาก็เป็นที่นับถือในการที่ เป็นผู้สอนตนเองผู้เป็นอัจฉริยะผู้เขียนภาพที่มีคุณภาพสูง

ภาพที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดหลายภาพเป็นภาพป่าดิบ แม้ว่ารูโซเองจะไม่เคยออกจากฝรั่งเศสไปเห็นป่าดิบด้วยตาของตนเองก็ตาม ข่าวลือโดยผู้ที่ชื่นชมที่ว่าเมื่อรูโซรับราชการเป็นทหารแล้วมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรุกรานเม็กซิโกก็ไม่มีมูลแต่อย่างใด แรงบันดาลใจของภาพเขียนมาจากหนังสือที่มีภาพประกอบ และสวนพฤกษชาติในกรุงปารีส และภาพสัตว์ป่า แต่รูโซก็มีโอกาสได้สนทนากับทหารผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรุกรานเม็กซิโก และได้ฟังเรื่องราวต่างที่ทหารได้ไปประสบมาในประเทศที่ร้อน รูโซกล่าวกับนักวิพากษ์ศิลป์อาร์เชเนอเล็กซองเดรว่าเมื่อได้ไปเยี่ยมชมสวนพฤกษชาติว่าเมื่อเข้าไปในเรือนกระจกตนเองก็จะเห็นต้นไม้ที่แปลกจากดินแดนอันห่างไกล ที่ทำให้มีความรู้สึกเหมือนอยู่ในฝัน

นอกจากภาพเขียนที่แปลกตาแล้ว รูโซก็เขียนภาพของบ้านเมืองและปริมณฑลของปารีสที่มีขนาดเล็กกว่าด้วย รูโซอ้างว่าเป็นผู้ริเริ่มแนวการเขียนภาพประเภทใหม่ที่เรียกว่า “ภาพเหมือนภูมิทัศน์” (portrait landscape) โดยเริ่มการเขียนทิวทัศน์ของบริเวณต่างในกรุงปารีสที่ชอบ และเขียนภาพคนไว้ด้านหน้าของภาพ

ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ
ผลงาน “ค้ำวันคาร์นิวัล” ค.ศ. 1886
ศิลปิน Henri Rousseau เป็นศิลปินกลุ่มประทับใจยุคหลัง
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ
(ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki.jpg>)

ภาพประกอบที่ 5 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ
ผลงาน “ร้อยปีแห่งความมีอิสระ” ค.ศ. 1892
ศิลปิน Henri Rousseau เป็นศิลปินกลุ่มประทับใจยุคหลัง
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ
(ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki.jpg>)

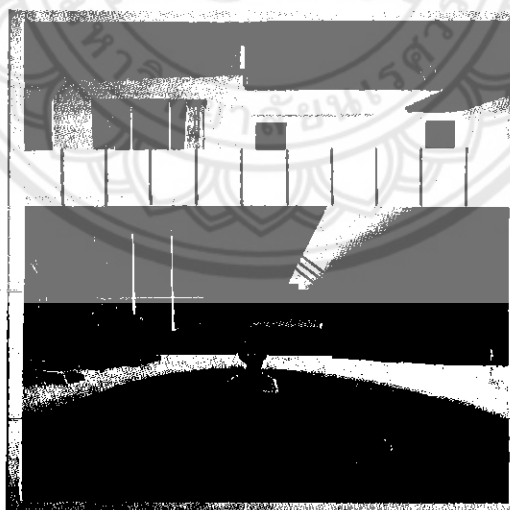
จากอิทธิพลที่ได้จากลัทธิของศิลปะ กลุ่มลัทธิสัจนิยม(Realism) และกลุ่มลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post Impressionism) โดยได้ศึกษาวิเคราะห์คุณค่า ความหมายและสาระสำคัญของกลุ่มลัทธิสัจนิยม ที่ได้ส่งผลต่อแนวคิด ความบันเทิงใจ และเนื้อหาเรื่องของศิลปินป็นพจน์ชุดนี้ โดยแบ่งเป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

1.ลัทธิสัจนิยม (Realism) ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจ และแนวทางที่จะสร้างสรรค์ผลงานซึ่งตรงต่อวัตถุประสงค์ คือการสะท้อนเรื่องราวการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยมีความเป็นจริงตามธรรมชาติของกลุ่มสัจนิยมปรากฏอยู่ในผลงาน และมีผลงานของศิลปินชื่อ Gustave Courbet เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องราว การนำวิถีชีวิตของผู้คนและตัวของศิลปินเอง มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

2.ลัทธิประทับใจยุคหลัง(Post Impressionism) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องของสีที่ศิลปินในกลุ่มนี้จะเน้นสีจัด เป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติ โดยจะขึ้นอยู่กับสีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน

เดวิด ฮอกเนย์ David Hockney ศิลปินป๊อปอาร์ต เกิดที่เมืองเบรดฟอร์ด ประเทศอังกฤษ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ เขาเรียนศิลปะที่วิทยาลัยเบรดฟอร์ด ก่อนจะย้ายได้เข้ามาอยู่ที่อเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนีย เขาได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเรียนศิลปะตั้งแต่เด็กๆ ศิลปินที่เขาชื่นชอบตั้งแต่วัยเด็ก ก็มี Picasso, Matisse และ Fragonard เดวิดเป็นทั้งนักวาดภาพ ศิลปินภาพพิมพ์ ช่างภาพและนักออกแบบ เขาประสบความสำเร็จทางด้านศิลปะในกลุ่มศิลปินอังกฤษตั้งแต่วัยหนุ่ม พ.ศ. ๒๕๐๒ เขาเรียนปริญญาโททางศิลปะ ในลอนดอน เขาทดลองวาดภาพในรูปแบบที่แตกต่างกว่ายุคสมัย รวมทั้งวาดภาพนามธรรม ภาพของเขาได้รับรางวัลตั้งแต่เป็นนักศึกษา และถูกซื้อไปโดยนักสะสมงานศิลปะ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เขาได้รับเลือกเป็นศิลปินอังกฤษที่มีอิทธิพลมากที่สุดของศตวรรษที่ ๒๐

ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน

ผลงาน Portrait of Nick Wilder

ศิลปิน David Hockney ศิลปินป๊อปอาร์ต

กลวิธี สีอะคริลิคบนผ้าใบ

(ที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php>)

ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน
ผลงาน Model with Unfinished Self-Portrait
ศิลปิน David Hockney ศิลปินป๊อปอาร์ต
กลวิธี สีอะคริลิคบนผ้าใบ
(ที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php>)

อีกหนึ่งศิลปิน ได้แก่ Sarah K. Benning เป็นศิลปินชาวอเมริกา อาศัยอยู่ในประเทศสเปน เธอได้เข้าเรียนโรงเรียนของสถาบันศิลปะแห่งซิดาโก หลังจากจบการศึกษา ในปี 2013 ชาร์ห์ ค้นพบ ความรักของเธอ สำหรับการเย็บปักถักร้อยเป็นงานอดิเรกที่ผ่อนคลาย เพลิดเพลิน ขณะที่ทำงานเป็น พี่เลี้ยงเต็มเวลา การเย็บปักถักร้อยได้เป็นงานอดิเรกของเธอ โดยผลงานของศิลปิน แต่ละชิ้นจะเป็นภาพประกอบมากกว่า สิ่งทอมักจะทึงเย็บแบบดั้งเดิมและเทคนิคที่โปรดปรานของรูปร่างหน้าตาแบบชีเล่นและเรื่องของความร่วมสมัย เน้นเกี่ยวกับองค์ประกอบและการเลือกสีสดช่วยให้การทำงานของเธอและมีชีวิตชีวา

ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน
ศิลปิน Sarah K. Benning
กลวิธี ปักผ้าบนสะดึงไม้
(ที่มา : <http://sarahkbenning.com/about/>)

จากอิทธิพลที่ได้จากผลงานศิลปิน ศิลปินที่นำมาศึกษามีชื่อว่า David Hockney เป็นศิลปินชาวอังกฤษ ในผลงานมีรูปแบบของรูปกึ่งนามธรรม มีการถ่ายทอดเรื่องราวของชีวิตประจำวัน และยังมี การจัดองค์ประกอบของภาพ ที่ไม่มีอะไรซับซ้อน เรียบง่าย แต่แฝงไว้ด้วยความหมายที่ซ่อนอยู่ และศิลปิน Sarah K. Benning เป็นศิลปินชาวอเมริกา ที่มีกลวิธีและเทคนิคที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงได้นำมา ศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ต่อไป

2.3 อิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปินไทย

ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในผลงานของ นพเก้า เนตรบุตร ศิลปินนักปักผ้า ในเอกลักษณ์ของการปักผ้าในรูปแบบของงานกราฟิกดีไซน์ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปคน สัตว์ ที่มีความละเอียดอ่อนสวยงาม เต็มไปด้วยอารมณ์ที่ถูกปล่อยผ่านไปตามเส้นด้ายที่เย็บอย่างละเอียดบรรจง

ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปินไทย
ศิลปิน นพเก้า เนตรบุตร ศิลปินปักผ้า
กลวิธี ปักผ้าบนเสตังไม้

(ที่มา : <http://www.blisby.com/blog/interview-doknommeaw/>)

จากอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ คุณค่า ความหมาย และสาระสำคัญของศิลปินกลุ่มนี้ ที่ได้ส่งผลต่อแนวคิด ความบันเทิงใจ และเนื้อเรื่องของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ โดยแบ่งเป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

ผลงานของศิลปินชื่อ นพเก้า เนตรบุตร ศิลปินท่านนี้มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะการเย็บปักเป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาพกราฟิกของสัตว์และคน ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาองค์ประกอบในงานจิตรกรรม และศึกษาวิธีการปักเย็บด้วยไหมพิเศษที่ปักออกมาแล้วมีความสวยงาม

2.4 วิธีการสร้างสรรค์จิตรกรรมสื่อผสม

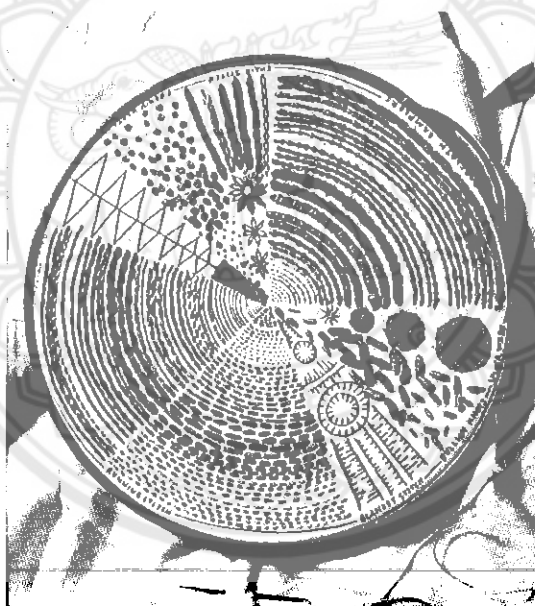
2.4.1 การศึกษาด้านกลวิธีเย็บปักถักร้อย

งานเย็บปักถักร้อยเป็นงานศิลปะแบบไทยไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมเซ็กซี่ อย่างที่หลายคนคิด เพราะถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของหญิงไทย

นับจากยุคกลาง (ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 5 ถึง 15) งานเย็บปักถักร้อยมีบทบาทที่สำคัญในการตกแต่งประดับประดาโบสถ์วิหาร บ้านเรือนเพื่อแสดงถึงความสูงส่ง สง่างามทั้งด้านจิตใจและคุณธรรม ช่วงต้นๆ งานส่วนใหญ่จะสร้างสรรค์ขึ้นโดยกลุ่มสมาคมของนิกงานฝีมือ หรือในสำนักแม่ชี และอารามต่างๆ จนกระทั่งถึงช่วงศตวรรษที่ 16 ซึ่งงานเย็บปักถักร้อยเริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้นความเจริญเฟื่องฟูมากขึ้น

การปักภาพเหมือนเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญของพัฒนาการในการปักซึ่งได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากความงดงามของลายปัก ให้ความรู้สึกและผิวสัมผัสที่งดงามแตกต่างจากภาพถ่าย ภาพวาด บนกระดาษหรือผ้าใบ นอกจากนี้ผ้าปักสามารถเก็บได้นาน สามารถซักทำความสะอาดได้ในขณะที่กระดาษจะกรอบและเก่าเร็วกว่า การปักภาพเหมือนยังเป็นงานที่ทำหาย มีความละเอียดปราณีตในการปัก เพื่อจำลองภาพลงสู่ผืนผ้าให้เหมือนจริงมากที่สุด

(ที่มา <http://lotuscrossstitch.tripod.com/crosstory.htm> เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2559)

ภาพประกอบที่ 10 ภาพการเย็บรูปแบบต่างๆ

2.4.2 การศึกษาวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย

การทำงานศิลปะโดยใช้เทคนิคการเย็บปักถักร้อย เกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อความสวยงามหรือประดับตกแต่ง เพื่อประโยชน์ใช้สอย ซึ่งเป็นเรื่องง่าย ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนแต่อย่างใดทั้งในส่วนของคุณภาพและวัสดุอุปกรณ์ ก็สามารถเรียนรู้และหาได้ง่ายมากขึ้นเพียงแค่มิ เข็ม ด้าย ผืนผ้าและรู้จักวิธีการสานเข็ม ก่อนลงมือ อาจจะมีการเตรียมตัวและวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้การทำงานมีความชัดเจน และสอดคล้องกับกลวิธีในการทำงาน ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ถือเป็นหัวใจหลักของการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนในทรศนะของผู้สร้างสรรค์มีความเห็นสอดคล้องคล้อยตาม ในข้อความเนื้อหาที่อ้างอิงกล่าวมานั้น เพราะเห็นว่ามีสาระเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีประโยชน์ดังนี้

ประการแรก อิทธิพลจากลัทธิสำนึกนิยม (Realism) ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจและแนวทางที่จะสร้างสรรค์ผลงานซึ่งตรงต่อวัตถุประสงค์ คือการสะท้อนเรื่องราวการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ในรูปแบบกิจกรรม โดยมีความเป็นจริงตามธรรมชาติของกลุ่มสำนึกนิยมปรากฏอยู่ในผลงาน และลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post Impressionism) ได้นำเรื่องของสีที่ศิลปินในกลุ่มนี้จะเน้นสีจัด เป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติ มาสร้างสรรค์ให้ผลงานเกิดสีสันตามที่ต้องการ

ประการที่สอง อิทธิพลจากกลวิธีในการสร้างสรรค์ของ Sarah K. Benning ศิลปินชาวอเมริกา และ นพเก้า เนตรบุตร ศิลปินชาวไทย โดยการเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้า เป็นเรื่องราวและสิ่งรอบตัวที่ศิลปินได้พบเห็น ถ่ายทอดออกมาเป็นงานร่วมสมัยมากกว่างานสิ่งทอ ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจ และเกิดการใฝ่รู้ที่จะทดลองกลวิธีเหล่านี้ เพื่อนำมาเป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองต่อไป

อย่างไรก็ตามกล่าวโดยสรุปแล้ว การศึกษาว่าข้อมูลดังกล่าวมานั้น ประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านศิลปกรรม การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านวิทยาการด้านอื่นๆ ได้แก่ ข้อมูลทางด้านวิทยาการวิทยาศาสตร์ จิตวิทยา และวิถีชีวิต มีสาระสำคัญ

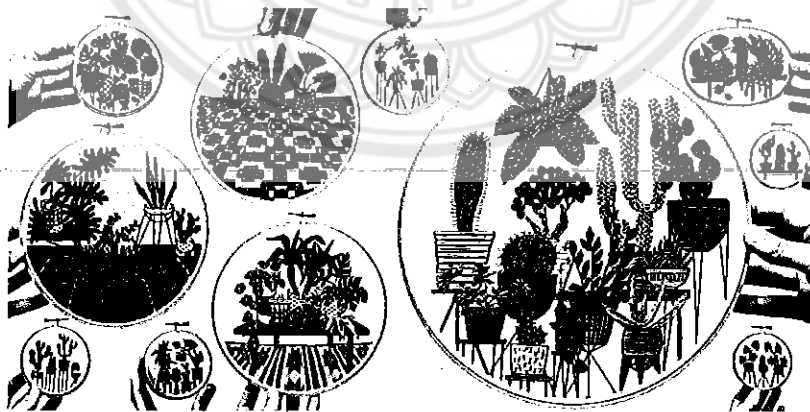
ผู้สร้างสรรค์ เชื่อว่าจากข้อมูลดังกล่าวนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางกำหนดกรอบ รูปแบบเนื้อหา แนวคิดพื้นฐาน และกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง “โลกของฉัน” (My World) ชุดนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการการวิจัยแบบสร้างสรรค์(Creative research) และที่สำคัญมีคุณลักษณะการวิจัยเชิงแบบคุณภาพ (Qualitative research) บูรณาการประยุกต์ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์อย่างมีเอกภาพต่อไป

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด “โลกของฉัน” นี้ ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์เอง โดยการใช้รูปทรงและสีเส้นของสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวันเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมาย เป็นการสร้างรูปทรงให้สัมพันธ์กับส่วนเนื้อหาจนเป็นเอกภาพ โดยการประสานทัศนธาตุทางศิลปะต่างๆเข้าด้วยกัน ด้วยกลวิธีเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ โดยกระบวนการสร้างสรรค์ได้กำหนดเป็นลำดับขั้นตอนคือเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำภาพแบบร่างและปรับปรุงแก้ไข ขยายภาพผลงานจริงจากภาพแบบร่าง และปฏิบัติงานจริงจนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
3. การกำหนดรูปแบบและกำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน
4. ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์

ก่อนที่กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการศึกษา การค้นคว้า ทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะ หากวิธีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเริ่มจากกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบและมีความถนัด ซึ่งก็คือกลวิธีการเย็บปักถักร้อย (Embroidery) นำมาประยุกต์ใช้กับงานจิตรกรรม และได้ผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ผู้สร้างสรรค์ได้ฝึกทักษะฝีมือ วางแผนกระบวนการทำงานและพัฒนาตัวเองให้มากขึ้น ซึ่งในเชิงวิชาการจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำไปสู่การบันทึกข้อมูลการค้นคว้า และผลสำเร็จที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

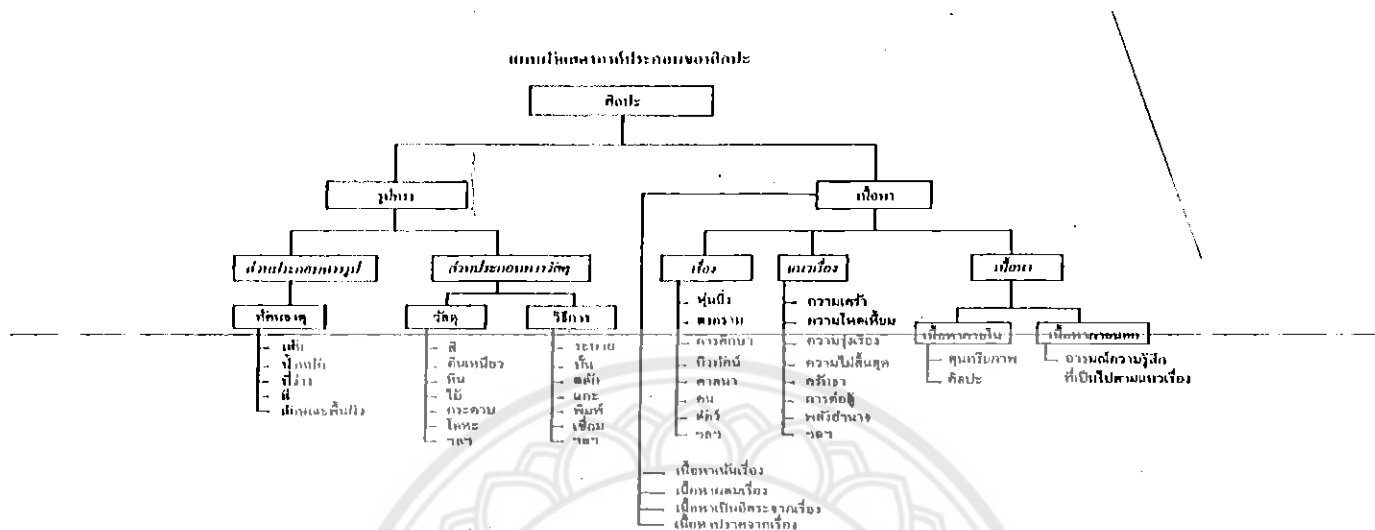

ภาพประกอบที่ 11 ภาพตัวอย่างผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ
ที่มา : <http://sarahkbenning.com/about> 2/11/2016

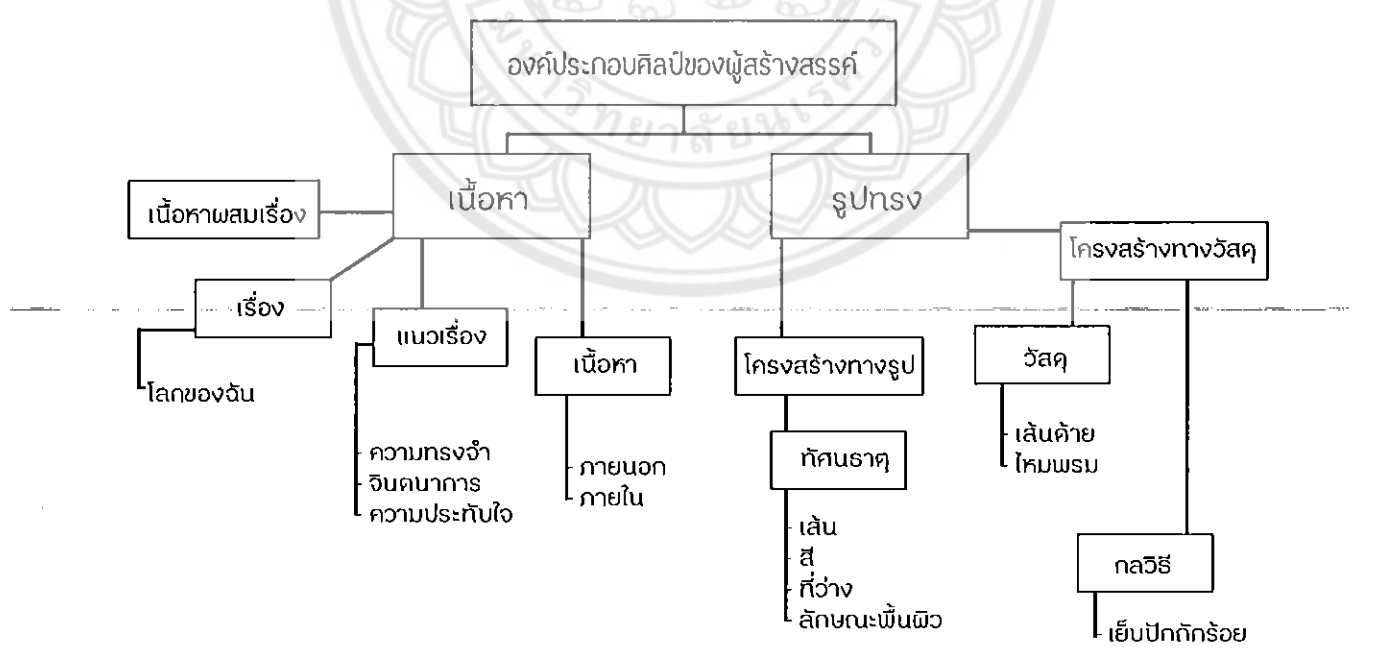
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ภาพประกอบที่ 12 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ
ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ(2530:26)

ภาพประกอบที่ 13 ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก ความคิด หรือความงาม จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญมีอยู่ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส และส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้น เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของทางศิลปะ ก็คือ รูปทรงและเนื้อหา

1.1.1 รูปทรง

รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วย การประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Element) ให้ความพึงพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นได้สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญหาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจด้วย

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การเชื่อมต่อ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงานและความแนบเนียนของฝีมือ

ในส่วนประกอบทางรูปทรงในผลงานของผู้สร้างสรรค์ คือ ทัศนธาตุซึ่งเน้นการใช้สี ลักษณะพื้นผิว ที่ว่าง โครงสร้างของผู้หญิง โครงสร้างของตึกอาคาร และต้นไม้เป็นหลัก

โครงสร้างทางรูป

ทัศนธาตุ (Visual Element) เป็นสื่อสุนทรีย์ภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ของเอกภาพเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง ซึ่งทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในผลงานมีดังต่อไปนี้

- 1) เส้น (Line) หมายถึง การนำจุดมาเรียงต่อกันเป็นจำนวนมาก โดยมีความยาวและทิศทาง เส้นยังเป็นรากฐานของโครงสร้างในงานทัศนศิลป์ทุกประเภท อีกทั้งเส้นยังสร้างความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง การนำเส้นมาประกอบกันทำให้เกิดรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ให้ความหมายและความรู้สึกต่างกันออกไป

ความหมายของเส้นในเชิงสัญลักษณ์

เส้นตรง แสดงออกถึงความสูงส่ง มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น

เส้นนอน แสดงออกถึงความกว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่งเฉย ผ่อนคลาย

เส้นตั้ง แสดงออกถึงความมั่นคง จริงจัง แข็งแรง

เส้นโค้ง แสดงออกถึงความมีชีวิตชีวา อ่อนไหว อ่อนโยน มีความเคลื่อนไหว

เส้นทแยงหรือเส้นเฉียง แสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น ความขัดแย้ง

เส้นซิกแซก แสดงออกถึงความไม่หยุดนิ่ง ตื่นเต้น

เส้นที่กระจายออกเป็นรัศมี แสดงออกถึงความมีกำลังเพิ่มขึ้น การระเบิด การกระจาย

รูปแบบของเส้นที่ปรากฏอยู่ในสิ่งต่างๆรอบตัวหรือผลงานสร้างสรรค์ต่างๆ เส้นสามารถแบ่งได้เป็น 4 แบบ ดังนี้

- เส้นที่เกิดขึ้นจริง (actual line) คือเส้นที่ถูกสร้างขึ้นด้วยการขีดเขียนบนพื้นระนาบ
- เส้นเชิงนัย (implied line) คือเส้นที่เกิดจากการลากเส้นโยงในความคิด ความรู้สึก และจินตนาการ
- เส้นที่เกิดจากขอบ (line formed by edges) คือเส้นที่เป็นส่วนขอบรอบนอกของวัตถุ หรือที่ว่าง ซึ่งในผลงานทัศนศิลป์ย่อมมีเส้นแสดงขอบเขตของรูปทรงและที่ว่างอยู่เสมอ
- เส้นสมมติ (psychic line) คือเส้นที่เกิดจากความรู้สึกหรือจินตนาการเมื่อได้เห็นภาพแล้ว เกิดความคิดเชื่อมโยงเป็นเส้นสมมติแต่ความจริงไม่มีเส้น

โดยผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำเส้นตั้ง มาใช้กับรูปร่างของผู้หญิงที่เป็นจุดเด่นในการดำเนินเนื้อเรื่อง เพื่อให้รู้สึกโดดเด่น นำเส้นตรงและเส้นเฉียงมาผสานกับเส้นตั้ง ใช้กับรูปของตึกอาคาร เพื่อให้ความรู้สึกมั่นคงและแข็งแรง นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ยังได้ใช้เส้นโครงสร้างอื่นๆ ที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกไป แต่ทั้งหมดจะถูกประสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผลงานออกมามีความสมบูรณ์

2) สี (Color) หมายถึง ทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือ มีเส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้น 3 ประการ คือ ความเป็นสี น้ำหนักของสี และความจัดของสี

ความเป็นสี (Hue) หมายถึง เป็นสีอะไร เช่น สีแดง สีเหลือง สีเขียว ฯลฯ ตามวงจรสีของธรรมชาติ

น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยเป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสี หรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่สุดไปจนอ่อนที่สุด

ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วยสีดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์ของสีจะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากสีที่จัดที่สุดไปจนหม่นที่สุดตามลำดับ ด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีดำเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ

สีทำหน้าที่เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มหน้าที่พิเศษที่สำคัญคือสีจะให้อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง

โดยการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด “โลกของฉัน” ชั้นที่ 1 นั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้วัสดุคือ สีของเส้นด้ายหลากหลายขนาดมาปักบนผืนผ้าแทนการระบายสี โดยใช้สีวรรณะเย็น 60 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 40 เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกับผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ซึ่งเลือกใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีฟ้า สีเหลือง สีเขียว สีเทา เป็นหลักเพื่อแสดงถึงความสดใส ความเบิกบาน และความสนุกสนาน ซึ่งเป็นสีที่สามารถดึงดูดใจได้ดี และเลือกใช้สีวรรณะอุ่น เช่น สีแดง สีส้ม สีชมพู รองลงมาเพื่อแสดงถึงความมีชีวิตชีวาของสถานที่แห่งนั้น ส่วนผลงานศิลปนิพนธ์ในชั้นที่ 2 , 3 และ 4 นั้น ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีโทนเอกรงค์ (Monochrome) เพื่อให้เกิดการลดหลั่นกันในเรื่องของน้ำหนักของสี โดยใช้สีวรรณะเย็น 60 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 40 เปอร์เซ็นต์ เพื่อแสดงถึงความทรงจำที่มีชีวิตชีวาของสถานที่ในชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์

3) ที่ว่าง (Space) หมายถึง ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้น ได้แก่ แผ่นของน้ำหนัก แผ่นราบที่มี 2 มิติ หรือประกอบกันเป็น 3 มิติ และบริเวณที่ว่างเป็นบวกเป็นลบ ลักษณะของที่ว่างมีดังต่อไปนี้

ที่ว่างจริง (Physical Space) หมายถึง ที่ว่างของงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมเป็นที่ว่างจริงๆ ที่สามารถสัมผัสได้ เรียกว่า ที่ว่างจริงหรือที่ว่างทางกายภาพ

ที่ว่างลวงตา (Pictorial Space) หมายถึง ส่วนที่ว่างในงานจิตรกรรมหรือภาพพิมพ์ที่แสดงความรู้สึกเป็น ที่ว่างลวงตาที่เกิดขึ้นตามกรรมวิธีทางจิตรกรรม หรือการประกอบกันของทัศนธาตุ เราเรียกว่า ที่ว่างลวงตาหรือที่ว่างแบบรูป

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักแตกต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

4) ลักษณะพื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด ดังต่อไปนี้

- ลักษณะผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษ ทราย ผิวส้ม แก้ว ฯลฯ

- ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่าหยาบหรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องเข้าจริงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินอ่อน หรือการใช้รอยฟู่กันในงานจิตรกรรมบางชิ้น

ผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนาและต่อยอดมาจากผลงานก่อนศิลปินพินธ์ คือการใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น เลือกใช้เส้นด้ายสีต่างๆ แทนเส้นผมของผู้หญิง ตึกอาคาร และต้นไม้

1.1.2 เนื้อหา

เนื้อหา (Content) คือองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิตตรงกันข้ามส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากงานศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนี้ นอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วยทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเชื่อมโยงซ้อนทับกันอยู่

1) เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินสรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ศาสนา ฯลฯ หรือหมายถึง “ภาพนี้เป็นเกี่ยวกับอะไร”

2) แนวเรื่อง หมายถึง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิด (Concept) ของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความเศร้า ตรีศธา การต่อสู้ดิ้นรน ความรัก ฯลฯ

3) เนื้อหา หมายถึง ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง

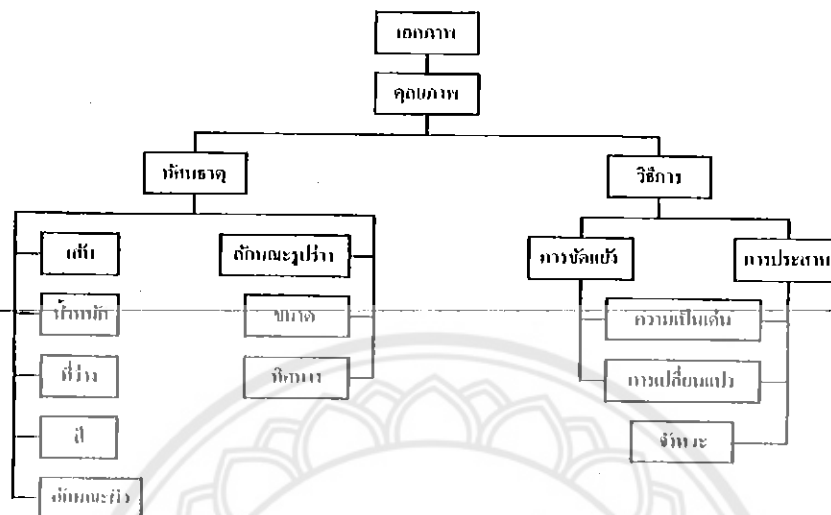
เนื้อหาอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

- เนื้อหาภายใน หรือ เนื้อหาทางรูปทรง เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดูเป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ ไม่มีอารมณ์อื่นๆในประสบการณ์ของมนุษย์มาเกี่ยวข้องด้วย

- เนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์นั้นเป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากเนื้อหาภายในเป็นความหมายของเรื่องและแนว เรื่องที่แปลออกมาโดยรูปทรง

ซึ่งในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นจะเน้นเนื้อหาผสมเรื่อง เป็นเนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมระหว่างผู้สร้างสรรค์กับเนื้อเรื่อง ในส่วนนี้ผู้สร้างสรรค์จะผสมความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสมกันระหว่างเนื้อหาเรื่องราวในชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ โดยมีรูปทรงธรรมชาติ (Organic form) และรูปทรงอิสระ

(Free form) ได้แก่ ต้นไม้ ผักผลไม้ต่างๆ และโครงสร้างร่างกายผู้หญิง สัตว์ ผสมผสานกับรูปทรงเรขาคณิต (Geometric form) ได้แก่ ตึก อาคาร ร้านค้าต่างๆ-สิ่งรอบข้างที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งทำให้ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นเอกภาพและความกลมกลืนของผลงาน

ภาพประกอบที่ 14 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง
ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ(2530 : 208)

1.2 หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

การสร้างสรรคศิลป์เป็นเรื่อง โลกของฉัน ชื่อนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงาน จิตรกรรมสื่อผสมให้เกิดเอกภาพ ซึ่งมีหลักองค์ประกอบ และวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

1.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลปะทั้งด้าน รูปลักษณะ และด้านเนื้อหาเรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความเป็น หนึ่งเดียว

1.2.2 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุล หมายถึง ความเท่ากันในน้ำหนักของสิ่งต่างๆระหว่าง 2 ส่วน ความหมายนี้ใช้กับวัตถุจริงที่สามารถชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งได้เรียกว่า ความสมดุลของน้ำหนักจริงเชิง กายภาพ (Physical weight) แต่ความสมดุลในทางศิลปะหมายถึงความเท่ากันตามความรู้สึก (Sensible equilibrium) โดยการแบ่งภาพหรือผลงานออกเป็น 2 ส่วน โดยใช้เส้นแบ่งกึ่งกลางผลงาน เรียกว่า เส้นแกน (Axis) แล้วเปรียบเทียบองค์ประกอบพื้นฐานอื่นๆที่อยู่ 2 ด้านของเส้นแกนว่าสมดุลหรือไม่ เป็นการสมดุลตาม ความรู้สึกทางการเห็น (Visual weight)

1.2.3 การขัดแย้ง (Contrast)

การขัดแย้ง หมายถึง การจัดองค์ประกอบพื้นฐานที่มีคุณสมบัติต่างกันมาไว้ด้วยกัน ความแตกต่างกันมีหลายระดับตั้งแต่เล็กน้อยจนถึงแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงจนทำให้งานเกิดความขัดแย้งไม่เป็น

ระเบียบ การขัดแย้งถ้าหากใช้ด้วยความเหมาะสมจะทำให้เกิดความเด่นปรากฏชัดเจขึ้นในผลงาน กลายเป็นจุดรวมของความสนใจ (Focal point) นอกจากนี้ยังลดความน่าเบื่อจากความกลมกลืนที่มีมากเกินไป

1.2.4 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน หมายถึง การนำองค์ประกอบพื้นฐานที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันมาจัดวางอย่างสัมพันธ์กัน เกิดการประสานกันอย่างเหมาะสมและลงตัวในผลงาน ดูแล้วไม่ขัดตา ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ความกลมกลืนขององค์ประกอบพื้นฐานที่คล้ายกัน คือ การนำเอาองค์ประกอบพื้นฐานที่มีความคล้ายกันในลักษณะต่างๆ เช่น รูปร่าง ขนาด ทิศทาง สี ลักษณะผิว มาจัดไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนเป็นระเบียบ
2. ความกลมกลืนตามธรรมชาติหรือประโยชน์ใช้สอย คือ ความกลมกลืนระหว่างวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น ของตกแต่งสวน เครื่องเรือน กับสิ่งแวดล้อม ทั้งในแง่ความสวยงามตามธรรมชาติและประโยชน์ใช้สอย

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้ายและไหมพรมสีต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆ มาจัดองค์ประกอบจนทำให้เกิดเอกภาพ เกิดการประสานกันให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน

เรื่องของความขัดแย้งในงาน ผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทาง เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกัน จนเกิดเป็นเอกภาพ

ผู้สร้างสรรค์ได้จัดองค์ประกอบในผลงานส่วนใหญ่เป็นการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นความสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งลักษณะซ้ายขวาก็จะไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วยน้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ (Material) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย คือ เส้นด้าย ไหมพรม เฟรมไม้ เข็มขนาดต่างๆ กรรไกร ดินสอสี ปากกาเขียนผ้า ฝักบัว และผ้าลินิน

- 2.1 เส้นด้ายและไหมพรม เส้นด้ายสีที่นั้นต้องมีลักษณะมันเงา ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นด้ายในการปักลายละเอียดและเรื่องราวต่างๆ ลงบนผืนผ้า เช่น การปักผู้หญิง การปักอาคาร หรือต้นไม้เล็กๆ ส่วนไหมพรมนั้นใช้เดินเส้นส่วนขององค์ประกอบในภาพที่อยู่ด้านหน้า ซึ่งงานปักเป็นงานต้องประณีตและละเอียด ผู้สร้างสรรค์จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพื่อให้ผลงานออกมามีความเรียบร้อย
- 2.2 เฟรมไม้ เป็นอีกหนึ่งอุปกรณ์ที่สำคัญ ผู้สร้างสรรค์สั่งทำเฟรมไม้ขนาดใหญ่ใช้ในการขึงผืนผ้าทั้งหมด เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน
- 2.3 เข็มขนาดต่างๆ ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เข็มหลายขนาดในการทำงาน เพื่อสะดวกต่อการใช้งานคู่กับเส้นด้ายและไหมพรม
- 2.4 กรรไกร ผู้สร้างสรรค์เลือกกรรไกรที่มีความแข็งแรง คม ทน สำหรับการใช้งาน
- 2.5 ดินสอสีและปากกาเขียนผ้า ผู้สร้างสรรค์ใช้ดินสอสีและปากกาเขียนผ้า เนื่องจากมีความสะดวก ทนทาน และเก็บรักษาง่าย

- 2.6 ผักกาว ผู้สร้างสรรค์ใช้ผักกาวรีตรงด้านหลังผ้าลินินก่อน เพื่อความหนาแน่นของผ้า
- 2.7 ผ้าลินิน ผู้สร้างสรรค์ใช้ผ้าลินินซึ่งกับเฟรมไม้เพื่อทำงานปักทั้งหมด

ภาพประกอบที่ 15 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

3. การกำหนดรูปแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

3.1 การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เอกสาร และภาพถ่าย

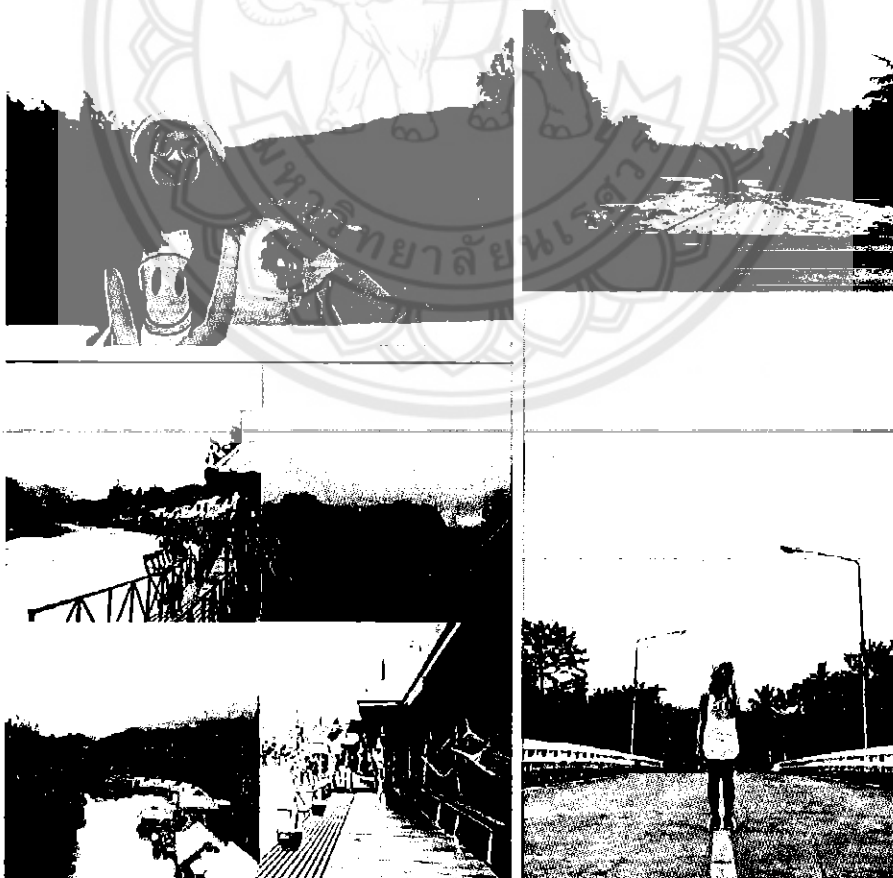
3.1.1 ข้อมูลภาคเอกสาร หนังสือ

ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและได้ที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

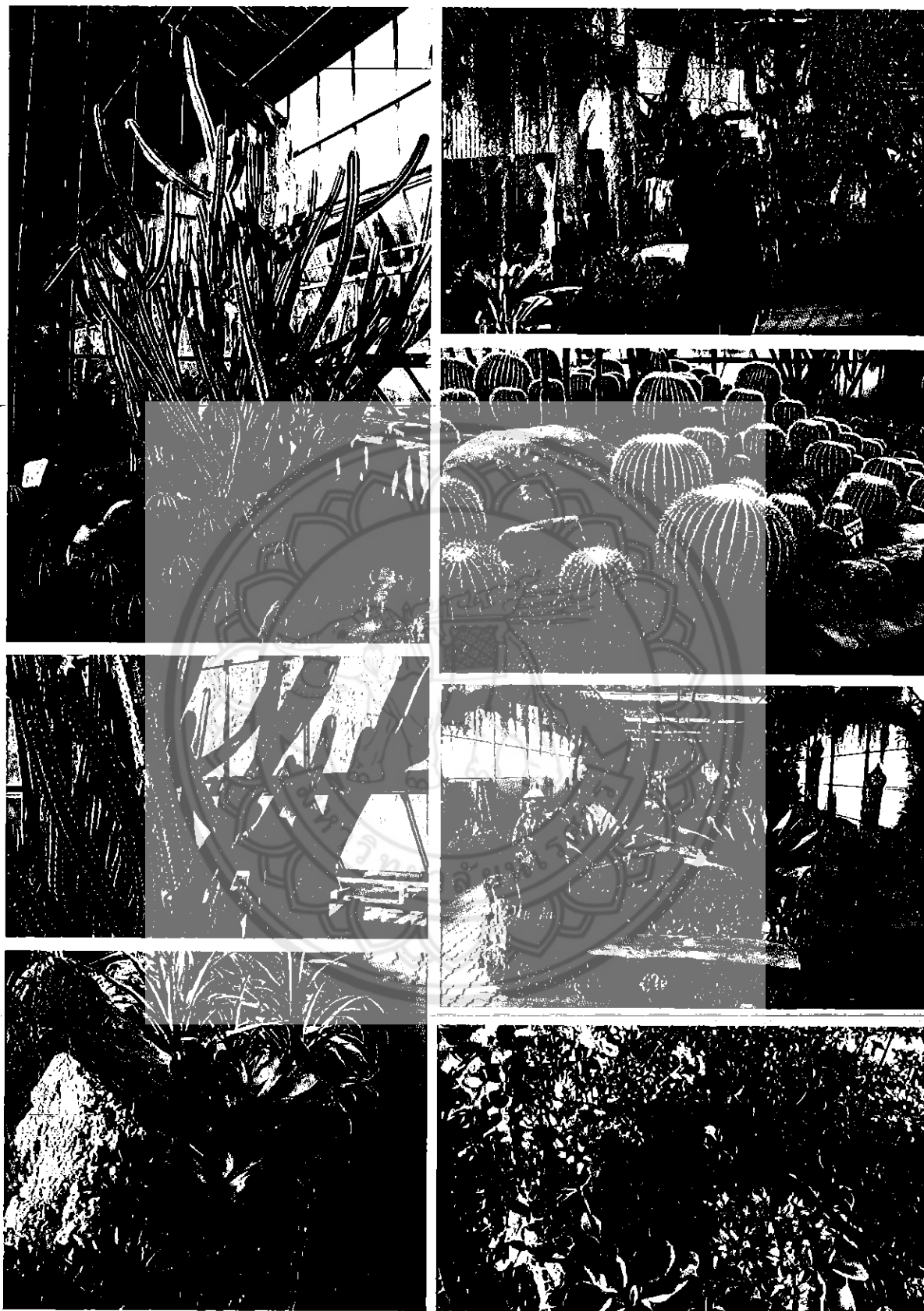
- 1) หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชลูด นิ่มเสมอ
- 2) หนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะ ผู้แต่ง วุฒิ วัตนสิน
- 3) หนังสือสุนทรียศาสตร์ ผู้แต่ง กำจร สุนพงษ์ศรี
- 4) หนังสือภาพศิลปกรรมสำคัญในประวัติศาสตร์ศิลปะ ผู้แต่ง เฉลิมภรณ์ ชูอรุณ
- 5) เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง สุรชาติ เกษประสิทธิ์

3.1.2 ข้อมูลภาพถ่าย

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ข้อมูลภาพความทรงจำจากสถานที่และสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เพื่อสะท้อนความประทับใจของเรื่องราวและเหตุการณ์ที่ผ่านมา มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่บ่งบอกถึงสถานที่นั้นๆ โดยใช้เป็นต้นแบบกำหนดรูปร่างทางสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของศิลปนิพนธ์ชุด โลกของฉัน

ภาพประกอบที่ 16 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากแพริมน้ำ จังหวัดกาญจนบุรี

ภาพประกอบที่ 17 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากสวนสมเด็จพระเจ้า จ.เชียงใหม่

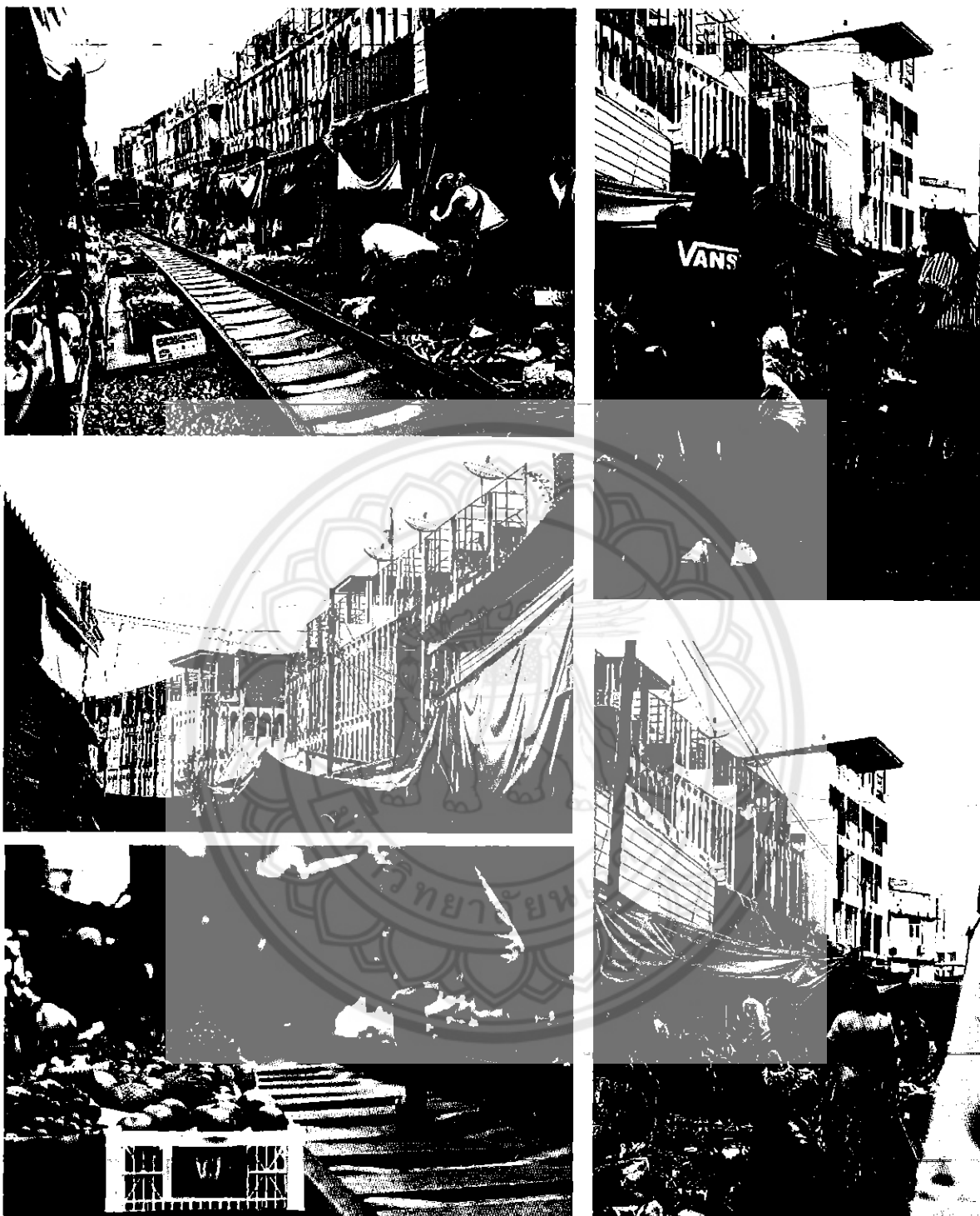
ภาพประกอบที่ 18 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

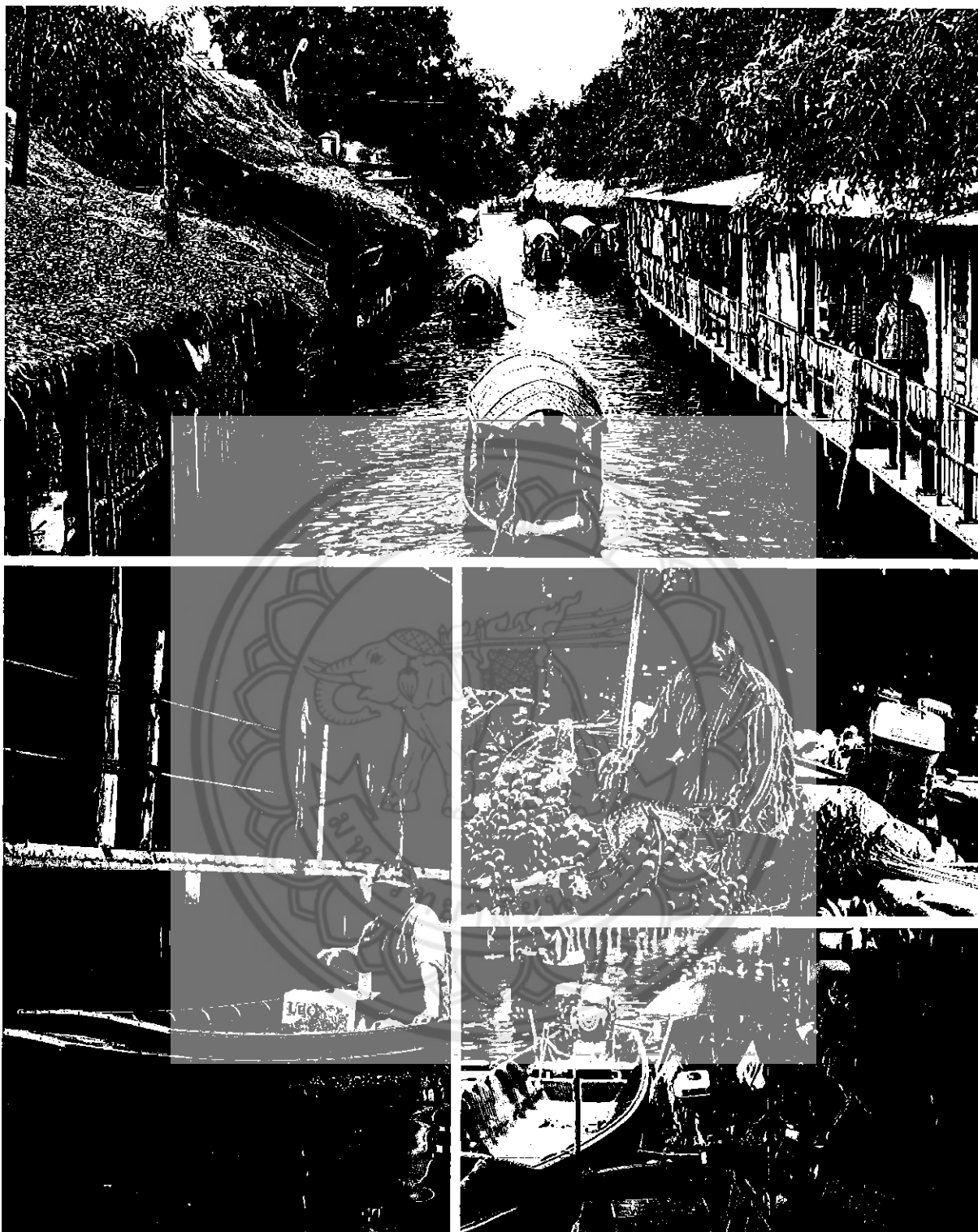
ภาพประกอบที่ 19 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี

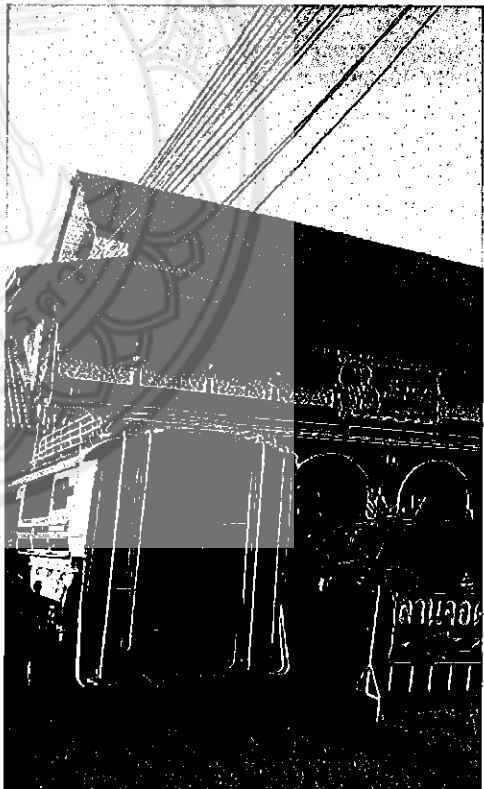
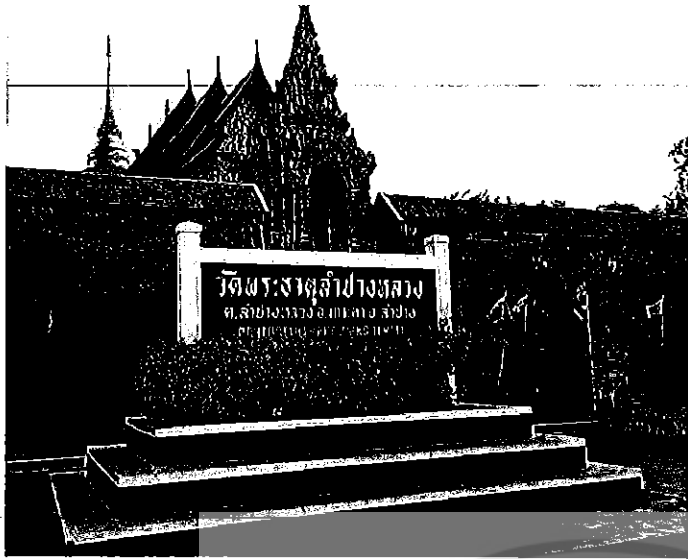
ภาพประกอบที่ 20 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดเยาวราช กรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบที่ 21 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดร่มหุบ แม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพประกอบที่ 22 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากตลาดน้ำคลองลัดมะยม ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ

ภาพประกอบที่ 23 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากสถานที่ต่างๆ จังหวัดลำปาง

ภาพประกอบที่ 24 ข้อมูลจากภาพความประทับใจจากพระพรังสามยอด จังหวัดลพบุรี

3.2. กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ 4 ขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

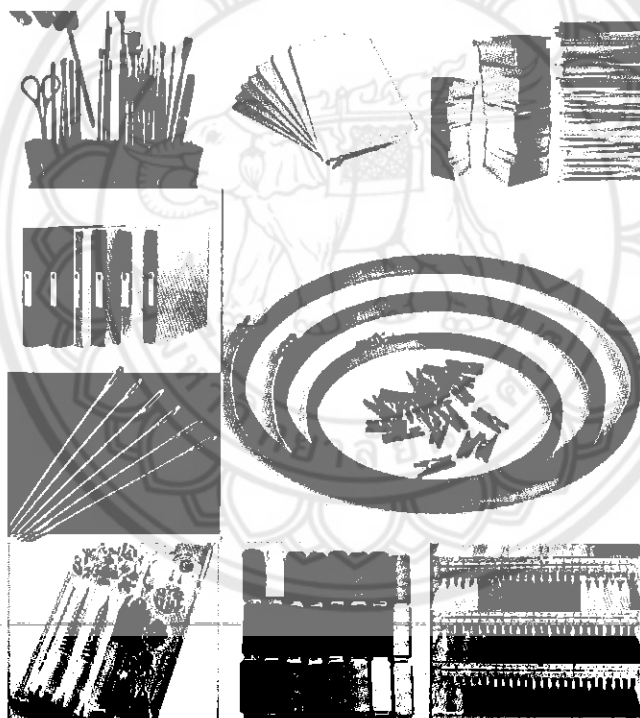
3.2.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ก่อนศิลปนิพนธ์

3.2.3 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) และขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

3.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

อุปกรณ์เครื่องเขียนรูป ได้แก่ ดินสอ ยางลบ กรรไกร ปากกาถูกลิ้น ปากกาหมึกซึม ปากกาเมจิก
กระดาษพิมพ์ขาว กระดาษวาดเขียน สมุดบันทึกข้อมูล แฟ้มใส่การบันทึกข้อมูล-ฟูกันขนาดต่างๆ-สีน้ำ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการปัก ได้แก่ ผ้า สะตั้งไม้หรือเฟรมไม้ขนาดต่างๆ เข็มปัก เข็มปักฟู ที่สนเข็ม ไหม
ญี่ปุ่น ด้ายเบอร์ต่างๆ

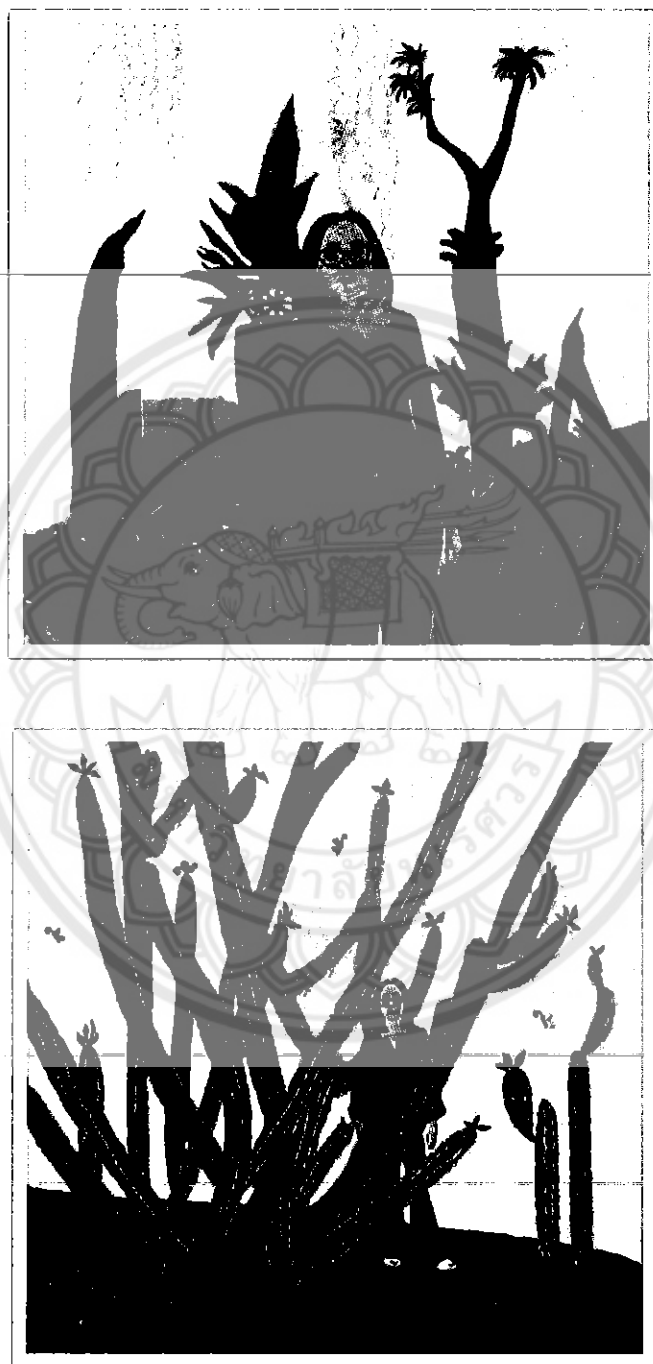

ภาพประกอบที่ 25

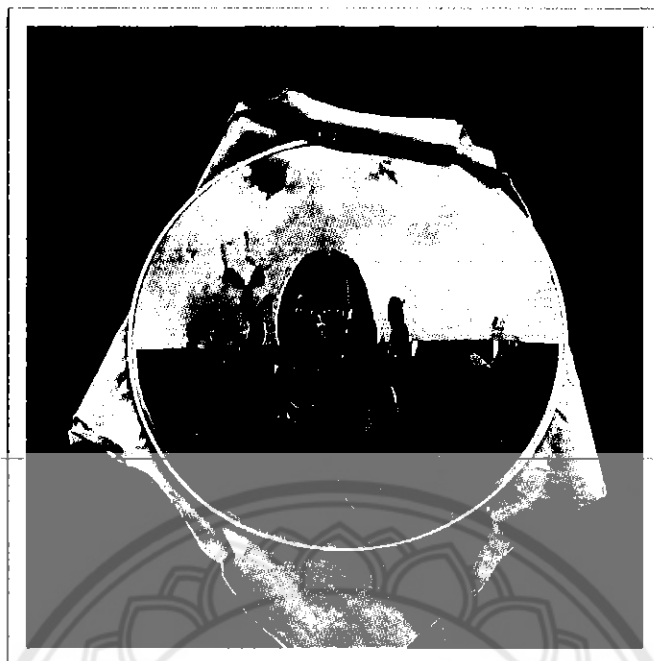
วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

3.2.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 26
ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน หมายเลข 01”
กลวิธี เย็บปักบนผืนผ้า
ขนาด 50 x 50 เซนติเมตร จำนวน 2 ชิ้น

ภาพประกอบที่ 27
ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน หมายเลข 02”
กลวิธี เย็บปักบนผืนผ้า
ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 12 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลผลงานการสร้างสรรค์ก่อนศิลปินพันธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นได้แก่ ส่วนเนื้อหา ส่วนรูปร่าง ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนเนื้อหา

การสร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

- 1.1 เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์มาจากความทรงจำในสถานที่ที่ประทับใจ ซึ่งเป็นความทรงจำที่ดีและมีความสุขของผู้สร้างสรรค์
- 1.2 แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำ เช่น การได้พบปะ การได้เห็นวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในสถานที่ที่ประทับใจ มาสร้างสรรค์และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม
- 1.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้
 - 1.3.1 เนื้อหาภายนอก ภายใต้งานศิลปินพันธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ถูกสร้างขึ้นจากกลวิธีการเย็บปักออกมาเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ ภาพแสดงบุคคลที่เป็นเพศหญิงที่ใบหน้าแสดงความรู้สึกเบิกบาน มีความสุข แทรกสอดตัวเข้าไปอยู่กับพันธุ์ไม้เหมือนจะเป็นส่วนหนึ่งกับธรรมชาติ
 - 1.3.2 เนื้อหาภายในหรือเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้ ผู้สรรค์ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ เกิดความประสานกลมกลืนและรูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ของทัศนธาตุ ให้ผลทางอารมณ์อย่างความสดใส เบิกบาน และยังปรากฏเป็น “ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และ ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย” ได้อีกด้วย

2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนรูปร่าง

การสร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุและวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 เส้น ในงานของผู้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นที่นำมาใช้งาน คือ เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางเคลื่อนไหวภายในภาพ ได้แก่ เส้นโครงสร้างของต้นไม้ (ต้นกระบองเพชร ต้นเฟิร์น และต้นอื่นๆ) ที่มีลักษณะเป็นแนวตั้ง สร้างจังหวะเชื่อมโยงให้มีเอกภาพ

2.2 สี ในงานสร้างสรรค์มีดังต่อไปนี้

- 2.2.1 ความเป็นสี (Hue) ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดงความรู้สึกถึงความสดใส ความสุข ร่าเริง และเบิกบาน โดยใช้สีวรรณะอุ่น 30 % ได้แก่ สีส้ม สีแดง สีนํ้าตาล สีทอง และวรรณะเย็น 60 % ได้แก่ สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน สีฟ้า
- 2.2.2 น้ำหนักของสี (Value) เกิดจากการใช้สีของเส้นด้ายที่อ่อนลงกว่า เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักของส่วนที่ถูกแสงกระทบกำหนดมิติ และสร้างบรรยากาศ
- 2.3 พื้นผิว ลักษณะของพื้นผิวที่นำมาสร้างสรรค์คือลักษณะผิวที่เรียบ (ผ้า) ในส่วนที่ต้องการให้มีความแตกต่างกันคือลักษณะผิวเรียบฟู (เส้นด้าย)
- 2.4 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดส่วนที่ว่าง 10% - 30% คือส่วนที่ต้องการแสดงพื้นผิวที่สร้างไว้เพื่อให้องค์ประกอบของภาพและดูแล้วไม่เกิดความอึดอัด

2.5 รูปร่าง ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ให้ประสานกลมกลืนกันเป็นเอกภาพ ใช้รูปร่างอินทรีย์รูป ได้แก่ คน พืช สัตว์ และรูปร่างอิสระ ได้แก่ พื้นทราย พื้นดิน เป็นต้น

2.6 ขนาด ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขนาดเล็กขนาดใหญ่ของต้นไม้(ต้นกระบองเพชร) เพื่อสร้างมิติใกล้ไกลในผลงาน

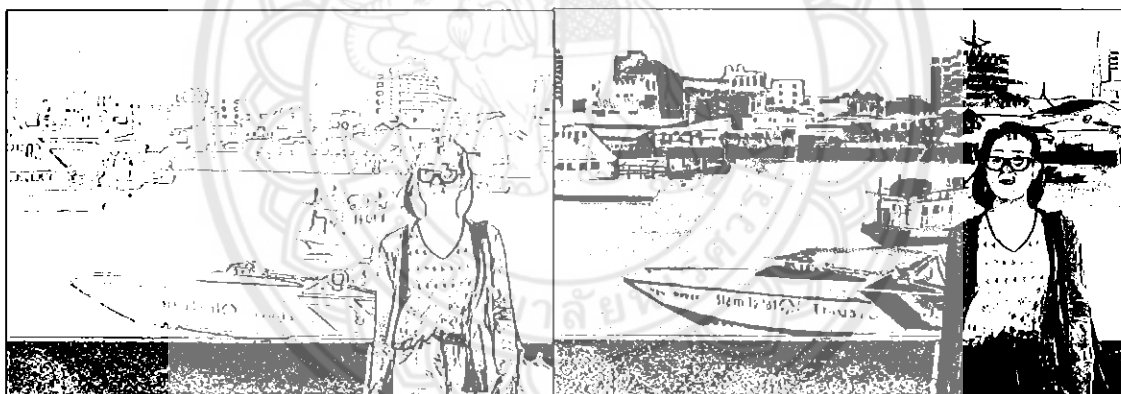
จากที่กล่าวมานั้น การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบของศิลปะ โดยใช้เอกภาพที่ใช้การจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานโดยการแสดงออกจุดมุ่งหมายเดียว มีความแน่นอน และมีความเรียบง่าย และคงรักษาคุณลักษณะของการซ้ำไว้ ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงมากเกินไป จนเกิดเป็นความขัดแย้ง ทำให้เกิดจังหวะรูปทรงที่ซ้ำกันปรากฏเป็นความกลมกลืน

3.2.3 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch) และขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปินพจน์

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพถ่าย และผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจแล้ว นำมาดำเนินการสร้างภาพร่าง โดยการนำมาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและพัฒนาภาพร่างจนได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวคิดและความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก อันมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์ขั้นที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มสร้างภาพแบบร่าง (Sketch) และทดลองกำหนดสีเป็นจำนวน 4 แบบ

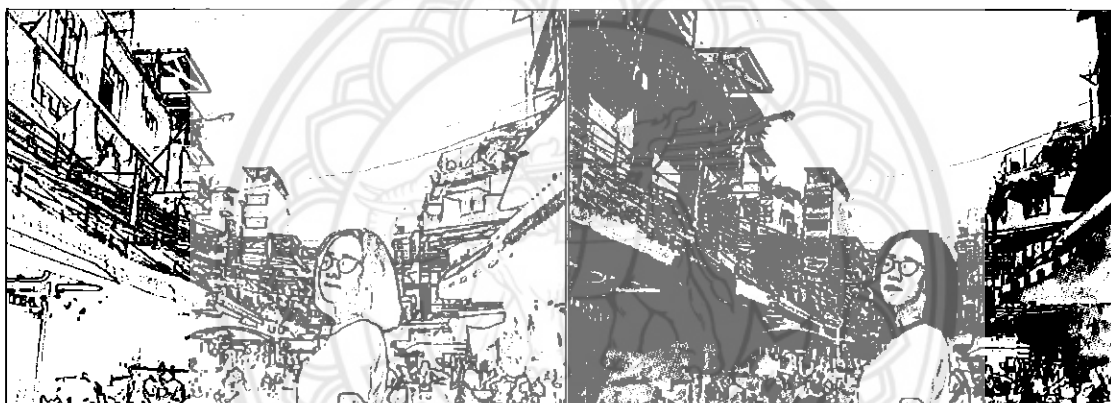
ภาพประกอบที่ 28 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1

ภาพประกอบที่ 29 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 2

ภาพประกอบที่ 30 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3

ภาพประกอบที่ 31 ภาพแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 4

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่มีความชัดเจน ผู้สร้างสรรค์จึงได้เลือกนำภาพแบบร่างแบบที่ 4 มาพัฒนาเป็นงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสั่งทำเฟรมไม้ขนาด 85x60 เซนติเมตร และเลือกใช้ผ้าลินินสีกลางมาไว้สำหรับขึงลงบนเฟรมไม้

ภาพประกอบที่ 32 ภาพเฟรมไม้สำหรับชิงผ้า

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าเฟรมไม้ จากนั้นนำภาพแบบร่างที่ได้มาคัดลอกลงบนผ้า

ภาพประกอบที่ 33 ภาพแบบร่างที่คัดลอกลงผ้า

ภาพประกอบที่ 34 ภาพแบบร่างที่คัดลอกลงผ้าจนเห็นชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 ลงมือเย็บปักถักร้อยตามสีที่กำหนดในภาพร่าง

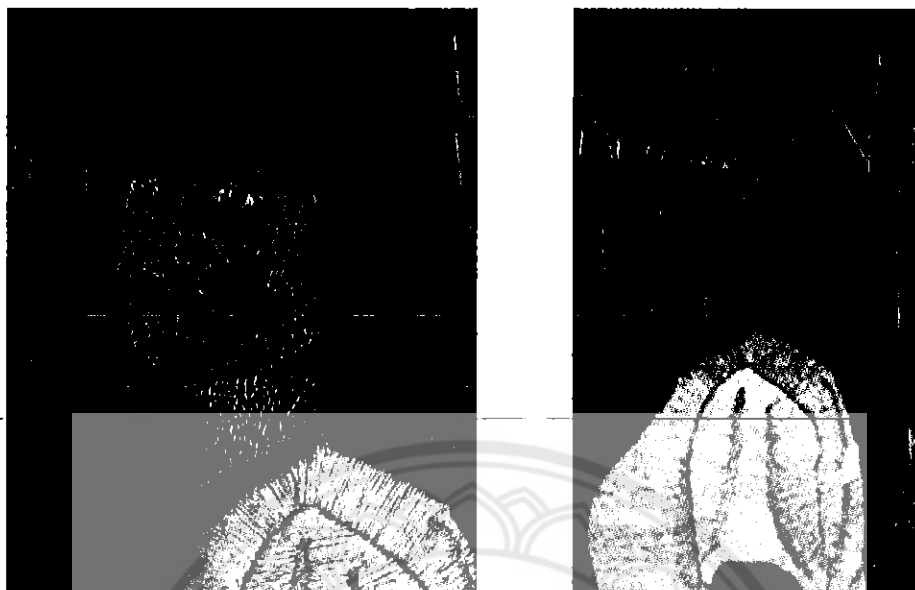
ภาพประกอบที่ 35 ภาพดำเนินการปักเสื้อของผู้หญิงตามสีที่กำหนดในแบบร่าง

ภาพประกอบที่ 36 ภาพดำเนินการปักผู้คนตามสีที่กำหนดในแบบร่าง

ภาพประกอบที่ 37 ภาพดำเนินการปักตึกอาคารตามสีที่กำหนดในแบบร่าง

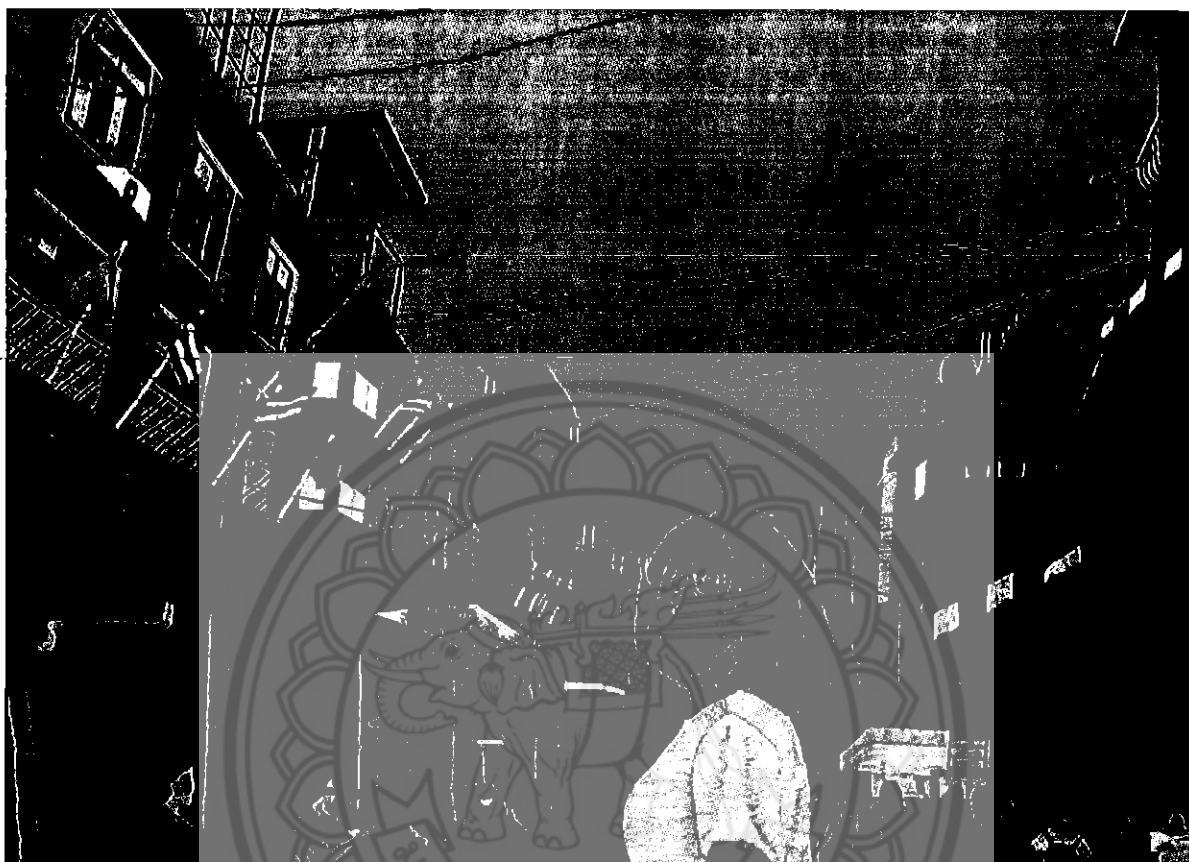

ภาพประกอบที่ 38 ภาพดำเนินการปักใบหน้าและผมของผู้หญิงตามสีที่กำหนดในแบบร่าง

ภาพประกอบที่ 39 ภาพดำเนินการปักได้อาคารตามสีที่กำหนดในแบบร่าง

ขั้นตอนที่ 5 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 40 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ โลกของฉัน หมายเลข 1

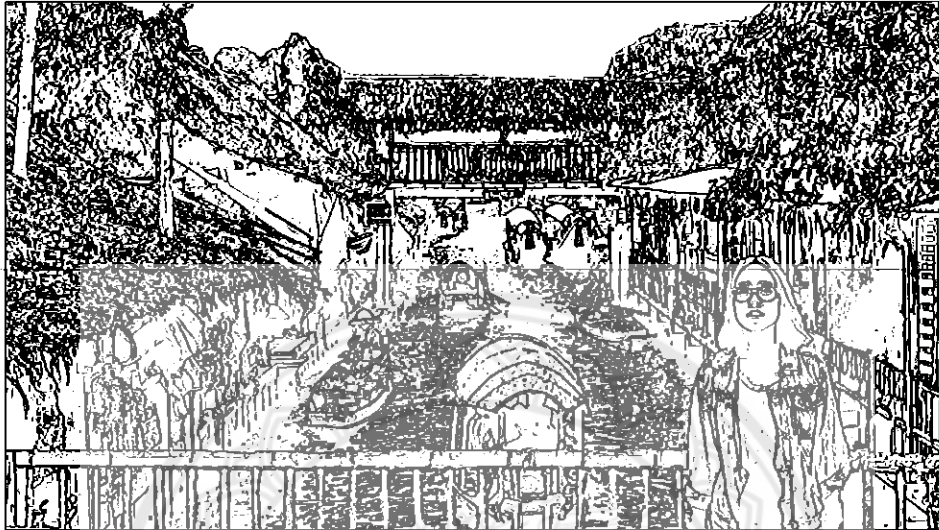
ขนาด 85x60 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักบนผืนผ้าลินิน

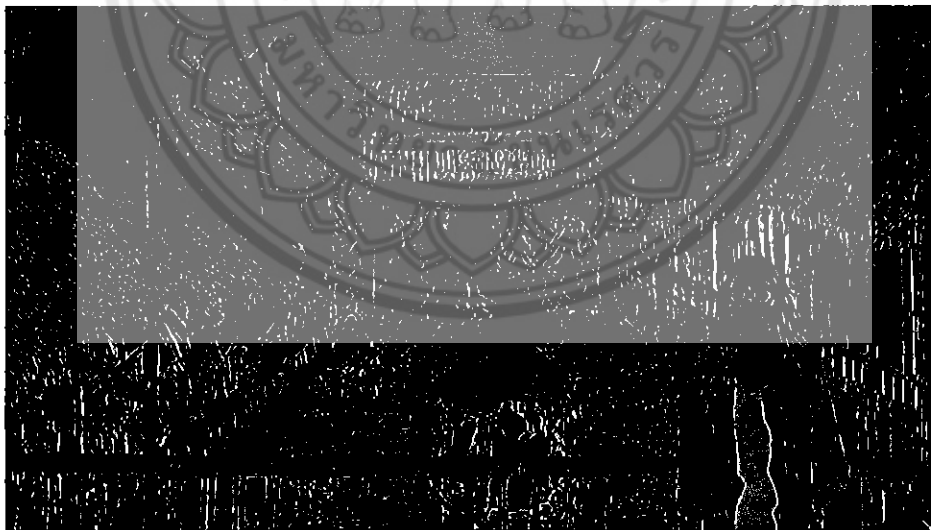
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ แสดงถึงช่วงเวลายามเย็นหลังจากไหว้พระ ชมหอศิลป์ ผู้สร้างสรรค์ มุ่งหน้าไปยังถนนเยาวราชซึ่งเป็นย่านชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีน อยากจะลองไปสัมผัสกลิ่นอายความเป็นอยู่ของชุมชนในบริเวณนั้น ซึ่งแน่นอนว่าบรรยากาศตอนเย็นคนพลุกพล่าน มีร้านค้าต่างๆ มากมาย ทั้งอาหารและของหวาน ตัวตึกบ้านและอาคารมีความเก่าแก่แต่ก็มีความร่วมสมัยกับสิ่งที่เป็นปัจจุบันอยู่ ทำให้รู้สึกสนุกและประทับใจผู้คนที่ดู มีชีวิตชีวา

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

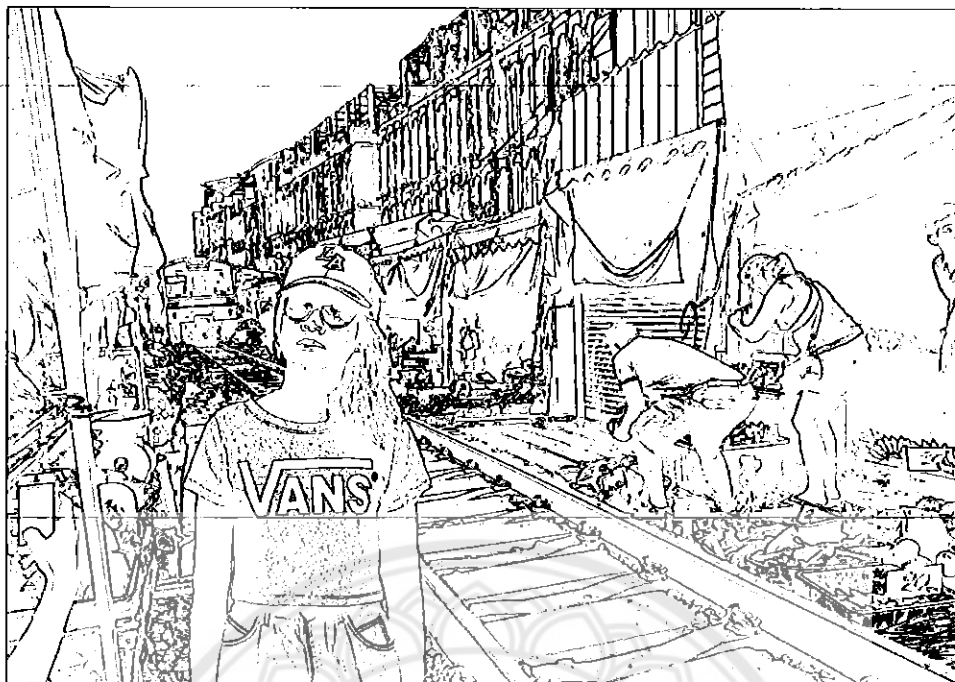
ขั้นตอนแรก เริ่มสร้างภาพแบบร่าง (sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

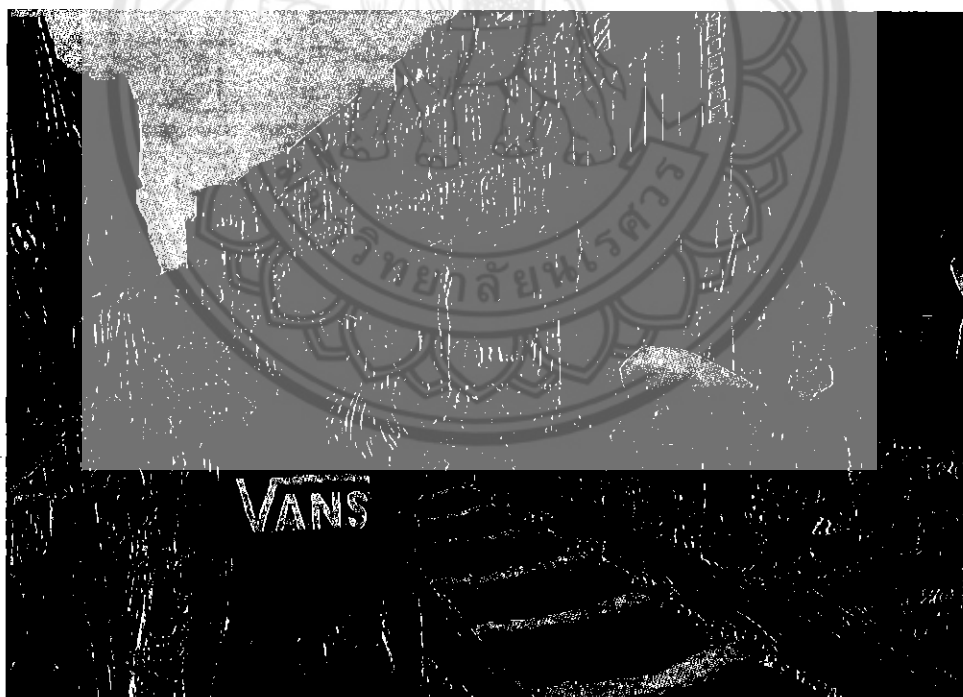
ภาพประกอบที่ 41 ภาพแบบร่าง (sketch) ขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 42 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 43 ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 44 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้โทนสี และลักษณะของเส้นด้ายให้ชัดเจน และได้เลือกนำภาพแบบร่างชั้นที่ 2 ไปพัฒนาขยายเป็นผลงานจริง

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสั่งทำเฟรมไม้ขนาด 120x90 เซนติเมตร และเลือกใช้ผ้า cotton 100%-ชนิดหนาพิเศษ สีฟ้าอ่อนซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

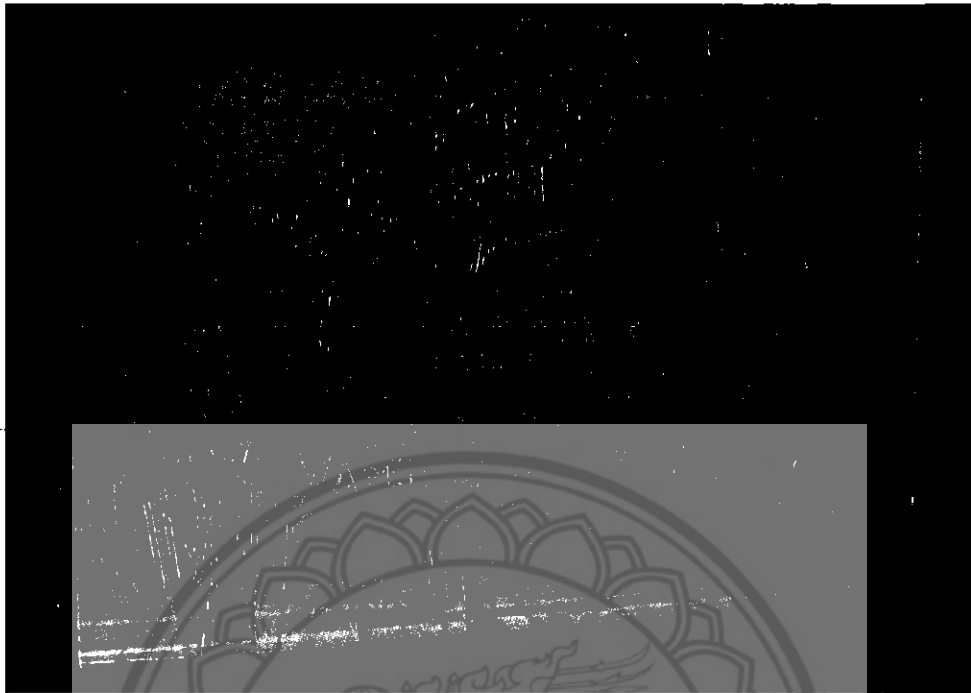

ภาพประกอบที่ 45 ภาพเฟรมไม้ขนาด 120x90เซนติเมตร

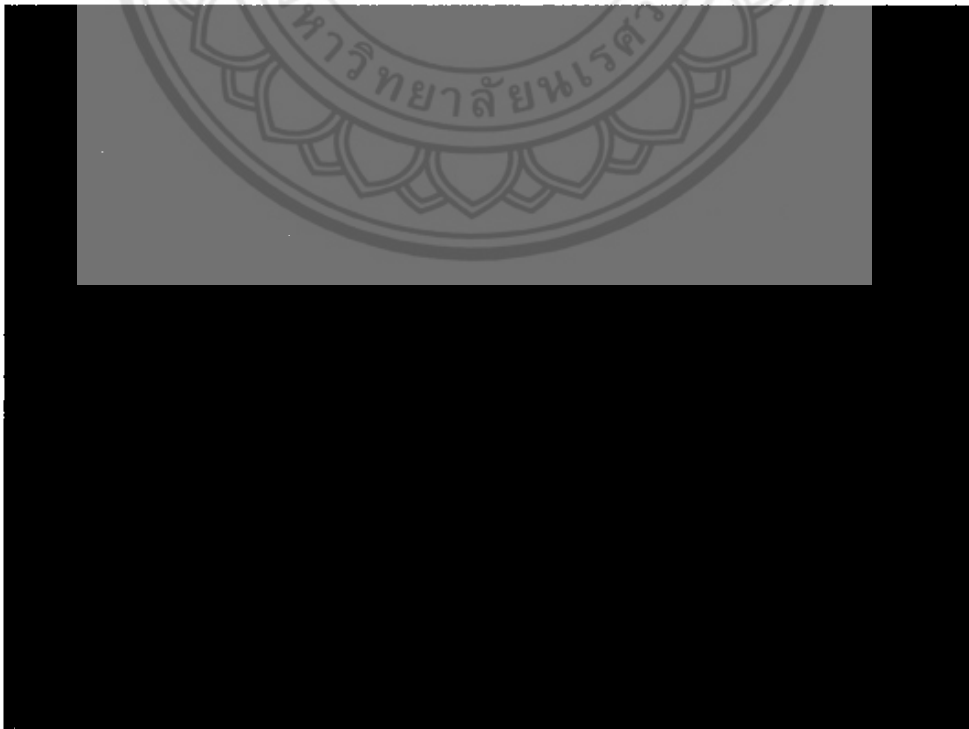
ภาพประกอบที่ 46 ภาพเฟรมไม้และผ้าcotton สำหรับทำการชิงเฟรม

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนเฟรมไม้ที่ซึ่งผ้าเรียบร้อยแล้ว โดยใช้โปรเจคเตอร์

ภาพประกอบที่ 47 ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์

ขั้นตอนที่ 4 เลือกใช้ดินสอสีสำหรับเขียนผ้า ร่างภาพลงไปอีกครั้ง เพื่อให้มีความชัดเจนของเส้นมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 48

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือเขียนปักถักร้อยที่ละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง (sketch) ด้วยความปราณีต

ภาพประกอบที่ 49

ขั้นตอนที่ 6 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 50 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ โลกของฉัน หมายเลข 2

ขนาด 120x90 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักบนผืนผ้าคอตตอน

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ แสดงถึงตลาดร่มหุบ สถานีรถไฟแม่กลอง ตั้งอยู่ริมทางรถไฟ ความยาวของตลาดประมาณ 100 เมตร บรรดาพ่อค้าแม่ค้าจะวางขายสินค้าบนพื้นติดกับรางรถไฟ ส่วนคนที่มาเดินตลาดก็เดินตามรางรถไฟ เวลารถไฟมาก็ต่างหุบร่มที่กางและเก็บสินค้าให้พ้นจากชบวนรถไฟ ภายในเวลาชั่วพริบตา ผู้สร้างสรรค์ประทับใจสภาพแวดล้อมที่แตกต่าง ตลาดกับรถไฟ ที่มีความลงตัว

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ขั้นตอนแรก เริ่มสร้างภาพแบบร่าง (sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

ภาพประกอบที่ 51 ภาพแบบร่าง (sketch) ขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 52 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ขั้นที่ 1

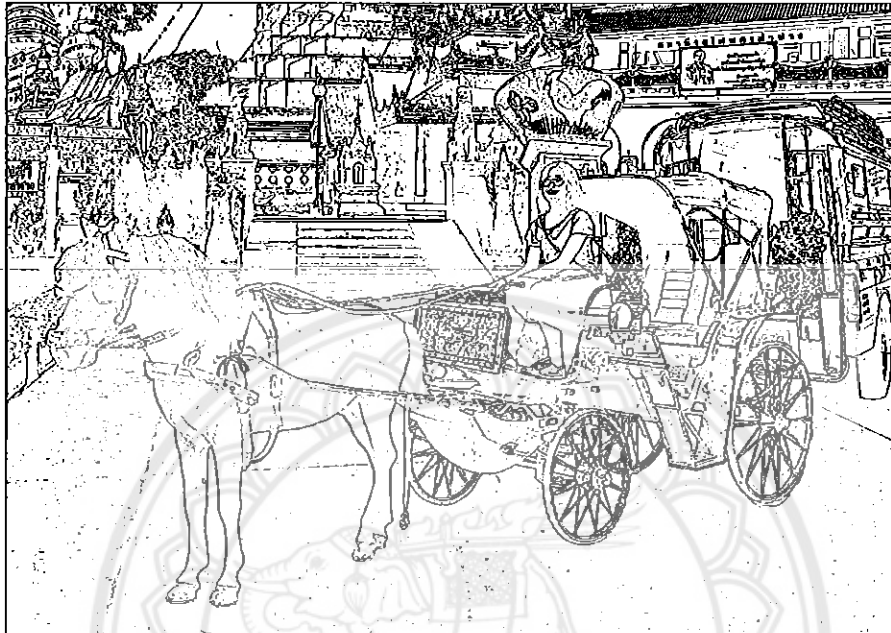

ภาพประกอบที่ 53 ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 54 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ได้รับคำแนะนำให้ลดสัดส่วนขององค์ประกอบภายในภาพให้เป็นมุมที่แคบลง เพื่อที่จะได้ไม่เหลือพื้นที่ว่างมากเกินไป ทำให้เกิดภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 3 ขึ้นมา และนำไปพัฒนาและขยายเป็นผลงานจริง

ภาพประกอบที่ 55 ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 56 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสิ่งทำเฟรมไม้ขนาด 115x80 เซนติเมตร และเลือกใช้ผ้าซีวีแบบ ค้อมพ์ ชนิดละเอียด สีเทาอ่อนซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

ภาพประกอบที่ 57 ภาพเฟรมไม้ขนาด 115x80 เซนติเมตร

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนเฟรมไม้ที่ซึ่งผ้าเรียบร้อยแล้ว โดยใช้โปรเจคเตอร์

ภาพประกอบที่ 58 ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อร่างภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว แกะผ้าออกจากเฟรมไม้ นำมาเย็บส่วนของพื้นด้วยจักรเย็บผ้า หลังจากเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงชิงผ้าเข้ากับเฟรมไม้อีกครั้ง

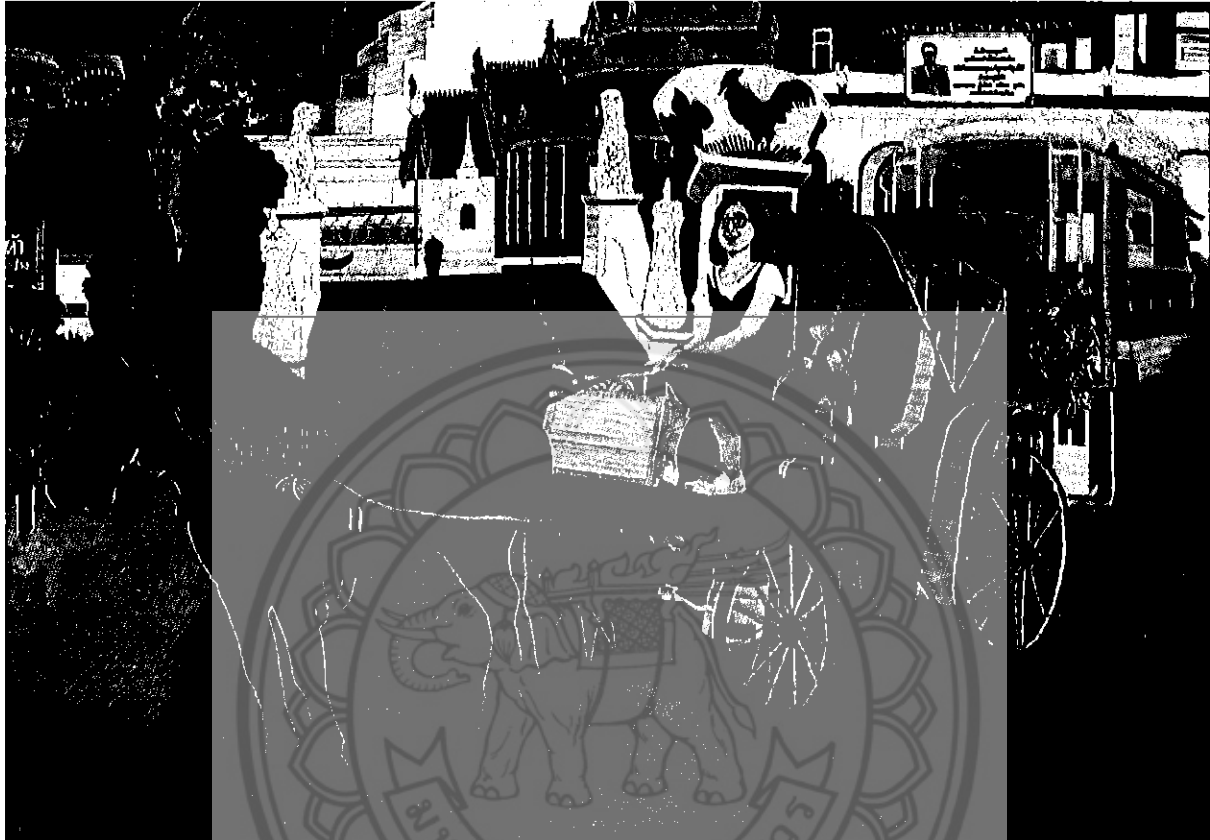
ภาพประกอบที่ 59

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือเขียนปีกกล้วยที่ละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง (sketch)

ภาพประกอบที่ 60

ขั้นตอนที่ 6 เย็บปักถักร้อยงานผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 61 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ โลกของฉัน หมายเลข 3

ขนาด 115x80 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักบนผืนผ้าชีวี่ซี

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ แสดงถึงสถานที่ในจังหวัดลำปางที่ ผู้สร้างสรรค์ได้ ออกท่องเที่ยว รถม้า วัดพระธาตุดอนเต้า สถานีรถไฟจังหวัดลำปาง รถสองแถวสีเหลืองเขียว ที่ดูหวานฉ่ำไปด้วยสีที่สดใส และ เครื่องปั้น อย่างชามตราไก่ แต่และที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ชวนให้สนใจ บรรยากาศความเป็นวิถีชีวิตของคนลำปาง มีเสน่ห์ชวนให้ใจไปกับคนและสถานที่แห่งนี้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขั้นที่ 4

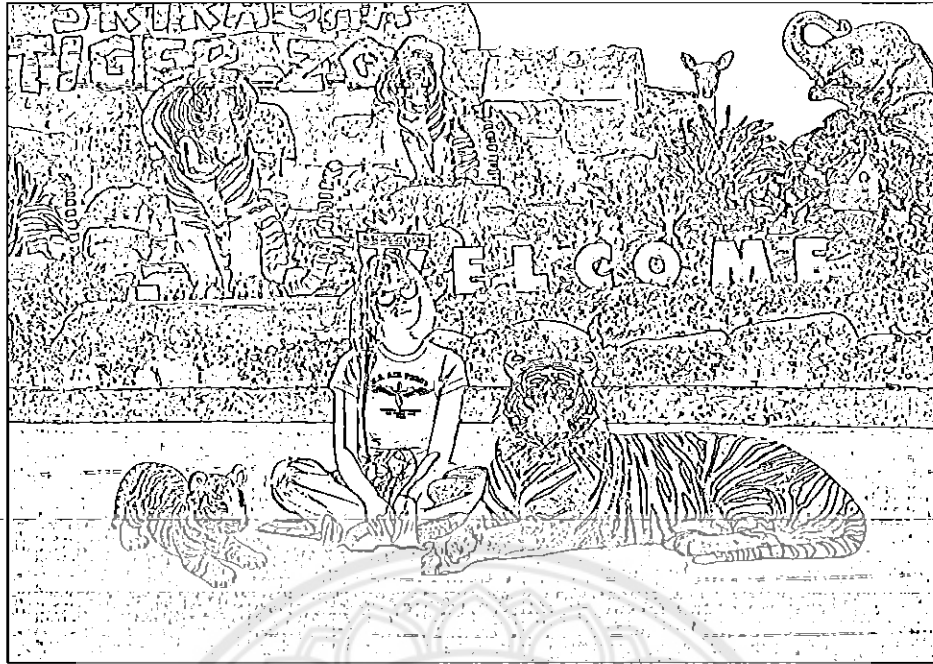
ขั้นตอนแรก เริ่มสร้างภาพแบบร่าง (sketch) ด้วยดินสอ และทดลองกำหนดสีคร่าวๆเป็นจำนวน 2 แบบ

ภาพประกอบที่ 62 ภาพแบบร่าง (sketch) ขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 63 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ขั้นที่ 1

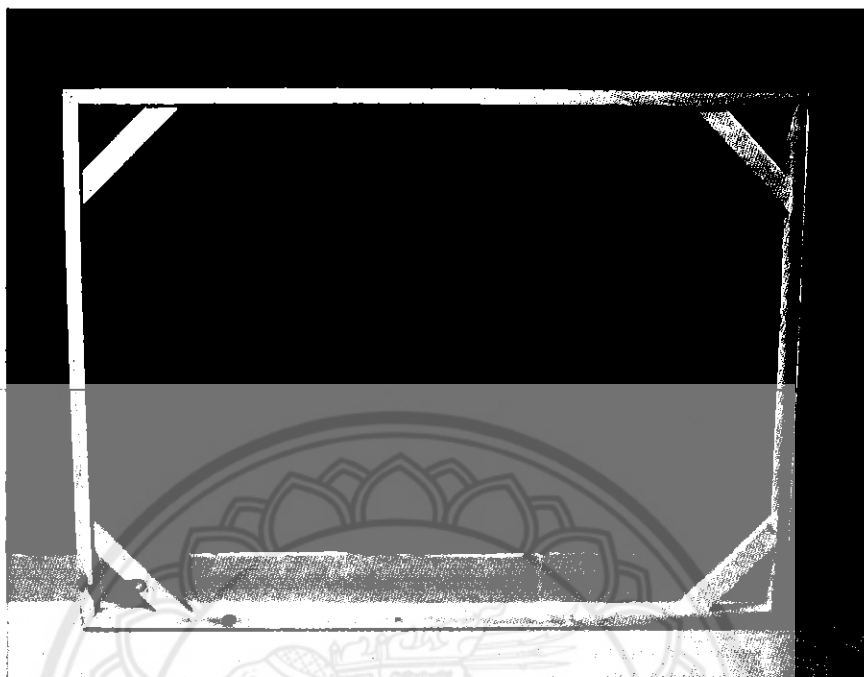

ภาพประกอบที่ 64 ภาพแบบร่าง (sketch) ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 65 ภาพแบบร่าง (sketch) ที่กำหนดสีคร่าวๆแล้ว ชั้นที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสิ่งทำเฟรมไม้ขนาด 100x75 เซนติเมตร และเลือกใช้ผ้าลินินชนิดละเอียด สีสน้ำตาลซึ่งลงบนสะดึงไม้ที่จัดเตรียมไว้

ภาพประกอบที่ 66 ภาพเฟรมไม้ขนาด 100x75 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 67 ภาพเฟรมไม้ที่ทำการซึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ขั้นตอนที่ 3 ขยายภาพแบบร่างลงบนเฟรมไม้ที่ซึ่งผ้าเรียบร้อยแล้ว โดยใช้โปรเจคเตอร์

ภาพประกอบที่ 68 ภาพแบบร่างจากเครื่องโปรเจคเตอร์

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อร่างภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ลงมือเย็บปักถักร้อยทีละส่วนตามสีที่กำหนดในภาพแบบร่าง (sketch)

ภาพประกอบที่ 69

ภาพขณะกำลังปฏิบัติงานเย็บผ้าในจุดต่างๆ ด้วยความละเอียดและปราณีต

ขั้นตอนที่ 5 เย็บปักถักร้อยจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ และตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพประกอบที่ 70 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ โลกของฉัน หมายเลข 4

ขนาด 100x75 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักบนผืนผ้าลินิน

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ แสดงถึงพระพรางค์สามยอด จังหวัดลพบุรี ที่เป็นพระพรางค์เพียงแห่งเดียวที่ยังคงความสมบูรณ์ที่สุด บริเวณรอบพระพรางมีเหล่าลิงน้อยใหญ่ อาศัยอยู่ เกิดเป็นความงามและความมีชีวิตชีวาให้แก่พระพรางค์แห่งนี้

4. ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานมีดังนี้

1. เนื่องจากกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์เลือกนำมาใช้นั้นเป็นเทคนิคเย็บปักถักร้อย ซึ่งต้องใช้ความตั้งใจ ขยัน และอดทน จดจ่อต่อการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งยังเป็นเทคนิคที่ต้องใช้ความประณีตและละเอียด ทำให้เกิดปัญหาคือความล่าช้าในการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ปัญหาโดยการกำหนดตารางในการทำงานและจัดเวลาในการสร้างสรรค์ของแต่ละวัน เช่น ใบบทของผู้หญิงจะใช้เวลาในการปักกี่วัน เป็นต้น
2. เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ต้องใช้เส้นด้ายหลายสีและมีจำนวนมาก ทำให้บางครั้งผู้สร้างสรรค์แยกสีไม่ออก ผู้สร้างสรรค์จึงเรียงและจัดแยกประเภทของด้ายสีต่างๆ ลงในถาด และจัดเก็บในกล่องอีกครั้ง เพื่อจะได้หยิบใช้ได้สะดวกขึ้น

จากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เจอปัญหาหลายอย่าง ซึ่งเกิดขึ้นในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้จักเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และแก้ไข้ปัญหาต่างๆ ได้ และการวางแผนกระบวนการสร้างสรรค์ในบทที่ 3 ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิด การวางแผนงานอย่างเป็นระบบระเบียบมากขึ้น มีการทำงานเป็นขั้นตอน ทำให้สามารถที่จะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ และมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น

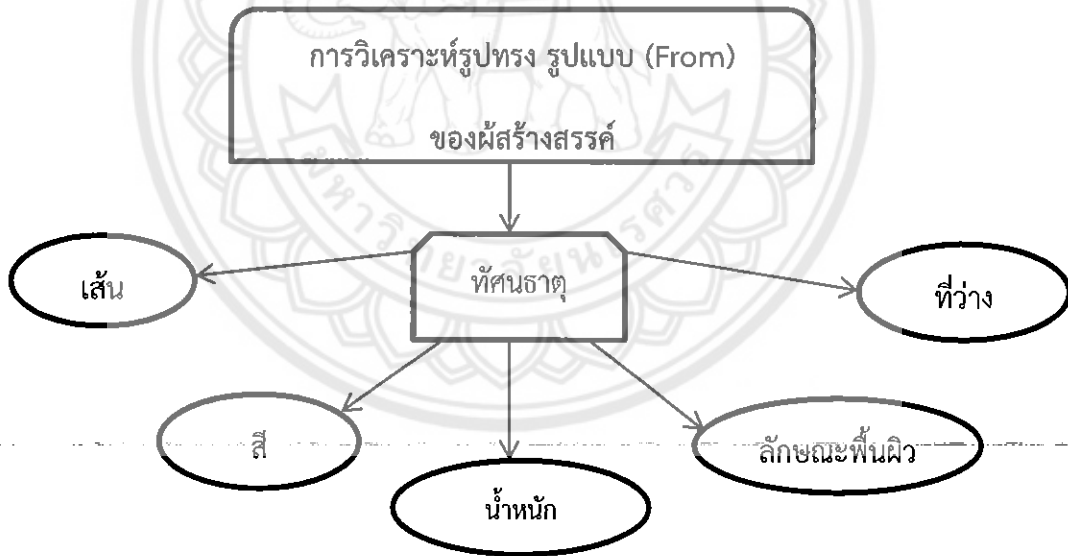
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “โลกของฉัน” นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้หลักทัศนธาตุในการอธิบายผลงานศิลปนิพนธ์ และขั้นตอนกระบวนการ กลวิธีเย็บปักถักร้อย (Embroidery) ให้เห็นถึงคุณค่าด้านสุนทรียภาพ ความงามจากกลวิธีเย็บปักถักร้อย สีเส้นด้าย โคมพรมที่ใช้ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรคดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทางหลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของชลุด นิมเสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชลุด นิมเสมอ.2531.324) ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนา กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form)

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุด “โลกของฉัน” นั้น ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุและกำหนดวิธีการเป็นภาพแผนผังดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 71 ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form) ของผู้สร้างสรรค์

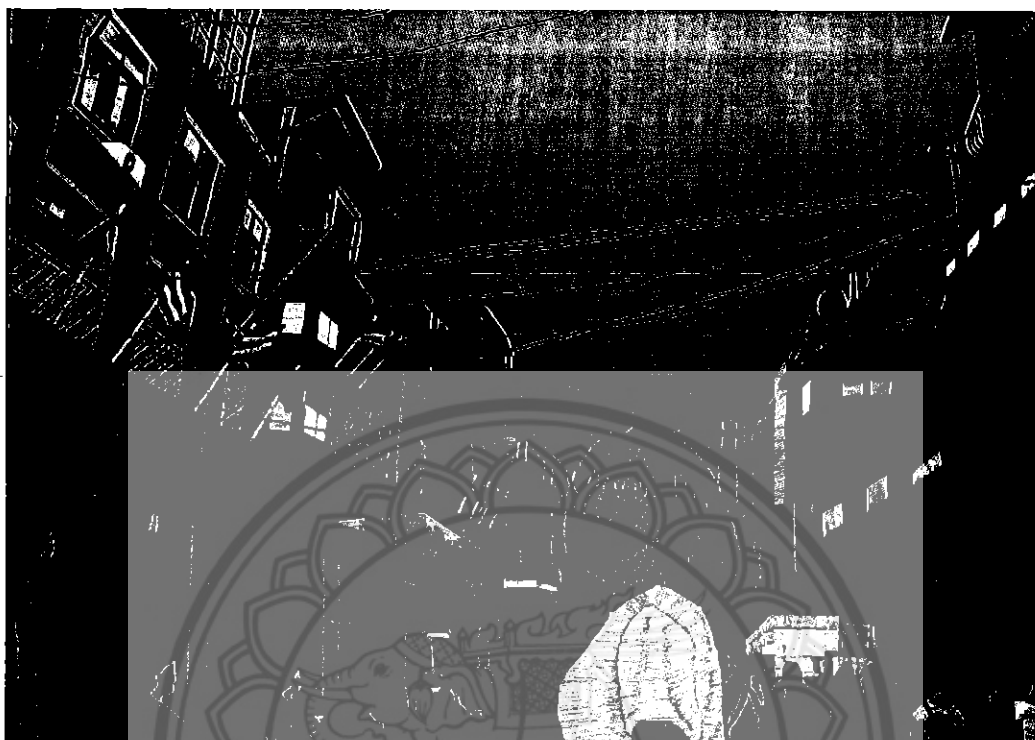
2. การวิเคราะห์เนื้อหา

2.1 เรื่อง แนวเรื่อง

2.2 เนื้อหาภายนอก

2.3 เนื้อหาภายใน

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 72
ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 1 ชื่อ “โลกของฉัน 1”
กลวิธิ เย็บปักบนพื้นผ้าลินิน
ขนาด 85x60 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะชั้นที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

เส้นโค้ง

เส้นโค้ง เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์เพิ่มลงในผลงาน เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวาและให้อารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกนำเส้นโค้งมาใช้ในผลงาน เช่น สายไฟ และความโค้งของรั้ว กรอบแว่น ใบหน้า และทรงผมของหญิงสาว เป็นต้น

เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง แสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็อาจให้ความรู้สึกขัดแย้งและไม่มั่นคงอีกด้วย ผู้สร้างสรรค์จึงนำเส้นเฉียงมาใช้กับผลงานเป็นหน้าที่สำคัญ เพื่อให้ผลงานเกิดเอกภาพมากขึ้น

เส้นตั้ง

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งเป็นจุดเด่น ซึ่งได้แก่ หญิงสาว ตึก อาคาร เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะมั่นคงแข็งแรง จึงทำให้ผลงานมีความโดดเด่นนั่นเอง

เส้นหยัก หรือเส้นซิกแซก

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นหยัก เนื่องจากเป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไม่ราบเรียบ อันตราย และมีความขัดแย้ง โดยนำเส้นหยักมาใช้กับ ต้นไม้

เส้นนอน

เนื่องจากเส้นนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบและผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาใช้ในบางจุด เพื่อให้ความรู้สึกราบเรียบ และผ่อนคลายมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 73 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (color) ในผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นสีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของความสุข ความสดใส-ความเบิกบาน ที่ผู้สร้างสรรคต้องการจะสื่อถึงเรื่องราว ความประทับใจของสถานที่ที่ผู้สร้างสรรคประทับใจ ในศิลปนิพนธ์ชุด “โลกของฉัน” ซึ่งผู้สร้างสรรคเลือกสีของวัสดุมาสร้างสรรคเป็นผลงาน เพราะสีของวัสดุ (เส้นด้าย/ไหมพรม) เป็นส่วนที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้จากการมองเห็นอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับสีต่างๆบนงานจิตรกรรม

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรคได้เลือกใช้สีของเส้นด้ายและไหมพรม โดยโทนสีที่เลือกนั้นเป็นสีวรรณะเย็น 60% ได้แก่ สีฟ้า สีเหลือง สีเขียว สีเทา และสีวรรณะอุ่น 40% ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีชมพู เป็นต้น เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความสดใส ความเบิกบาน ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น

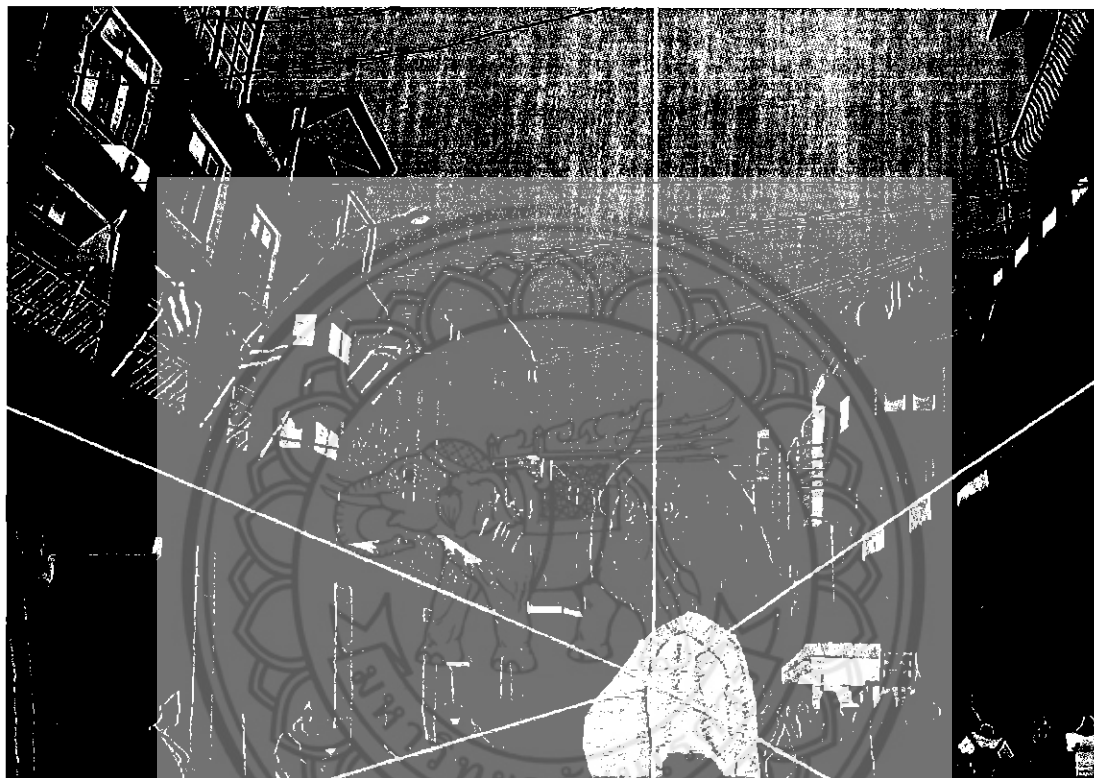
ภาพประกอบที่ 74

ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม

โดยภายในผลงานเลือกใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ เพื่อทำให้เกิดระยะและมิติมากขึ้น

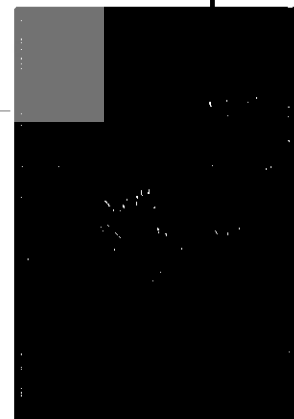
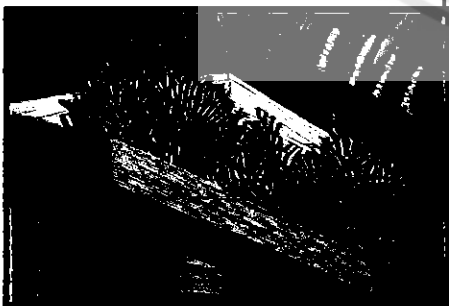
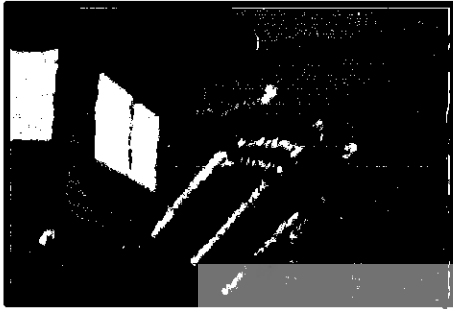
สีฟ้า		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกนุ่มนวล ผ่อนคลาย เป็นมิตร และสบาย
สีน้ำเงิน		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำเงินเพื่อให้ความรู้สึกลึกซึ้ง เยียบคม มั่นคง และเป็นปริกแผ่น
สีม่วง		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีม่วงเพื่อให้ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง ฉลาด และมุ่งมั่น
สีเขียว		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเขียวเพื่อให้ความรู้สึกอุดมสมบูรณ์ เต็มโต มั่นคงและเจริญสงบ
สีเหลือง		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเหลืองเพื่อให้ความรู้สึกความสุข ความชัดเจน ความเข้าใจและมีพลัง
สีส้ม		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีส้มเพื่อให้ความรู้สึกมิตรภาพ ความจริงและการนิ่งเฉย
สีน้ำตาล		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำตาลเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย อายุยืน เข้มแข็งและทนทาน
สีเทา		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเทาเพื่อให้ความรู้สึกทนทาน มีคุณภาพ และปลอดภัย
สีขาว		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีขาวเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย บริสุทธิ์ และสะอาด

น้ำหนัก (Value) ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกนำเส้นด้ายสีต่างๆมาทำให้เกิดน้ำหนัก โดยนำทฤษฎีทัศนียภาพเชิงเส้น หรือ Linear Perspective ที่แสดงเส้นทุกเส้น จะมุ่งสู่จุดๆเดียวกัน เรียกว่า จุดสูญหายตา (Vanishing Point) เส้นด้ายทุกเส้นจะมีทิศทางและวิ่งคู่ขนานกันไป เช่น ตึก อาคาร ถนน ปลายของเส้นคู่ขนาน ที่วิ่งไปไกลสูญหายตาจะค่อยๆ เล็กลง จนบรรจบเข้าหากันเป็นจุดเดียว ทั้ๆที่เส้นในความจริงยังวิ่งคู่ขนานกันอยู่

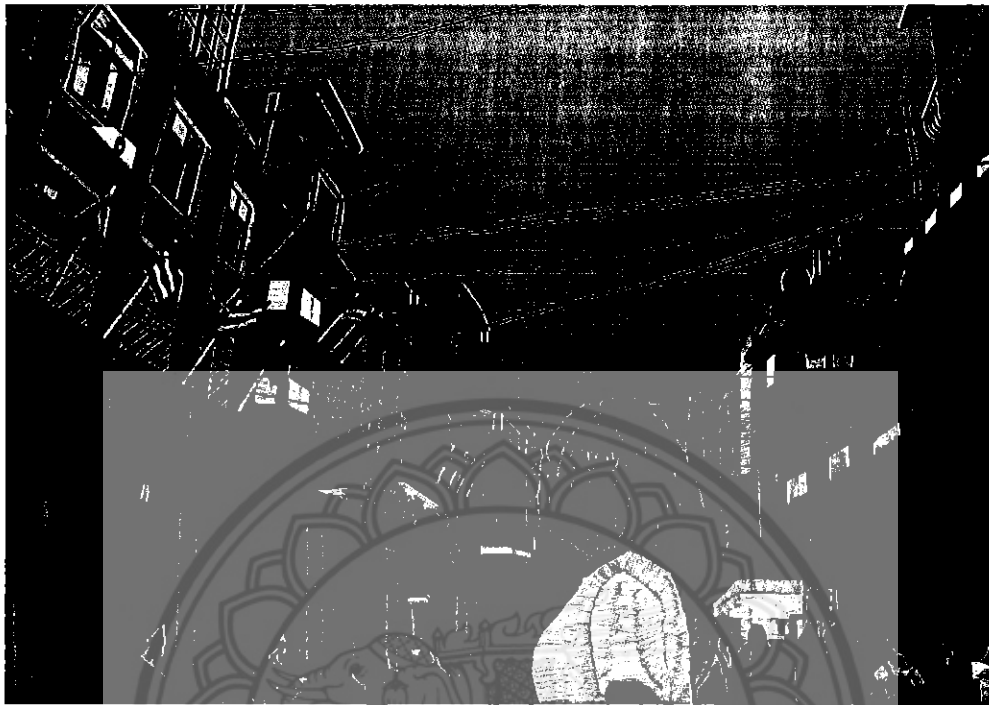
ภาพประกอบที่ 75 ภาพแสดงผลงานศิลปินพจน์ได้นำหลักทัศนียภาพ (Linear Perspective) มาใช้ในงานจิตรกรรมสื่อผสม

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น เลือกใช้สีเส้นด้ายสีต่างๆ แทนเส้นผมของผู้หญิง ตึกอาคาร และต้นไม้

ภาพประกอบที่ 76
ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้สีและน้ำหนักแตกต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 77 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งสังเกตได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอากาศไหลผ่านได้

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ

1) วัสดุ วัสดุและสีที่เลือกใช้ในการสร้างรูปแบบคือ เส้นด้าย และ โหมมพรม

2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้การวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม ต้องใช้ความมานะ อดทน และฝึกฝน ผู้สร้างสรรค์จึงนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยเข้ามาผสมผสานให้เกิดความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์และให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 78

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 1”

กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสมบนผืนผ้าลินิน

ขนาด 85x60 เซนติเมตร

1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้ายและโหมมพรมสีต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยกลวิธีต่างๆมาจัดองค์ประกอบจนทำให้เกิดเอกภาพ เกิดการประสานกันให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเด่น (Dominance) จุดรอง (Subordinate) หรือส่วนประกอบอื่นๆ

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) ความขัดแย้งในงาน ผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทาง เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันจนเกิดเป็นเอกภาพ และใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ต่างกันทำให้เกิดมิติระยะใกล้ไกล

มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย โดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตรงและเส้นเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง และใช้เส้นตั้งเป็นผู้หญิงจึงเกิดการขัดแย้งของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น

มีการขัดแย้งของขนาด ในภาพมีตึกอาคาร ขนาดเล็กและใหญ่ เรียงรายไปตามแนวเฉียง เพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล

4) ความกลมกลืน ผู้สร้างสรรค์ใช้การซ้ำของตึกอาคารที่มีรูปทรงเดียวกัน เพื่อให้ผลงานเกิดการประสานกันจนรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว หรือการจัดระเบียบส่วนต่างๆ ในเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 1

2.1 เรื่องราว (Subject) ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์มาจากความทรงจำในสถานที่ที่ประทับใจ ซึ่งเป็นความทรงจำที่ดีและมีความสุขของผู้สร้างสรรค์

2.2 แนวเรื่อง (Concept) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำ เช่น การได้พบปะ การได้เห็นวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในสถานที่ที่ประทับใจ มาสร้างสรรค์และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม เทคนิคเขียนปักบนผืนผ้าลินิน

2.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้

2.3.1 เนื้อหาภายนอก ภายในงานศิลปะนิพนธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ถูกสร้างขึ้นจากกลวิธีการเย็บปักออกมาเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ ภาพแสดงบุคคลที่เป็นเพศหญิงที่ใบหน้าแสดงความรู้สึกเบิกบาน มีความสุข ยืนอยู่ตรงบริเวณจุดศูนย์กลางของตลาดเยาวราชที่มีผู้คนเดินขวักไขว่ให้ความรู้สึกถึงควมมีชีวิตของคนในชุมชนแห่งนั้น

2.3.2 เนื้อหาภายใน

- เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ เกิดความประสานกลมกลืนและรูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ของทัศนธาตุ ให้ผลทางอารมณ์อย่างความสดใส เบิกบาน และยังปรากฏเป็น “ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และ ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย” ได้

- เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์ เรื่องราวความประทับใจ ความสุข สดใส และสนุกสนาน กับสถานที่และผู้คนที่ได้พบเห็น ออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 79
ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 2 ชื่อ “โลกของฉัน 2”
กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสมบนผืนผ้าลินิน
ขนาด 130x90 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะชั้นที่ 2

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในผลงานชั้นที่ 2 นี้ ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นเฉียงเป็นหลักเช่นเดียวกับชั้นที่ 1 เพื่อสื่อถึงความมีชีวิตชีวา ความกระตือรือร้น และใช้เส้นตั้งของตัวหญิงสาวเพื่อความสง่า มั่นคง รวมทั้งใช้เส้นนอน เส้นโค้ง แสดงถึงความเคลื่อนไหว นุ่มนวล เพื่อให้ผลงานเกิดความสนุกสนาน

เส้นนอน

เส้นแนวนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบ และผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาใช้ในบางจุด เพื่อให้เกิดความราบเรียบ และผ่อนคลาย

เส้นตั้ง

เส้นแนวตั้ง เป็นเส้นที่แสดงออกถึงความมั่นคง แข็งแรง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งกับตัวตึก อาคาร หญิงสาว เพื่อให้ผลงานมีความเป็นจุดเด่น

เส้นเฉียง

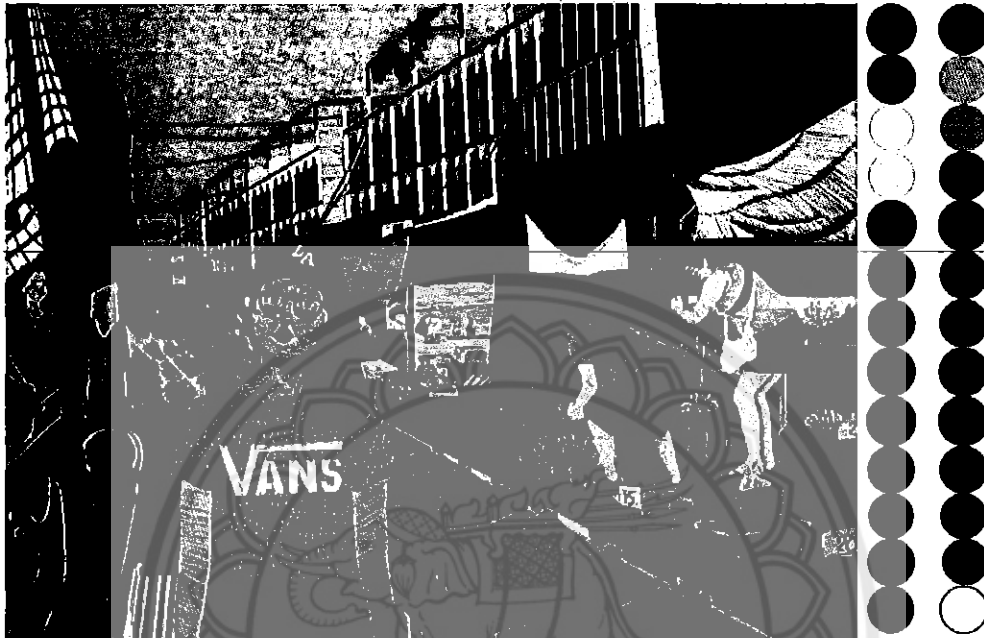
เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง แสดงออกถึงชีวิตชีวาและความกระตือรือร้น ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้กับผลงานเป็นสำคัญ เพื่อให้ผลงานเกิดเป็นเอกภาพ และมีเส้นนำสายตาที่ชัดเจน

เส้นโค้ง

เส้นโค้ง เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์เพิ่มลงในผลงาน เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวา และให้อารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์เลือกนำเส้นโค้งมาใช้กับ ใบหน้าของหญิงสาว ความโค้งของผ้าใบ ความมนของผักและผลไม้

ภาพประกอบที่ 80 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

- สี (color) ในผลงานศิลปะป๊อปอินที่ 2 ผู้สร้างสรรคยังคงเลือกใช้สีของเส้นด้ายและไหมพรม โดย
- โทนสีที่เลือกนั้นเป็นสีวรรณะเย็น 70% ได้แก่ สีฟ้า สีน้ำเงิน สีเขียว-สีเทา และสีวรรณะอุ่น 30% ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีเหลือง เป็นต้น เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความสดใส ความเบิกบาน ความสนุก ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น

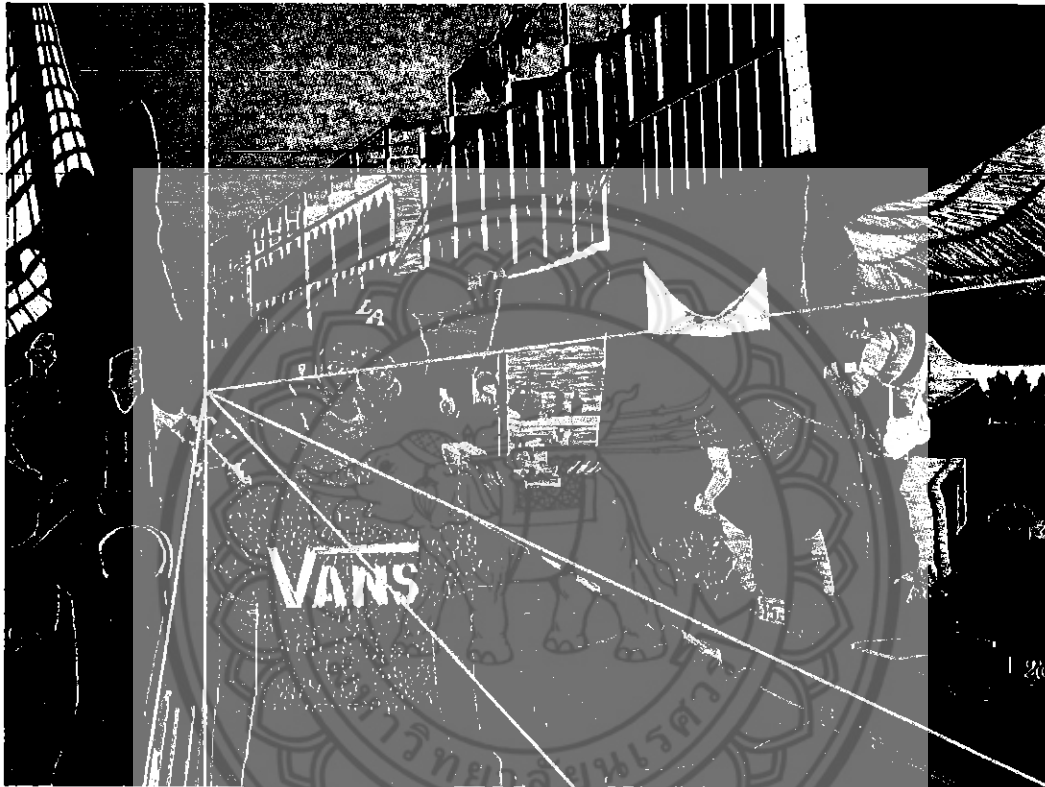
ภาพประกอบที่ 81

ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม

โดยภายในผลงานเลือกใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ เพื่อทำให้เกิดระยะและมิติมากขึ้น

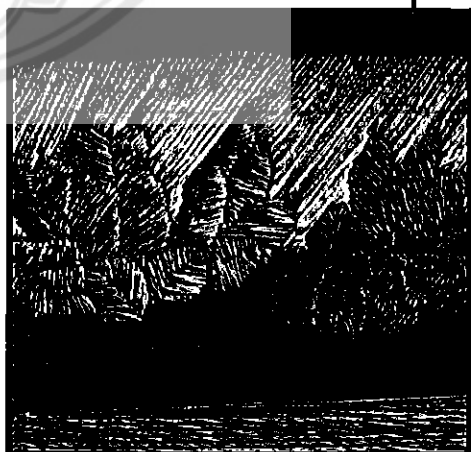
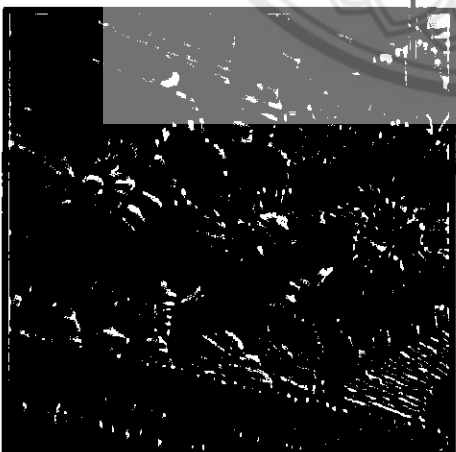
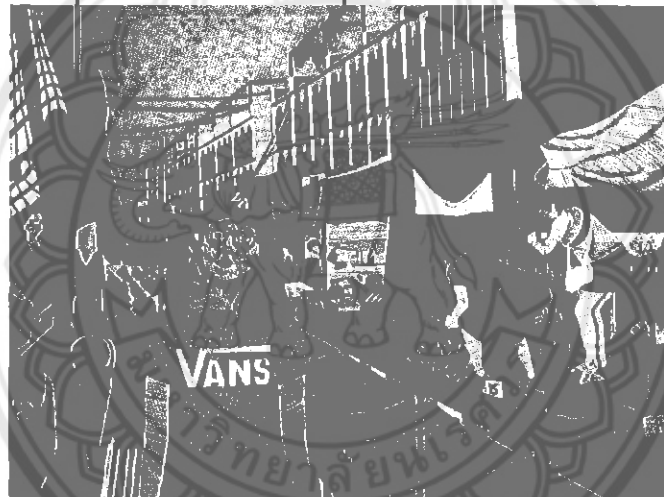
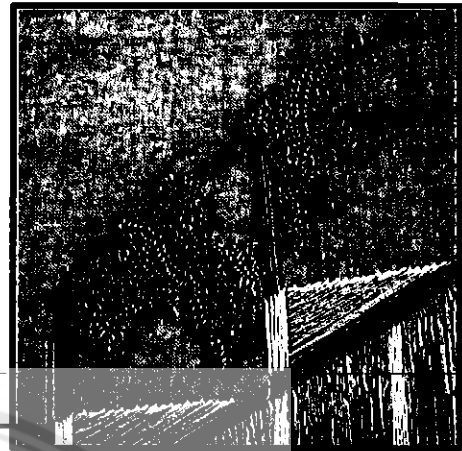
สีฟ้า	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกนุ่มนวล ผ่อนคลาย เป็นมิตร และสบาย
สีน้ำเงิน	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำเงินเพื่อให้ความรู้สึกลึกกลับ เฉียบคม มั่นคง และเป็นปริกแผ่น
สีม่วง	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีม่วงเพื่อให้ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง-ฉลาด และมุ่งมั่น
สีชมพู	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีชมพูเพื่อให้ความรู้สึกอบอุ่น มีพลัง มีชีวิตชีวา และความสมดุล
สีเขียว	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเขียวเพื่อให้ความรู้สึกอุดมสมบูรณ์ เต็มโต มั่นคงและเจียบสงบ
สีเหลือง	—	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเหลืองเพื่อให้ความรู้สึกความสุข ความชัดเจน ความเข้าใจและมีพลัง
สีส้ม	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีส้มเพื่อให้ความรู้สึกมิตรภาพ ความจริงและการนิ่งเฉย
สีน้ำตาล	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำตาลเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย อายุยืน แข็งแรงและทนทาน
สีเทา	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเทาเพื่อให้ความรู้สึกทนทาน มีคุณภาพ และปลอดภัย
สีขาว	○	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีขาวเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย บริสุทธิ์ และสะอาด

น้ำหนัก (Value) ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกนำเส้นด้ายสีต่างๆมาทำให้เกิดน้ำหนัก โดยนำทฤษฎีทัศนียภาพเชิงเส้น หรือ Linear Perspective ที่แสดงเส้นทุกเส้น จะมุ่งสู่จุดๆเดียวกัน เรียกว่า จุดสูญหายตา (Vanishing Point) เส้นด้ายทุกเส้นจะมีทิศทางและวิ่งคู่ขนานกันไป เช่น ดึง และรางรถไฟ ที่ปลายของ เส้นคู่ขนาน ที่วิ่งไปไกลสุดสายตาจะมองเห็นค่อยๆ เล็กตึบลง จนบรรจบเข้าหากันเป็นจุดเดียว ทั้งๆที่เส้นในความจริงยังวิ่งคู่ขนานกันอยู่

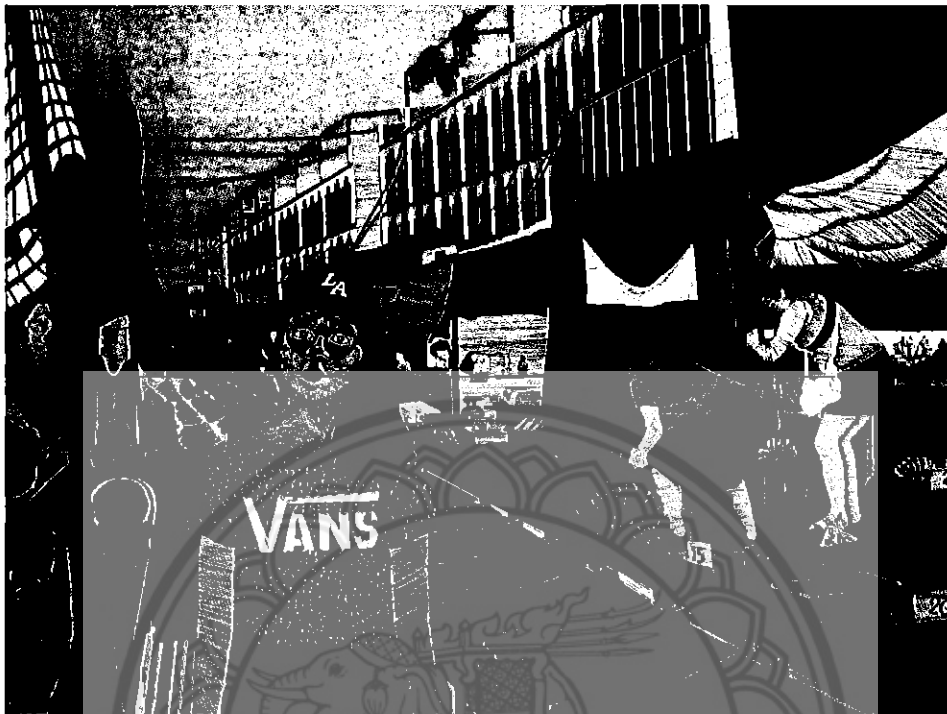
ภาพประกอบที่ 82 ภาพแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ได้นำหลักทัศนียภาพ (Linear Perspective) มาใช้ในงานจิตรกรรมสื่อผสม

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น เลือกใช้สีเส้นด้ายสีต่างๆ-แทนเส้นผมของผู้หญิง มีลักษณะเป็นขนฟูนุ่ม ตึกอาคาร และผักและผลไม้

ภาพประกอบที่ 83
ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้สีและน้ำหนักแตกต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

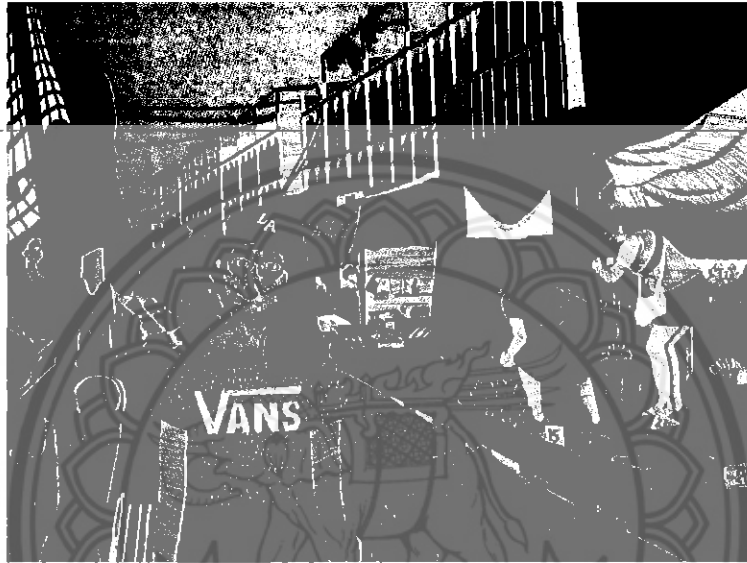

ภาพประกอบที่ 84 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งสังเกตได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ

- 1) วัสดุ-วัสดุและสีที่เลือกใช้ในการสร้างรูปแบบคือ เส้นด้าย และ โหมมพรม
- 2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้การวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม มีการใช้เทคนิคในการเย็บปักแบบอื่นๆ เข้ามาผสมตามความเหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์และให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 85
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 2”
กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสมบนผืนผ้าลินิน
ขนาด 130x90 เซนติเมตร

- 1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้ายและโหมมพรมสีต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยกลวิธีต่างๆมาจัดองค์ประกอบจนทำให้เกิดเอกภาพ เกิดการประสานกันให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน เนื้องานอาจมีพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น (Dominance) จุดรอง (Subordinate) หรือส่วนประกอบอื่นๆ
- 2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ
- 3) ความขัดแย้งในงาน ผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทาง เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันจนเกิดเป็นเอกภาพ และใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ต่างกันทำให้เกิดมิติระยะใกล้ไกล

มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย โดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งและเส้นเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง และใช้เส้นตั้งเป็นผู้หญิงจึงเกิดการขัดแย้งของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น

มีการขัดแย้งของขนาด ในภาพมีผัก ผลไม้ ขนาดเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง เพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล

4) ความกลมกลืน ผู้สร้างสรรค์ใช้การซ้ำของร้านค้า อาคาร แผงขายผักผลไม้ ที่มีรูปทรงเดียวกัน เพื่อให้ผลงานเกิดการประสานกันจนรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว หรือการจัดระเบียบส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 2

2.1 เรื่องราว (Subject) ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์มาจากความทรงจำในสถานที่ที่ประทับใจ ซึ่งเป็นความทรงจำที่ดีดีและมีความสุขของผู้สร้างสรรค์

2.2 แนวเรื่อง (Concept) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำ เช่น การได้พบปะ การได้เห็นวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในสถานที่ที่ประทับใจ มาสร้างสรรค์และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

2.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้

2.3.1 เนื้อหาภายนอก ภายในงานศิลปะนิพนธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ถูกสร้างขึ้นจากกลวิธีการเย็บปักออกมาเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ ภาพแสดงบุคคลที่เป็นเพศหญิงที่ใบหน้าแสดงความรู้สึกเบิกบาน มีความสุข ยืนอยู่ตรงบริเวณมุมตลาด

2.3.2 เนื้อหาภายใน

- เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ เกิดความประสานกลมกลืนและรูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ของทัศนธาตุ ให้ผลทางอารมณ์อย่างความสดใส เบิกบาน และยังปรากฏเป็น “ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และ ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย” ได้

- เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์ เรื่องราวความประทับใจ ความสุข สดใส และสนุกสนาน กับสถานที่และผู้คนที่ได้พบเห็น ออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 86
ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 3 ชื่อ “โลกของฉัน 3”
กลวิธี เย็บปักบนผืนผ้า
ขนาด 115x80 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะชั้นที่ 2

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) ในผลงานชั้นที่ 3 นี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นตั้งเป็นหลัก และมีเส้นโค้ง เส้นเฉียง ผสมผสานให้เกิดความลงตัว เพื่อสื่อถึงความมั่นคง แข็งแรง แต่ก็นุ่มนวลและอ่อนโยน โดยใช้เส้นตั้ง เส้นโค้ง สร้างสรรค์ตัวหญิงสาว และรถม้า จนเกิดเป็นจุดเด่น ใช้เส้นนอนและเส้นเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในผลงานบ้างเล็กน้อย เพื่อให้งานเกิดความลงตัว ดูรู้สึกให้ความสนุกสนาน

เส้นนอน

เส้นแนวนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบ และผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรคจึงนำมาใช้ในบางจุด เพื่อให้เกิดความราบเรียบ และผ่อนคลาย

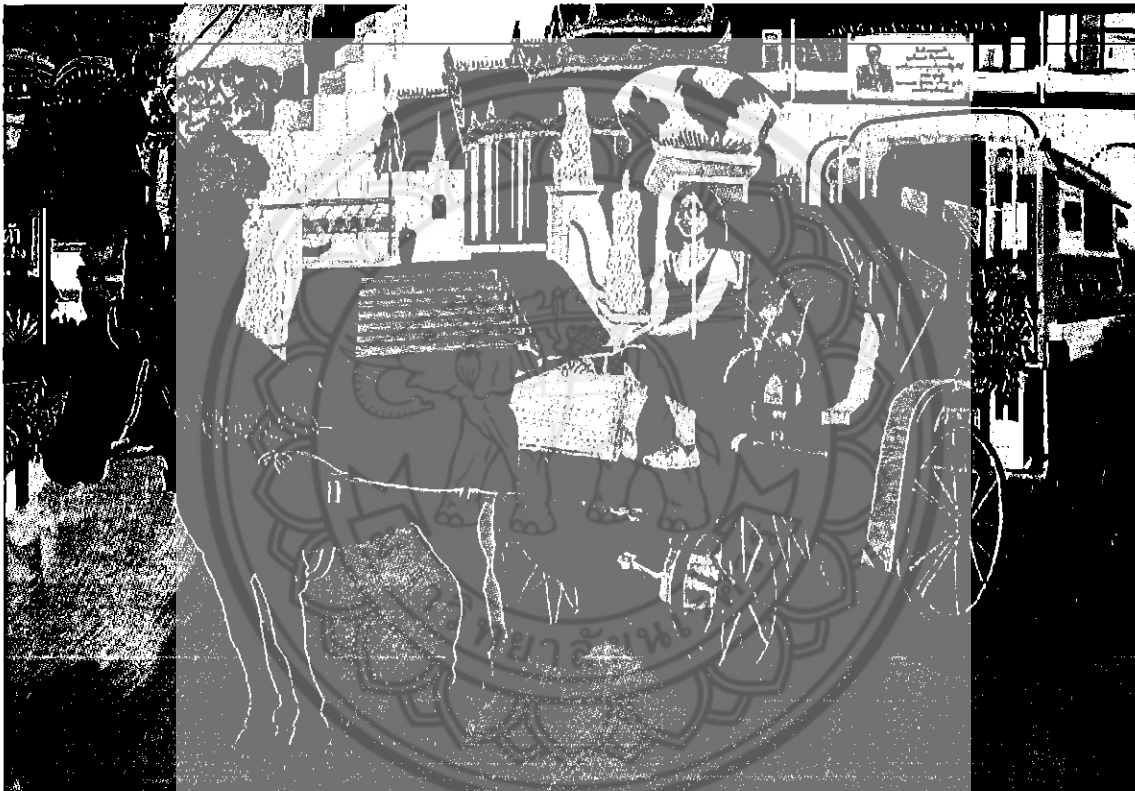

เส้นหยักหรือเส้นซิกแซก

ผู้สร้างสรรคเลือกใช้เส้นหยักกับต้นไม้ เนื่องจากให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและไม่ราบเรียบ

เส้นตั้ง

เส้นแนวตั้ง เป็นเส้นที่แสดงออกถึงความมั่นคง แข็งแรง ผู้สร้างสรรคเลือกใช้เส้นตั้งเป็นหลักกับ ตัวตึก วัด เสา หึงงสาว เพื่อให้ผลงานมีความ เป็นจุดเด่น

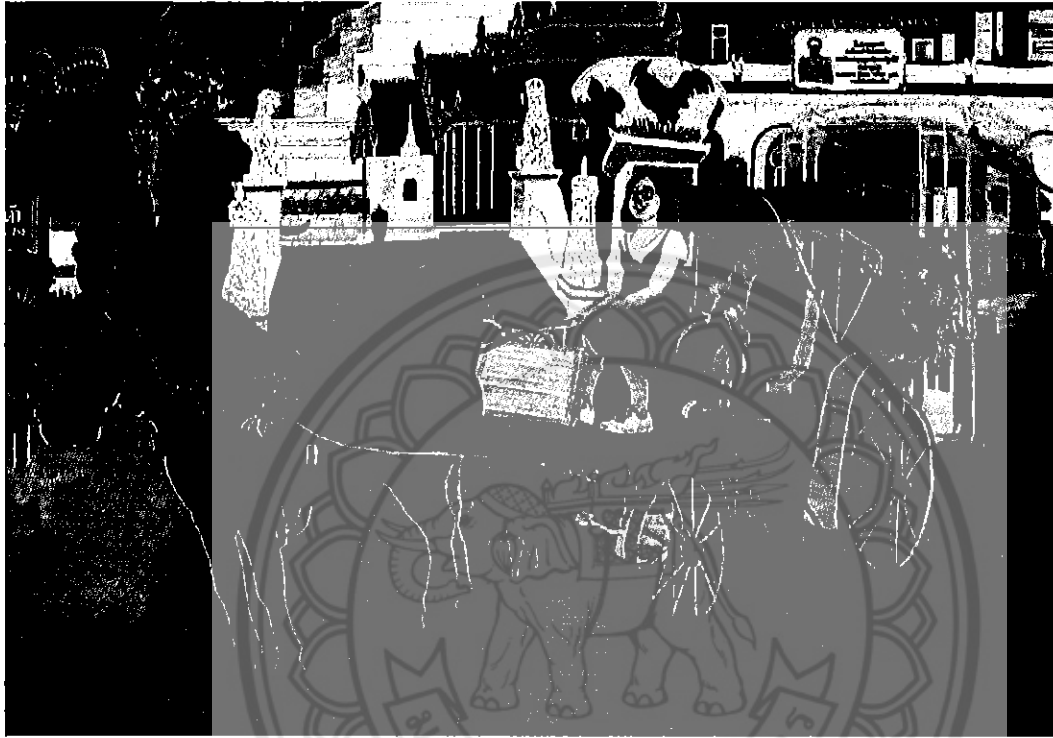
เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง แสดงออกถึงชีวิตชีวาและความกระตือรือร้น เพื่อให้ผลงานเกิดเป็นเอกภาพ ผู้สร้างสรรคนำเส้นเฉียงมาผสมผสาน เพื่อให้ผลงานมีความสนุก

เส้นโค้ง

เส้นโค้ง เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรคเพิ่มลงในผลงาน เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวา และให้อารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรคเลือกนำเส้นโค้งมาใช้กับ ใบหน้าของ หึงงสาว ล้อรถ ส่วนต่างๆของวัด เจดีย์ และม้า

สี (color) ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรคยังคงเลือกใช้สีของเส้นด้ายและไหมพรม โดยโทนสีที่เลือกนั้นเป็นสีวรรณะเย็น 40% ได้แก่ สีฟ้า สีน้ำเงิน สีเขียว-สีเทา และสีวรรณะอุ่น 60% ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีเหลือง เป็นต้น เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความสดใส ความเบิกบาน ความสนุก ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น

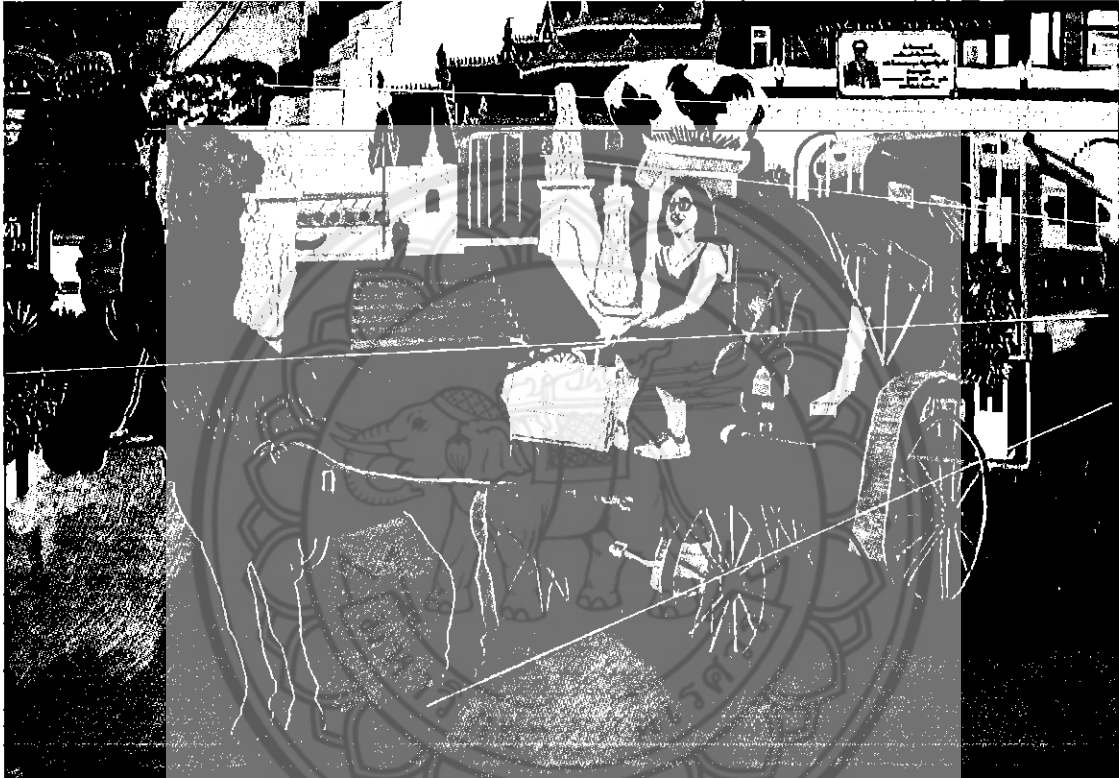
ภาพประกอบที่ 88

ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม

โดยภายในผลงานเลือกใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ เพื่อทำให้เกิดระยะและมิติมากขึ้น

สีฟ้า	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกนุ่มนวล ผ่อนคลาย เป็นมิตร และสบาย
สีน้ำเงิน	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำเงินเพื่อให้ความรู้สึกลึกกลับ เฉียบคม มั่นคง และเป็นปริกแผ่น
สีม่วง	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีม่วงเพื่อให้ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง ฉลาด และมุ่งมั่น
สีชมพู	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีชมพูเพื่อให้ความรู้สึกอบอุ่น มีพลัง มีชีวิตชีวา และความสมดุล
สีแดง	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีแดงเพื่อให้ความรู้สึกมีพลัง รุนแรง ความงาม
สีเขียว	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเขียวเพื่อให้ความรู้สึกอุดมสมบูรณ์ เต็มโต มั่นคงและเจียบสงบ
สีเหลือง	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเหลืองเพื่อให้ความรู้สึกความสุข ความชัดเจน ความเข้าใจและมีพลัง
สีส้ม	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีส้มเพื่อให้ความรู้สึกมิตรภาพ ความจริงและการนึ่งเฉย
สีน้ำตาล	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำตาลเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย อายุนั้น เข้มแข็งและทนทาน
สีเทา	●	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเทาเพื่อให้ความรู้สึกทนทาน มีคุณภาพ และปลอดภัย
สีขาว	○	ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีขาวเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย บริสุทธิ์ และสะอาด

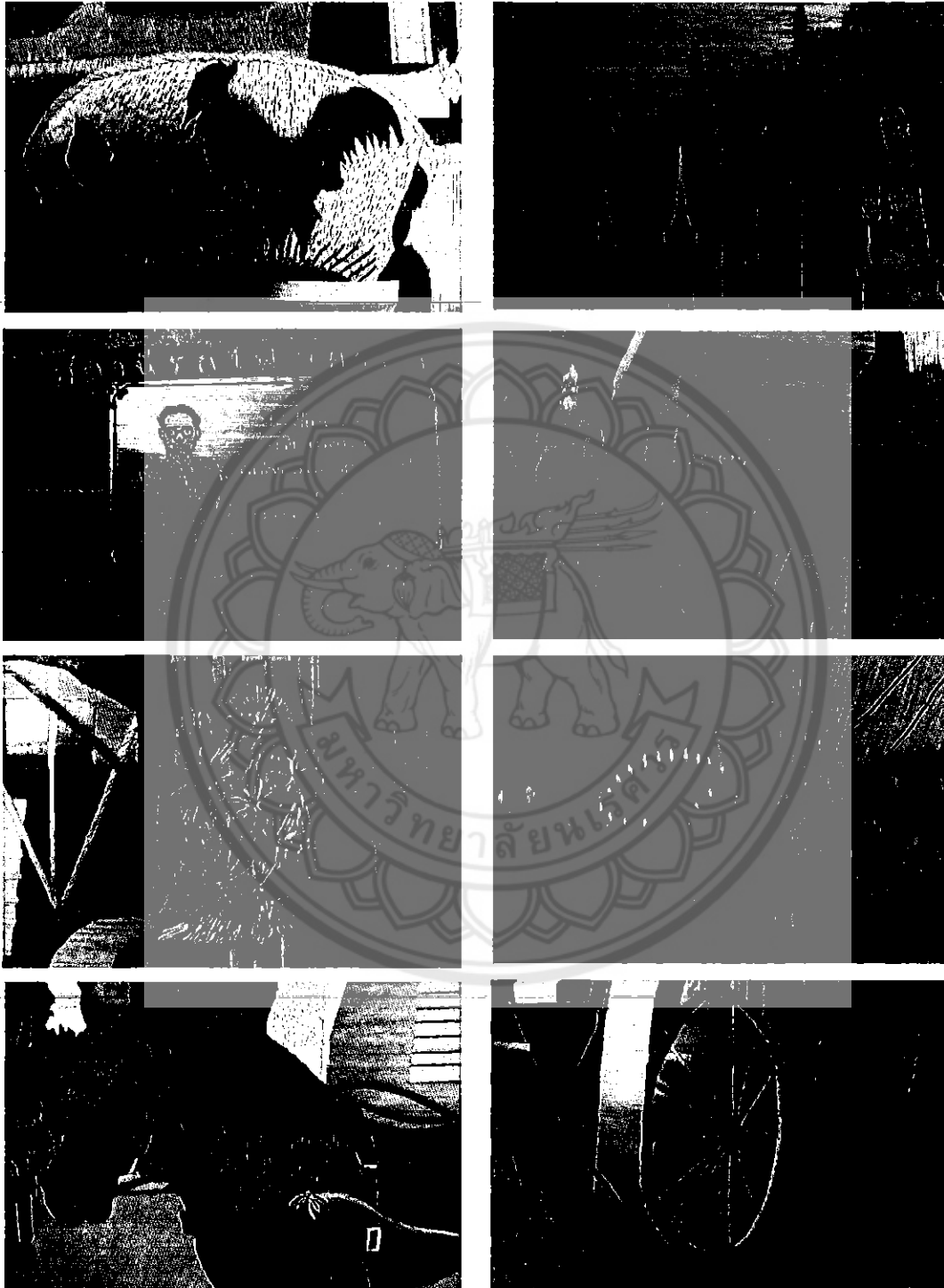
น้ำหนัก (Value) ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกนำเส้นด้ายสีต่างๆมาทำให้เกิดน้ำหนัก โดยนำทฤษฎีทัศนียภาพเชิงเส้น หรือ Linear Perspective ด้วยการสร้างขนาดใหญ่เล็กไปจนสุดสายตา แต่จะมีความรู้สึกแข็งกระด้าง ขาดความมีชีวิตชีวา ไม่เหมือนกับที่ได้รับจากความเป็นจริงในธรรมชาติ และกำหนดระยะที่ปรากฏในภาพออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะไกลที่สุดหรือเรียกว่า พื้นหลัง (Background) ,ระยะกลาง (Middleground) ,ระยะใกล้ที่สุดหรือหน้าสุด (Foreground) เมื่อมีระยะดังกล่าวจะทำให้ เกิดบริเวณว่าง มีระยะใกล้ไกล และมีที่ว่างในอากาศ

ภาพประกอบที่ 89 ภาพแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ได้นำหลักทัศนียภาพ (Linear Perspective) มาใช้ในงานจิตรกรรมสื่อผสม

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ

- เช่น เลือกใช้สีเส้นด้ายสีต่างๆ-แทนเส้นผมของผู้หญิง มีลักษณะเป็นขนฟูนุ่ม แทนดอกไม้

ภาพประกอบที่ 90

ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้สีและน้ำหนักแตกต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 91 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งสังเกตได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ

- 1) วัสดุ วัสดุและสีที่เลือกใช้ในการสร้างรูปแบบคือ เส้นด้าย และ โหมยพรม
- 2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้การวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม มีการใช้เทคนิคในการเย็บปักแบบอื่นๆ เข้ามาผสมตามความเหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์และให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 92
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 3”
กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสมบนผืนผ้า
ขนาด 115x80 เซนติเมตร

1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้ายและโหมยพรมสีต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยกลวิธีต่างๆมาจัดองค์ประกอบจนทำให้เกิดเอกภาพ เกิดการประสานกันให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน เนื้องานอาจมีพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น (Dominance) จุดรอง (Subordinate) หรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะไขเส้นโค้งเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดรูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดดุลยภาพแห่งความสุข ความสนุกภายในผลงาน

2) ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3) ความขัดแย้งในงาน ผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทาง เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันจนเกิดเป็นเอกภาพ และใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ต่างกันทำให้เกิดมิติระยะใกล้ไกล

มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย โดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งและเส้นเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง

และใช้เส้นตั้งเป็นผู้หญิง ประกอบกับเส้นโค้งที่ถูกเชื่อมโยงเป็นรูปทรงของรถม้าจึงเกิดการขัดแย้งของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น

มีการขัดแย้งของขนาด ในภาพวัดและสถานีรถไฟจะถูกตัดทอนขนาด และนำมาจัดวางในทิศทางที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล

4) ความกลมกลืน ผู้สร้างสรรค้ใช้ความกลมกลืนของรูปร่างและสี ที่แตกต่างกันแต่มีความกลมกลืนเกิดขึ้นจากการเว้นจังหวะของช่องว่าง วัด อาคารสถานี รถม้า และพื้น

2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 3

2.1 เรื่องราว (Subject) ผู้สร้างสรรค้ได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์มาจากความทรงจำในสถานที่ที่ประทับใจ ซึ่งเป็นความทรงจำที่ดีและมีความสุขของผู้สร้างสรรค้

2.2 แนวเรื่อง (Concept) ผู้สร้างสรรค้ได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำ เช่น การได้พบปะ การได้เห็นวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในสถานที่ที่ประทับใจ มาสร้างสรรค์และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

2.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้

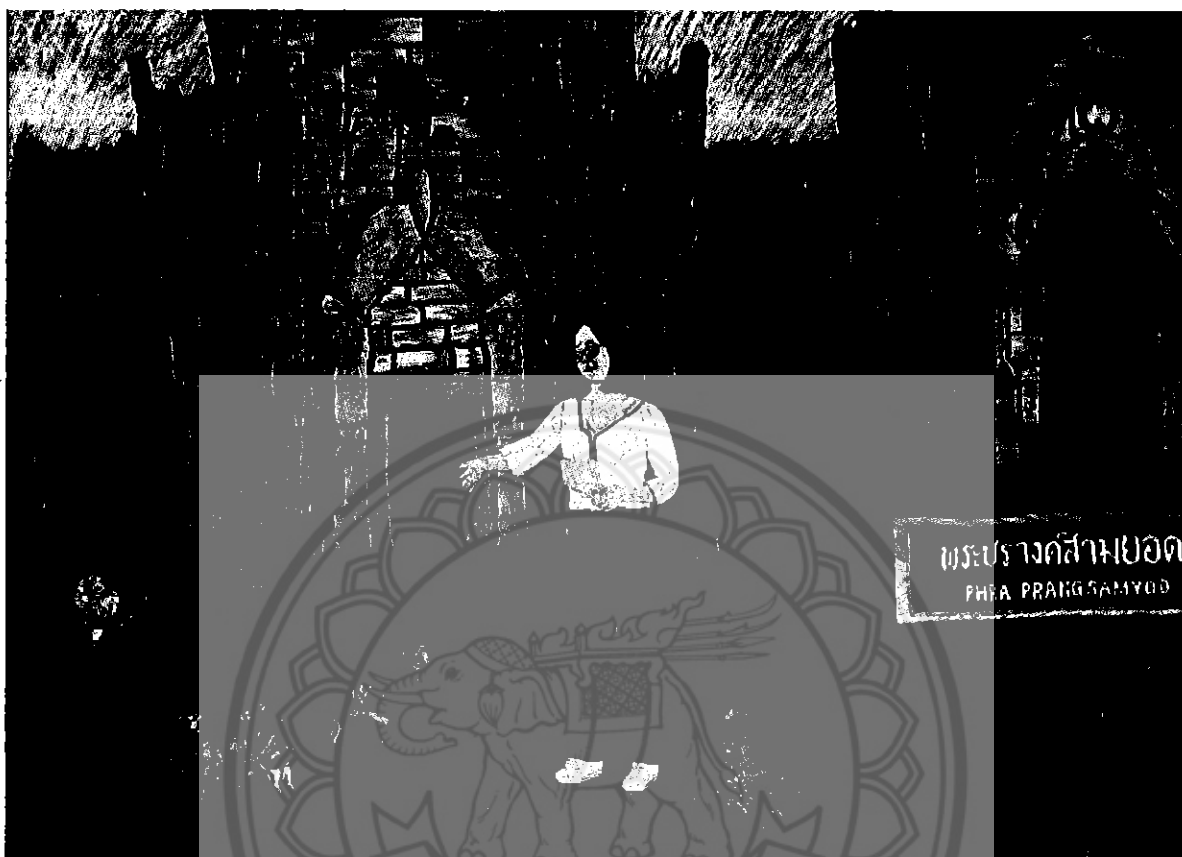
2.3.1 เนื้อหาภายนอก ภายในงานศิลปนิพนธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค้ได้นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ถูกสร้างขึ้นจากกลวิธีการเย็บปักออกมาเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างสรรค้ ภาพแสดงบุคคลที่เป็นเพศหญิงที่ใบหน้าแสดงความรู้สึกเบิกบาน มีความสุข นั่งอยู่บนรถม้า

2.3.2 เนื้อหาภายใน

- เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 60 % ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้ ผู้สร้างสรรค้ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ เกิดความประสานกลมกลืนและรูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ของทัศนธาตุ ให้ผลทางอารมณ์อย่างความสดใส เบิกบาน และยังปรากฏเป็น“ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และ ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย” ได้

- เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 40 % ผลงานของผู้สร้างสรรค้ได้นั้นได้สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวความประทับใจ ความสุข สดใส และสนุกสนาน กับสถานที่และผู้คนที่ได้พบเห็น ออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

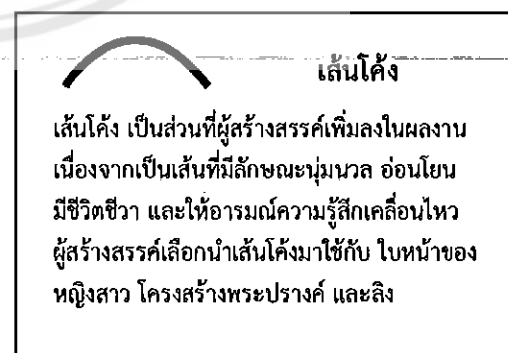
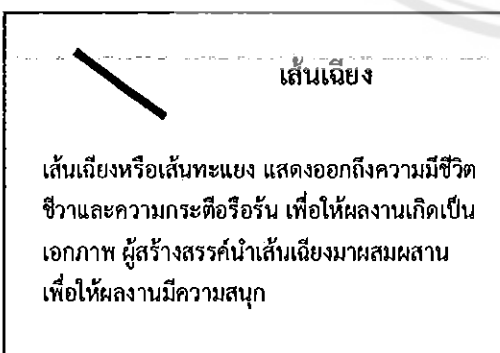
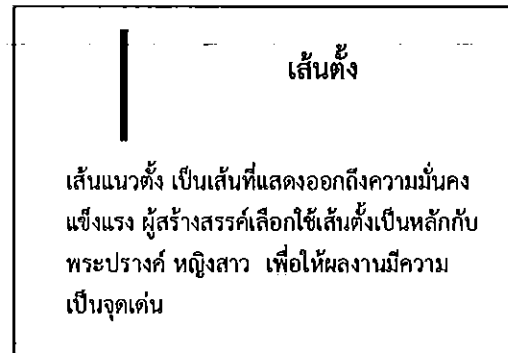
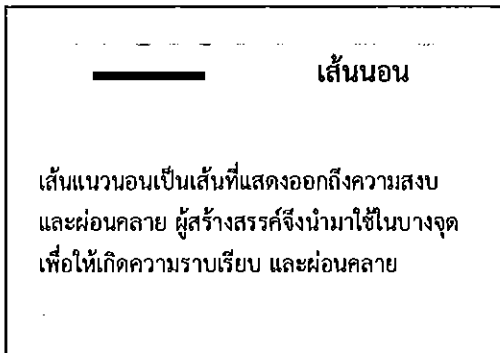
ภาพประกอบที่ 93
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 4”
กมลวิธิ เย็บปักบนผืนผ้าลินิน
ขนาด 100x75 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะชั้นที่ 4

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นตั้งเป็นหลักเช่นเดียวกับผลงานชั้นที่ 3 เพื่อสื่อถึงความมั่นคง แข็งแรง แต่ก็นุ่มนวลและอ่อนโยน โดยใช้เส้นตั้ง เส้นโค้ง สร้างสรรค์ ตัวหญิงสาว จนเกิดเป็นจุดเด่น ใช้เส้นนอนแสดงถึงความขัดแย้งในผลงานบ้างเล็กน้อย เพื่อให้งานเกิดความลงตัว ดูรู้สึกให้ความสนุกสนาน

ภาพประกอบที่ 94 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (color) ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 ผู้สร้างสรรคยังคงเลือกใช้สีของเส้นด้ายและไหมพรม โดย โทนสีที่เลือกนั้นเป็นสีวรรณะเย็น 30% ได้แก่ สีฟ้า สีน้ำเงิน สีเขียว สีเทา และสีวรรณะอุ่น 70% ได้แก่ สี น้ำตาลเข้ม สีน้ำตาลอ่อน สีเหลือง เป็นต้น เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความสดใส ความเบิกบาน ความสนุก ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น

ภาพประกอบที่ 95

ภาพโครงสร้างของสีเส้นด้ายและไหมพรม

โดยภายในผลงานเลือกใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ เพื่อทำให้เกิดระยะและมิติมากขึ้น

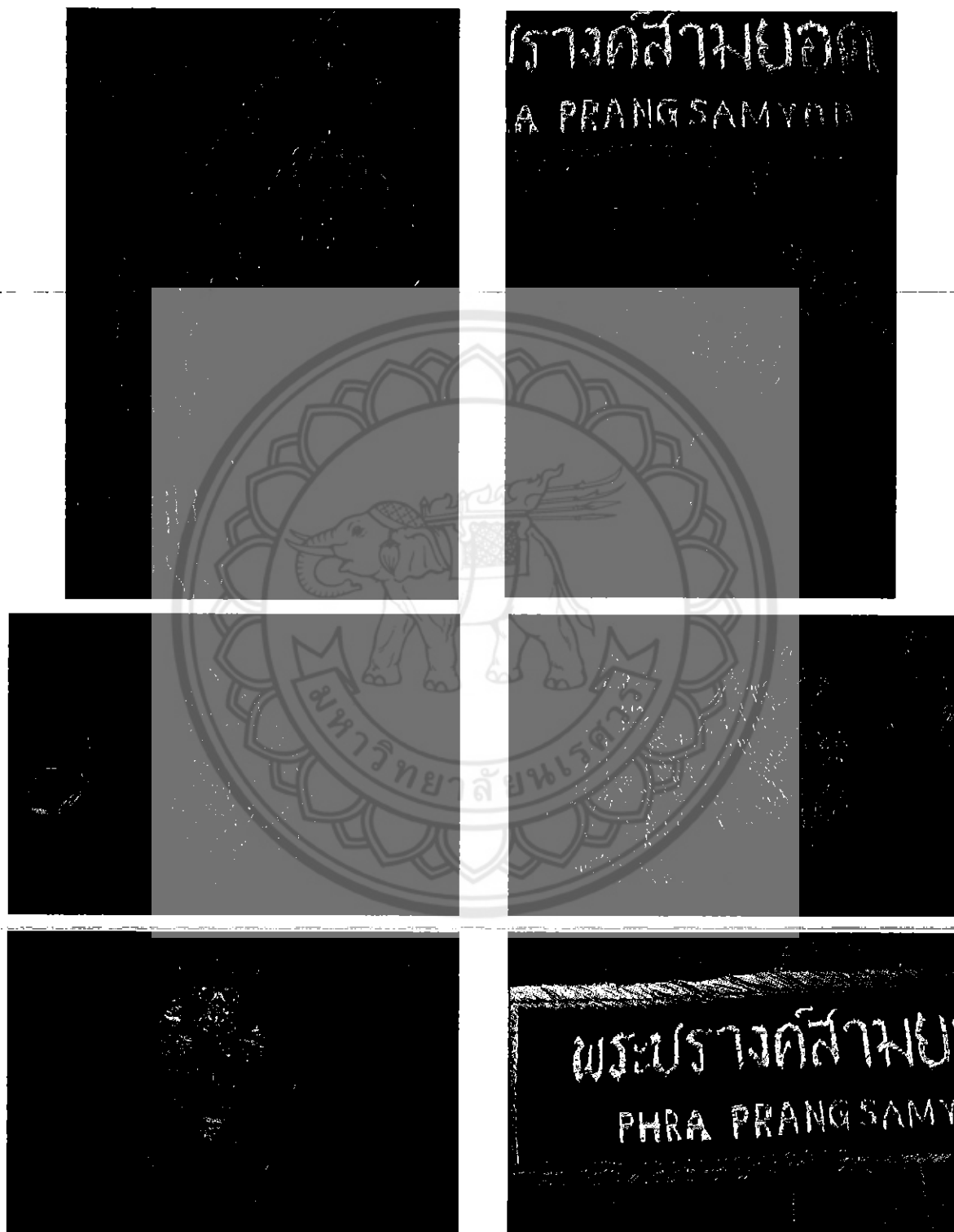
สีฟ้า		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกนุ่มนวล ผ่อนคลาย เป็นมิตร และสบาย
สีน้ำเงิน		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำเงินเพื่อให้ความรู้สึกลึกซึ้ง เฉียบคม มั่นคง และเป็นปริ๊กแผ่น
สีม่วง		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีม่วงเพื่อให้ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง ฉลาด และมุ่งมั่น
สีแดง		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีแดงเพื่อให้ความรู้สึกร้อนแรง ความงาม ความโรแมนติก
สีเขียว		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเขียวเพื่อให้ความรู้สึกอุดมสมบูรณ์ เต็มโต มั่นคงและเจียบสงบ
สีเหลือง		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเหลืองเพื่อให้ความรู้สึกความสุข ความชัดเจน ความเข้าใจและมีพลัง
สีส้ม		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีส้มเพื่อให้ความรู้สึกมิตรภาพ ความจริงและการนิ่งเฉย
สีน้ำตาล		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีน้ำตาลเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย อายุยืน แข็งแรงและทนทาน
สีเทา		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีเทาเพื่อให้ความรู้สึกทนทาน มีคุณภาพ และปลอดภัย
สีขาว		ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีขาวเพื่อให้ความรู้สึกเรียบง่าย บริสุทธิ์ และสะอาด

น้ำหนัก (Value) ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกนำเส้นด้ายสีต่างๆมาทำให้เกิดน้ำหนัก โดยนำทฤษฎีหลักของความสมดุลทางการมองเห็น (Visual Balance) คือ จะมีเส้นแกนสมมุติ-(Axis) โดยยึดไว้เป็นแกนกลาง แล้วสมมุติสิ่งอื่น ๆ ที่ประกอบ ให้อยู่โดยรอบของเส้นแกนสมมุตินั้น และรู้สึกว่ามีน้ำหนัก ไปข้างใดข้างหนึ่ง ผลงานชิ้นที่ 4 ใช้ความสมดุลตามเส้นแกนสมมุติแนวนอน (Horizontal Axis) เป็นความสมดุลที่ให้ความรู้สึกได้ทันที และให้พลังของความสมดุลชัดเจน แต่จะให้พลังและความรู้สึก น้อยกว่าความสมดุลตามเส้นแกนแนวตั้ง

ภาพประกอบที่ 96 ภาพแสดงผลงานศิลปนิพนธ์
ได้นำหลักความสมดุลทางการมองเห็น (Visual Balance)
มาใช้ในงานจิตรกรรมสื่อผสม

- ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ
- เช่น เลือกใช้สีเส้นด้ายสีต่างๆ แทนเส้นผมของผู้หญิง และสีของขนลิง พื้นหญ้า และพระปรางค์

ภาพประกอบที่ 97
ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้สีและน้ำหนักแตกต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะหน้า-หลัง ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึกไม่อึดอัดจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 98 วิเคราะห์พื้นที่ว่างโดยการปรับภาพสีให้เป็นลักษณะขาวดำ เพื่อแสดงภาพพื้นที่ว่างให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งสังเกตได้ว่าพื้นที่สีเทานั้นคือที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุและวิธีการ

- 1) วัสดุ วัสดุและสีที่เลือกใช้ในการสร้างรูปแบบคือ เส้นด้าย และ ไหมพรม
- 2) กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้การวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม มีการใช้เทคนิคในการเย็บปักแบบอื่นๆ เข้ามาผสมตามความเหมาะสม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์และให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 99
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “โลกของฉัน 4”
กลวิธี จิตรกรรมสื่อผสมบนผืนผ้าลินิน
ขนาด 100x75 เซนติเมตร

- 1) เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้ายและไหมพรมสีต่างๆ มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยกลวิธีต่างๆ มาจัดองค์ประกอบจนทำให้เกิดเอกภาพ เกิดการประสานกันให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน เนื้องานอาจมีพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น (Dominance) จุดรอง (Subordinate) หรือส่วนประกอบอื่นๆ
- 2) ดุลยภาพแบบสมมาตร (Asymmetry Balance) ความสมดุลแบบซ้ายขวาเท่ากัน ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ
- 3) ความขัดแย้งในงาน ผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทาง เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกันจนเกิดเป็นเอกภาพ และใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อน-แก่ต่างกันทำให้เกิดมิติระยะใกล้ไกล

มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย โดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งและเส้นนอนเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง นุ่มนวล และใช้เส้นโค้ง เส้นเฉียงผสมผสานเพื่อให้เกิดการขัดแย้งของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น

มีการขัดแย้งของขนาด ในภาพมีกำแพงของพระปรางค์ ที่มีขนาดไล่ระดับกัน ทำให้ผลงานเกิดระยะมิติใกล้ไกล

4) ความกลมกลืน ผู้สร้างสรรค์ใช้การซ้ำของก้อนอิฐ ที่มีรูปทรงเดียวกัน เพื่อให้ผลงานเกิดการประสานกันจนรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว หรือการจัดระเบียบส่วนต่างๆในเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 2

2.1 เรื่องราว (Subject) ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์มาจากความทรงจำในสถานที่ที่ประทับใจ ซึ่งเป็นความทรงจำที่ดีดีและมีความสุขของผู้สร้างสรรค์

2.2 แนวเรื่อง (Concept) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวความประทับใจและความทรงจำ เช่น การได้พบปะ การได้เห็นวิถีชีวิตของคนในชุมชน ในสถานที่ที่ประทับใจ มาสร้างสรรค์และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

2.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้

2.3.1 เนื้อหาภายนอก ภายในงานศิลปะนิพนธ์ชุด โลกของฉัน ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่ถูกสร้างขึ้นจากกลวิธีการเย็บปักออกมาเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ ภาพแสดงบุคคลที่เป็นเพศหญิงที่ใบหน้าแสดงความรู้สึกเบิกบาน มีความสุข ยืนอยู่ตรงบริเวณพระปรางค์สามยอด มีสิ่งตัวเล็กใหญ่อยู่โดยรอบ จนเกิดเป็นความมีชีวิตชีวา

2.3.2 เนื้อหาภายใน

- เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 60% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อให้เห็นถึงความสวยงามของธรรมชาติ เกิดความประสานกลมกลืนและรูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ของทัศนธาตุ ให้ผลทางอารมณ์อย่างความสดใส เบิกบาน และยังปรากฏเป็น“ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และ ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย” ได้

- เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 40 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้สื่อถึงอารมณ์เรื่องราวความประทับใจ ความสุข สดใส และสนุกสนาน กับสถานที่และผู้คนที่ได้พบเห็น ออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด “โลกของฉัน” นั้นผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล กระบวนการในการดำเนินงานทำให้ผู้สร้างสรรคเกิดทักษะ การเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค รวมถึงกลวิธีการสร้างสรรคผลงานศิลปะ กลวิธีการทำงานเพื่อตอบสนองแนวความคิดของผู้สร้างสรรคโดยนำจินตนาการสร้างสรรค และอิทธิพลต่างๆมาถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) และผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้สำหรับพัฒนาผลงานสร้างสรรคศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ ซึ่งได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรคได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปเนื้อหา ที่แสดงถึงความสำคัญของจินตนาการสร้างสรรค ผู้สร้างสรรคได้รวบรวมข้อมูลด้านเนื้อหาจากทัศนคติที่เกี่ยวข้องและนำเรื่องราวความประทับใจในสถานที่ที่ผู้สร้างสรรครู้สึกประทับใจมาเป็นข้อมูล ก่อนนำเนื้อหามาวิเคราะห์และสรุปผล ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะแสดงให้เห็นถึงตัวตนของผู้สร้างสรรค โดยถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม โดยใช้กลวิธีเย็บปักถักร้อย (Mixed Media Art / Embroidery) ลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม นามธรรมและคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดและความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด

2. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด โลกของฉัน แสดงออกถึงเนื้อหาการนำเสนอผลงานจิตรกรรมสื่อผสมซึ่งใช้วัสดุที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคเพื่อค้นหารูปแบบการทำงาน โดยการศึกษาหาข้อมูลทางด้านรูปแบบจากหนังสือและสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ของชูลัด นิมเสมอ ส่วนด้านกระบวนการและกลวิธีนั้น ผู้สร้างสรรคฝึกฝนทักษะฝีมือ นำอิทธิพลจากศิลปะป๊อปมาประยุกต์ใช้จนได้รูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค และตอบสนองความคิด ความรู้ที่แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสมกลวิธีเย็บปักถักร้อย โดยการศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรคภายใต้หัวข้อศิลปนิพนธ์ชุด โลกของฉัน ส่งผลให้ผู้สร้างสรรคเกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรคอย่างเป็นระบบที่มีการวางแผนการทำงานให้เป็นไปตามขั้นตอน เพื่อให้การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ได้วางแผนไว้อย่างถูกต้อง

อภิปรายผลการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์

อภิปรายผลการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาผลงานก่อนศิลปนิพนธ์และได้นำกลวิธีการต่างๆมาพัฒนาต่อยอดเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ให้ทดลองการเย็บปักถักร้อยในหลายๆรูปแบบและปรับเปลี่ยนสะดึงไม้ทรงกลมเป็นการปักลงบนกรอบไม้สี่เหลี่ยมแทน เพื่อให้เข้ากับงานเย็บปักถักร้อย

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำรูปแบบผลงานชั้นที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติม โดยครั้งนี้ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์เรื่องการเลือกใช้โทนสี เพื่อสื่อถึงความทรงจำ ความสนุก และความสุข และการทดลองใช้วัสดุใหม่ชนิดอื่นๆ ซึ่งทำให้ผลงานของผู้สร้างสรรค์สื่ออารมณ์ได้มากขึ้น และมีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นด้วย

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผู้สร้างสรรค์ได้นำกลวิธีเย็บปักมาพัฒนา โดยตั้งสถานที่ที่มีความงาม วัดวาอาราม รั้วผ้าของดีจังหวัดลำปาง มาเป็นจุดเด่นในผลงาน เพื่อแสดงถึงความงามของการเย็บปัก และปรับตัวหญิงสาวในงานเป็นรูปแบบเต็มตัว เพื่อให้เข้ากับรูปแบบของผลงาน โดยมีคำแนะนำจากอาจารย์คอยให้คำปรึกษา

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ผู้สร้างสรรค์ได้รวบรวมข้อมูลและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาทุกชั้น มาศึกษาและวิเคราะห์โดยรวมอีกครั้ง เพื่อพิจารณาในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 4 โดยยังคงเอกลักษณ์ในการเย็บปักไว้ ในเรื่องจุดเด่นนั้นผู้สร้างสรรค์ยังคงเลือกใช้ตัวหญิงสาวเป็นจุดเด่น และคงรูปแบบเฟรมของผลงานให้เป็นสะดึงไม้สีเหลี่ยมเช่นเดิมต่อเนื่องจากชั้นที่ 1 2 และ 3

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลและการพัฒนาเหล่านี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4 ได้สมบูรณ์ทั้งในเรื่องรูปแบบและกลวิธีเย็บปัก

สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์โดยรวม

ข้อดีจากการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ตามที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้เกิดกระบวนการศึกษา การเรียนรู้ เกิดการพัฒนาในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ เข้าใจ และสามารถรับรู้ถึงอุปสรรคและนำไปพัฒนาทักษะฝีมือได้ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสำหรับแนวทางในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต ผู้สร้างสรรค์จะพัฒนาผลงานจิตรกรรมสื่อผสมนี้ให้มีความละเอียดมากขึ้น เพิ่มเอกลักษณ์ให้แก่ผลงาน มีกลวิธีที่หลากหลาย พัฒนาทักษะฝีมือให้สูงมากขึ้น

ข้อเสียจากการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์คิดว่าสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษา ค้นคว้า ทดลองนั้นล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียใดๆ เนื่องจากเป็นประสบการณ์ที่ดี การทดลองสำเร็จผลบ้างหรือไม่สำเร็จผลบ้างทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ และได้พบสิ่งใหม่ๆ มากขึ้น แต่ผู้สร้างสรรค์นั้นยังคงขาดแคลนระยะเวลาในการทำงานคลาดเคลื่อนไปบ้าง ทำให้ผลงานศิลปนิพนธ์ในบางชิ้นนั้นยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ส่งผลให้ระยะเวลาการทำงานไม่เพียงพอ เกิดการเร่งรีบ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้สร้างสรรค์จัดการวางแผนตารางการปฏิบัติงานยังได้ไม่ชัดเจน

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมสื่อผสม กลวิธีเย็บปักถักร้อย และผู้ที่สนใจผลงานทางศิลปะทั้งหลาย ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจทั่วไป ทั้งในด้านผลงานศิลปะ และภาคเอกสาร หากปรากฏข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดประการใด ผู้สร้างสรรค์จะนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อยอดในการสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูทธ ไทยธานี. (2558). หนังสือความจำของมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นครราชสีมา : ตำราคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผศ.ดร.สมชาย ธนสินชยกุล. (2549). ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 65. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

กำจร สุนพงษ์ศรี. (2555). หนังสือสุนทรียศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชลุด นิมเสมอ, (2539). องค์ประกอบศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

สุรชาติ เกษประสิทธิ์. (2555). เอกสารประกอบการเรียนการสอน,พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

อรสม ตรีอมรเลิศ. (2559). มือใหม่หัดปักผ้า. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์

แหล่งข้อมูลเนื้อหาอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

ที่มา <https://www.gotoknow.org/posts/509183> เข้าถึงเมื่อ18/11/2559

ที่มา <http://www.clipmass.com/story/21800>. เข้าถึงเมื่อ22/11/2559

ที่มา <http://www.bloggang.com/viewdiary.php> เข้าถึงเมื่อ10/02/2560

ที่มา <http://sarahkbenning.com/about/> เข้าถึงเมื่อ10/02/2560

ที่มา <http://www.blisby.com/blog/interview-doknommeaw/> เข้าถึงเมื่อ10/02/2560

ที่มา <https://sites.google.com/site/cultofarttt/3-laththi-reiylly-sm-realism> เข้าถึงเมื่อ 15/03/2560